

Her Mayıs'ta, her anımızda, her adımımızda KAVGAMIZDA YAŞIYOR İBRAHİM KAYPAKKAYA!



İşçi-köylü'den

**O'nu anmak
anın görevlerini
yerine getirmektir!
GÖREVLERİMİZE
SARILALIM**

Sayfa 30

Proletarya Partisinin kurucusu komünist önder İbrahim Kaypakkaya adı, üzerinde yaşadığımız coğrafyada emperyalizme, feodalizme, komprador kapitalizme, faşizme, şovenizme ve her türden gericiğe karşı çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının başkaldırısının 24 Nisan'da kurulan Partinin devrim yolunda somutlanan adıdır. İşte bu yüzden O'nun faşist diktatörlük tarafından katledilişinin 32.

yıldönümünde; Onu anmak kurduğu Parti'yi gözbebeği-miz gibi koruyup, geliştirip devrimin önder ve öncü kuvveti yapmaktır.

Kaypakkaya'nın ardılları olmanın ve çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının bizlerin omuzlarına yüklediği görevdir bu! 18 Mayıs'ın yıldönümünde kendisini feda ettiği ve kurtuluşuna adadığı ezilen halk kitlelerine Kaypakkaya adını ve onun devrim programını gö-

türmek bugün en yakıcı görevimizdir. Faşist diktatörlüğün; provokasyonlu-linç girişimli faşist saldırıları eşliğinde, sınıf mücadelesine yönelik müdahalesine karşı, her şeye rağmen yüz binlerin katılımı ile 1 Mayıs alanlarında verilen yanıtta yaşıyor Kaypakkaya.

Bugün, üzerinden 33 yıl geçmesine karşın Proletarya Partisi'nin ve onun kurucusunun görüşleri bu topraklarda hala yaşam buluyorsa,

bu görüşler tarih tarafından defalarca kez kanıtlanıyorsa, ezilen kitleleri bu görüşlerle birleştirmek ve devrime yürümek bizlerin kavgadaki ısrarına, ideolojik kararlılığına, cüretine ve cesaretine bağlıdır. Bu ısrarı, kararlılığı, cüret ve cesareti kuşanan İbrahim Kaypakkaya'nın yoldaşları dağlarda, fabrikalarda, gecekondu-larda, okullarda umudun adını ilmek ilmek sınıf mücadelesine taşıyorlar.

**KATLEDİLİŞİNİN 32. YILINDA
KOMÜNİST ÖNDER İBRAHİM KAYPAKKAYA
YOLDAŞI ANMA GECESİNDE BULUŞALIMI!**



PROGRAM

GRUP KIZILIRMAK

ARZU

FERHAT TUNÇ

SERVET KOÇAKAYA

PARTİZAN SANAT

TOPLULUĞU

GRUP HAYKIRIŞ

HALK OYUNLARI

ENTERNASYONAL

DELEGASYONLAR

FİLM

14 MAYIS 2005 Saat: 15:00

FRIEDRICH-EBERT-HALLE

ERZBERGER STR. 89

67063 LUDWIGSHAFEN

GECE TERTİP KOMİTESİ



**işçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

**ABONELİK
ŞARTLARI**

6 AYLIK: 10.200.000

1 YILLIK: 20.400.000

*NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayinevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.*

MÜDAHALE SÜRÜYOR! Özkök'ten 20 Nisan "Muhtırası"

21 Mart Newroz kutlamalarının ardından yaşanan gelişmeler, faşist saldırıların durdurulması anlamında geri çekilse de sorun, devlet cephesindeki gelişmeleri tansiyonu hayli yüksek biçimde devam ediyor. 22 Mart'ta Genelkurmay Başkanı Özkök'ün "muhtıra" nitelikli açıklamasının ardından sokakta ifadesini bulan linç görüntüleri hazırlanmış bir sürecin parçaları olarak yaşandı ve belli boyutlarıyla yaşanmaya da devam ediyor.

Yaşananların iç aklısına bakıldığında "kendiliğinden" bir süreç olarak görülse de öncesinden başta Genelkurmaylık olmak üzere devletin tüm mekanizmalarının ortak olduğu bilinçli bir süreç yaşandığı görülebilir. Sokaktaki linç görüntüleri geri çekildi, ancak "hassas" olan durum varlığını korudu. Milliyetçilik histerisinin şaha kalktığı bu dönemde perdede sergilenen oyun sahne değiştirerek yeni bir boyutla oynanmaya devam ediyor.

GENELKURMAY'DAN 2. "MUHTIRA"

20 Nisan'da Genelkurmay Başkanı Hilmi Özkök'ün ikinci "muhtıra"sı 21 Mart "muhtıra"sından daha fazla etki yarattı. Özkök'ün Harp Akademileri'nde yaptığı 45 sayfalık açıklama yaşanan gelişmelerin niteliğini anlamak ve değerlendirmek açısından fazlaca veri sunmaktadır. Konuşmanın ardından yapılan değerlendirmelerde ve basına yansıtılan bilgiler içerisinde konuşma metninin bir ay öncesinden hazırlandığı ifade edildi. Açıklamanın ardından yapılan değerlendirmelerin niteliğini ve içeriğini belirleyen temel nokta askerinin siyasilerin, devletin işine el attığı yönünde oldu. Ülke gündemini belirleyen bu açıklamanın ardından Anayasa Mahkemesi Başkanı Mustafa Bumin'in açıklaması devlete yapılan ikinci uyarı mahiyetinde algılandı ve değerlendirildi. "Türban parti kapattırır" manşetleriyle basına yansıyan bu değerlendirme üst üste yapılan uyarıların son halkası oldu.

Ermeni soykırımının gündemden düşmediği bir süreçte yüksek sesle yapılan tartışmalar yine bu kritik sürecin bir parçasını oluşturması anlamıyla oldukça önemli. Zira bu tartışmalar AKP hükümetini sıkıştıran bir pozisyonadadır. Ve her defasında yapılan açıklamalara yanıt mahiyetinde açıklamalar yapılsa da tartışmaların geniş bir kesim tarafından yürütülmesi hükümetin işini oldukça zorlaştırdı.

20 Nisan'da yapılan açıklama 28 Şubat sürecinde ordu tarafından yapılan "ebediyete kadar sürecek" açıklamalarını ve benzer bir sürecin yeniden yaşandığı tartışmalarını bu açıklamaların ardından çok daha canlı bir şekilde gündeme getirdi. Özkök'ün yaptığı 45 sayfalık değerlendirmede değinilmeyen konu yok. Ülkenin iç ve dış siyasetinden televizyon programlarına ve bozulan Türkçe'ye kadar bir dizi konunun "aydınlatıldığı" bu açıklamada AKP hükümetine ciddi uyarılar yapıldı.

Açıklamayı derin bir sessizlikle karşılayan ve suskunluğunu koruyan AKP, rutin işleri ile uğraşırken bu "muhtıra"nın anlamını iyi biliyordu. "Ülkede ciddi bir siyasi otorite boşluğu yaşanıyor ve buna müdahale etmek gerekiyor" deniliyordu. Devletin has kalemşörleri açıklamayı "sayın paşamız" ile başlayan cümlelerle devletin has kalemşörleri büyük bir hayranlıkla karşılarken devlet erka-

nından AKP Genel Başkan Yardımcısı D. M. Mehmet Fırat; "Dikkatle izledim ve okudum. 85 yıllık cumhuriyetin korunması konusunda genel değerlendirmedir. Akliselimin toplumdur. Böyle bir devlet adamına sahip olduğumuz için iftihar ediyorum" açıklamasında bulundu. "Muhalefet" partisi CHP ise "paşanın" açıklamasına aynı saygınlıkla cevap verdi. "Biz Özkök'ün söylemlerini iki yıldır CHP olarak genel başkan, parti sözcüleri ve milletvekilleri düzeyinde sık sık dile getirdik. CHP ve sivil toplum örgütlerinin görüşlerine medya yer vermedi" beyanında bulunuldu. Yani devlet cephesinden "paşanın" yaptığı uyarı alındı ve bu doğrultuda yanıt verildi.

Yukarıda da vurguladığımız gibi bir kesimi ciddi anlamda rahatsız eden bu açıklamalar dizisi "demokrasiye ve siyasal alana müdahale", yapılan değerlendirmelerdeki "silahlı kuvvetler devlet içinde devlet gibi davranmaz, davranamaz", "Demokratik rejimlerde silahlı kuvvetler, siyasal alana bu kadar ayrımtısıyla girmez, giremez" saptamaları durumdan duyulan rahatsızlığın bir ifadesi.

TC TARİHİ HATIRLANIYOR

27 Mayıs, 12 Mart, 12 Eylül ve 28 Şubat'a böyle gelindiği açıklamaları rahatsızlığın ana noktasını oluşturur durumda. Zira bu dönemlerin hatırlatması boşuna değildi. Çünkü "Ankara'da devlet sarsıntısı" içerikli değerlendirmelerin dikkat çekildiği temel noktalar bunlar oldu. "Eğer ülkede bir devlet boşluğu ve siyasilerin gelişmelere müdahalesi yetersizse asker devreye girer ve ardından yurkarda sıralamasını yaptığımız tarihsel süreçler yaşanır." Bu tespit ve tarihsel sıralamanın sıkça hatırlatıldığı değerlendirmelerde süreç böyle mi işletilecek soruları sorulmaya başlandı.

Özkök'ün yaptığı açıklamalarda dikkat çekilmesi gereken noktalardan biri de ABD'nin süreçle ilişkin yaptığı değerlendirmelerle bir paralellik taşımasıdır. Bu kuşkusuz şaşırtıcı bir durum değil. Ancak dikkat çeken nokta, ABD'nin AKP ile ilişkilerinin iyi olmadığını, İncirlik ile beraber biraz daha gerildiğini ifade ettiği bir dönemde benzerlik taşımasıdır. Özkök yaptığı açıklamada "kırılma bölgesi" olarak Uzakdoğu, Orta Asya, Kafkasya ve Ortadoğu olduğunu tespit ediyor. Aynı tespit ABD'nin Ulusal Strateji Belgesi'nde de böyle ifade ediliyor. 22 ülkeyi kapsayan bu açıklama ABD'nin "ülke güvenliği" için müdahale edilmesi gereken bölgeler olarak tespit ettiği ülke ve bölgelerdir.

İncirlik pazarlığında istediği sonucu alamayan ABD, hatırlanacağı üzere görüşmeleri sürdüren iki ABD yetkilisinin yaptığı "Türk hükümeti ile yürüttüğümüz görüşmelerde yeterli sonucu alamadık" açıklamasında bulunmuştu. Zira Bush'un Ermeni Soykırımı ile ilgili yaptığı açıklama da benzer biçimde devleti memnun etmedi. Açıklamasında 1.5 milyon Ermeni'nin öldürüldüğünün ifade edilmesi, Türkiye açısından süreci rahatlatıcak nitelikte olmadı. Bu açıklama devlet tarafından soykırım sözcüğü kullanılsa da "sanki buna işaret ediliyor" biçiminde algılandı ve

değerlendirildi.

1 Mart tezkeresinin Meclis'ten geçmemesinin ardından Türkiye ile ilişkileri gerilen ABD'nin, BOP için düşündüğü projeler ve bunların içinde Türkiye'ye biçtiği rolü hayata tam olarak geçirememesi ABD açısından rahatsızlıkların nedenini ifade ediyor. Önümüzdeki aylarda kızının diploma töreni için ABD'ye gidecek olan Tayyip Erdoğan'ın Bush'tan ısrarla istediği randevuyu alamaması ve oyalanması bu rahatsızlıkların toplamdaki yansımasıdır.

BUMİN'DEN LAİKLİK VE TÜRBAN DERSİ

Devlete yapılan bu uyarının ikinci ayağını Mustafa Bumin'in açıklaması oluşturdu. Laiklik ve türban dersinin verildiği bu açıklama beklenenin üzerinde "sert" bulundu. Türban krizine neden olan bu açıklamayı büyük bir rahatsızlıkla dinleyen AKP'ye bir meydan okuma olarak algılandı. Bumin yaptığı açıklamada "Kimi siyasal parti yetkililerince de, yasal düzenlemeler yapılarak türbanla öğrenim yapma olanağı tanınacağı yolunda beyanlarda bulunulması" açıklamasında adres çok açıktan verildi. Tabi bu her biri "muhtıra" nitelikli açıklamaların hiç biri diğerleri gibi bir tesadüfler zinciri değil. Bumin konuşmasının ardından yaptığı açıklamada "daha önceki konuşmalarım gibi kişisel görüşümdür" dese de meselenin böyle olmadığı açıktır. AKP'nin bu konuşmaya verdiği yanıt ise "paşanın" yaptığı açıklamaya olduğu gibi sessiz geçmedi. AKP Grup Başkanvekili İrfan Gün-

lendirilmesi çok yanlıştır. Bunda iki tarafın da menfaatleri vardır... Anlaşma olmaz şayet AB'ye girilmezse, tabii ki dünyanın sonu gelmeyecektir" açıklamasında bulundu. ABD ile ilişkiler konusunda ise "Türkiye'nin ABD'ye, ABD'nin Türkiye'ye ihtiyacı vardır" tespitinde bulundu. Ve bu açıklamadan iki-üç gün sonra Erdoğan-Özkök görüşmesi yapılarak İncirlik üzerine detaylar konuşuldu. Özkök'ün Erdoğan'a kapalı kapılar arkasında ABD'nin gönlünü hoş tutma ve isteklerini yerine getirme direktifleri verdiği yine basına yansıyan bilgiler arasında. Zira efendisi ABD ile arası bilgilere ve isteklerini karşılamada yetersiz kalan bu hükümetin gönderilmesi zor bir iş değil.

Ciddi anlamda sıkışma ve yönetme krizi yaşayan hükümete yapılan bu müdahalelerde görülmesi gereken temel nokta da budur. Biriken borçlar ve uygulanmaya geçirilmesi gereken saldırı yasaları ve emekçilerin bu yasalara karşı ortaya koyduğu tepki arasında sıkışan hükümete bu müdahaleyi "siz yapmazsanız biz devreye böyle gireriz" mesajının da verilmesidir. Bu mesaj ve müdahale kuşkusuz sadece hükümete değil, toplumsal muhalefete ve onun öncülerine yönelik bir nitelik de taşıyor.

Devletin strateji uzmanlarından Şükrü Elekdağ açıklamanın ardından köşesinde yaptığı değerlendirmede: "Org. Özkök'ün konuşmasının üzerinde düşünülmelidir. Bu çok önemli uyarıyı anlamamak veya gündemden bilinçli olarak düşürmek, Türkiye'ye büyük zarar verir. Anayasa'ya meydan okuyanlar, Diyarbakır, Mersin, Trabzon, Sakarya olaylarından sonra akıllarını başlarına almalıydılar" saptamasında bulundu.

Altın alta daha fazla biriken tepkiye paralel, belli bir mesafe kat eden devrimci güçlere yönelik linç girişimleri ile verilen mesaj böylelikle daha ayrıntılandırılmış oldu. Bu açıklamalara neden olanın içinden geçilen ekonomik ve siyasi sürecin olduğu bir gerçek. Bu gerçeğe paralel yaşanacak gelişmelerin rengi önümüzdeki dönem kendini çok daha açık gösterecektir. "İkinci 28 Şubat" açıklamaları yeniden gündemin merkezine konulurken,

Sincan sokaklarında gezdirilen tankların bu sefer nerelerde gezdirileceği sorusu bir hayli sorulmaya başlandı. Hükümetin istifaya doğru sürüklendiği değerlendirmelerinin yapıldığı bu dönemde yaşanan gelişmeler "AB aday üyeliği süreci ve halk baskısından kaynaklı bazı yasal düzenlemeler, Kürtçe yayın, DGM'lerin kaldırılması, MGK'daki biçimsel düzenlemeler vb. gelişmelerden tedirgin olan gerici ve ırkçı güçler, hükümeti de geriye atarak süreç müdahale etmektedir." (22 Nisan. Çetin Diyar Evrensel) biçiminde değerlendirilemez. Yapılan açıklamaların kapsamı tek başına bunlarla sınırlı olmadığı gibi meseleyi AB süreci ile sınırlandırmak önümüzdeki dönem yaşanacakların da görülmemesini beraberinde getirecektir.

Devletin bu açıklamalar ve dalaşlarla sarsıntı geçirdiği kesin. Sarsıntının öncü olmasını belirleyecek olan ise önümüzdeki dönem daha da ısınacak olan muhalefettir.



düz, Bumin'in açıklamasını "devletin din işlerine müdahalesi" olarak açıkladı ve Bumin'in "Önüme konulan metni okumada" zorlandığını ifade etti. Bu açıklamaya tepki olarak Tayyip Erdoğan da 23 Nisan resepsiyonuna katılmadı. Bumin'in sözlerine en sert tepki ise Meclis Başkanı Arınc'ın "Bu Anayasa Mahkemesini ben Meclis'in yapabileceği bir anayasa değişikliğiyle kaldırabilir miyim? Kaldırabilirim" sözleriyle ifadesini buldu.

SÖZDE DERİN DEVLETİN HÜKÜMETE MÜDAHALE Mİ?

Üst üste hükümete yapılan bu "uyarılar"ın ardından bir kez daha hortlatılan "derin devlet" tartışması ile birlikte yapılan açıklamaların "derin devlet" in gidişata müdahalesi mi? tartışmalarını açtı.

Devlet programı niteliğindeki açıklamada AB sorununa da değinen Özkök: "Bu üyeliğin, AB'nin bize bir lütfü olarak değer-

Sınıfsal Bakış

GÖRÜŞ YASAĞI SAYIN ÖCALAN'A YARAMIYOR!

Söze, "sırası mı" diye soracak/eleştirecek bulunacak olanlara yanıt/açıklama getirerek başlayalım. İrkçi-şoven saldırı ve kampanyanın örgütlendiği bir sürecin ardından, tam da buna karşı duruşun örgütlenmesi ve konuyla ilgili zafiyete dikkat çektiğimiz bir aşamada, ulusal hareketin önderliğine yönelik bir eleştiri yazısının kaleme alınması ilk bakışta "çelişki" oluşturmaktadır. Ancak, mesele işte tam da bu "ilk bakışta" noktasındadır. Sorunlar, "ilk bakışta" adını verdiğimiz yüzey-sellikle ele alırsa, ne sağlıklı çözümlenmeye ne isabetli politika üretimine ne de doğru taktik saptanmasına ulaşılacaktır.

Özcesi; savaşı ve mücadeleyi, ırkçı-şoven kampanyanın ve saldırıların göğüslenmesi, sosyal-şovenizmle mücadeleyi de içeren biçimde faşist diktatörlüğe karşı yükseltmeyi esas kılmak, hiçbir biçimde reformizme ve revizyonizme karşı mücadeleyi ihmal etmeyi gerektirmez. Hele ki bu savaşım, özellikle bugünkü şartlarda, emperyalizme ve faşizme karşı kavgamızla çok sıkı bağlar örmüşse, durum daha özellikli demektir. "Sıkı bağlar", Kürt Ulusal Hareketi önderliğinin geliştirdiği, karşı-devrime hizmet eden politiklardan kaynaklanmaktadır. Bunun önemi, Hareket'in ülkemiz devrimi açısından taşıdığı/bulundurduğu potansiyel ağırlık ve güçten ileri gelmektedir. Bu bütün gelişmelere rağmen yadsınamaz bir durumdur.

Sorun; A. Öcalan'ın uçaktayken "Benim annem de Türk'tü, fırsat verilirse hizmet etmeye hazırım." demesi, ardından faşist Türk devletinin bayrakları önünde poz verip sonra da mahkemede "Şehit anelerinden özür dilerim." diye düşmanı bile şaşırtan bir tavır sergilemesi boyutuyla değerlendirilmekten çıkmıştır.

Sorun; Sayın Öcalan'ın, avukat görüşlerinden dökülen incilerinde yer alan; "Yenilenmiş bir Mustafa Kemal gerekli Türkiye'ye..... Mustafa Kemal'in güncelleşmesi lazım.", "Benim ciddiyetimi ABD bile anladı. Ben hasso-hüso adam değilim.", "Genelkurmay bile alıp inceliyor. Beni kullanın ama doğru temelde kullanın, yoksa terslerim. Yedi yaşında anama babama karşı çıktım, takmadım. Saygısızlıktan değildi, anama babama saygılıydım. Ama siz yetersizsiniz dedim, karşı çıktım. Devlet kimmiş, ABD kimmiş, onları da takmadım. Bunlar kim oluyor? DEHAP, HADEP kim, şu bu kim?" (Özgür Halk, 15 Mart 2005) türünden, toplasanız önemli bir külliyatı oluşturacak, yıllardır sarf ettiği alışla gelmiş sözlerini "ciddiye" almaktan da çıkmıştır.

Sorun Apo'nun peşpeşe yayınlanan kitap külliyatında "sistemleştirdiği" Ulusal Hareketi "evcilleştirme ve düzene yedekleme" notlarının bu yazımız çerçevesinde ele alınıp alınmaması da değildir. Bunların bir kısmının değerlendirilmesini değişik yayın ve yazılarımızla yapmıştık. Buradaki nispeten yeni sayılabilecek sorunumuz, Sayın Öcalan'ın son harikası "demokratik

konfederalizm"'in pazarlanması vesilesiyle MLM ideolojiye, bu kez doğrudan biçimde sistematik ve istikrarlı saldırıdır. Bunların ipe sapa gelmez olması, büyük bir cehalet ve gaf örnekleri içermesi bir yana, zamanlamaları dikkat çekicidir.

Daha önceki avukat görüşlerinde;"Ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesi devlet kurma hakkı değildir. Lenin bunu mahvetti. Lenin ve Stalin'in bunu aşırı şekilde devlet kurma ilkesi olarak ele almaları tarihi felaketler getirdi." (Özgür Halk, 15 mart 2005) "Marks'ın değer teorileri bir fecaat. Bu değer teorisi hakkında benim kuşkuvarım var." (Özgür Halk, 15 Nisan 2005) sözlerini ettikten sonra; uzun süreli engellemenin ardından yapılan son görüşmesinde yine bu iki "kritik" konuda, çok "gerekli ve önemliymiş" gibi, değerli görüşlerini yeniden belirtme ihtiyacında bulunması ve bunlara ek, ne hikmetse başka değinilere de gereksinim duyması, "hayırdır" dedirtmektedir. Önce Sayın Öcalan'ın bu iki konudaki "yeni" sözlerine kulak verelim:

"Benim dediklerimi (demokratik konfederalizmi kastediyor-bn) CIA alıyor iyi inceliyor ama tabii ki kendi çıkarlarına dönüştürerek uyguluyor. Bu durum Lenin-Wilson ilişkilerine benziyor. Lenin'in Rusya'da geliştirdiği UKKTH'na karşı Wilson, Wilson ilkeleriyle cevap veriyor. Lenin ile Wilson arasındaki diyalektik ilişki benimle Amerika ya da Bush arasındaki diyalektik ilişkiye benziyor. Lenin'e karşı ABD kazandı. Bakalım bizim diyalektiklerimizde nasıl olacak?", "Aslında Kapital'de çok iyi inceleyemedim ama son tahlilde işçi sınıfı ile burjuva sınıfının birleşip pay alma savaşıdır. Roza Lüksemburg Marks'ı eleştiriyor, pre-kapitalist toplum olmadan işçi sınıfı yaşayamaz, diyor. Roza'nınki daha doğru. İşçi sınıfı ile burjuvazi birleşip sonra toplumu sömürüyorlar, değer teorisinin özü budur. İşçi sınıfının bu eksenli devrimciliği safсата", "Marks'ın sosyal bilime katkısı olmuş ama muazzam da yetersizliği var, topluma anlamlı bir şey getirememiştir." (Ülkede Özgür Gündem, 30.04.2005)

Megalomanik durumun sorgulanması konumuz değil. Seviyeye uğraşmak da kişiyi aynı seviyeye indirme riski taşıdığından buna girmekten kaçınıyoruz. Sayın Öcalan'ın muhatabı olacak kadar haddimizi aşmayı da düşünmüyoruz ama, ustalarımız söz konusu olunca, akan sular duruyor! Yukarıdaki sözlerle uğraşmak, akıl işi değil. İnsan nereden başlayacağını şaşırtıyor. Önce şunu söyleyelim ki daha iyi anlaşılabilir: Ne Marks ne de Lenin'e akli başında olan veya olmayan hiçbir burjuva teoriyen/toplum bilimci dahi, "yetersizlik", "topluma anlamlı bir şey getiremedi" eleştirisi/suçlaması yönelmemiştir. Niye mi? Tarihte bu sözlerin sarf edilebileceği en son kişilerden ikisi bunlardır da ondan. Ha keza, UKKTH konusunda söyledikleri, "Lenin-Wilson ilişkileri", "ABD'nin

kazandığı" gibi sözlerin tümü en hafif deyimle yalandır. Tarihsel gerçekleri alt-üst eden, bilgisizlik, cahillik ürünüdür. Daha önemlisi, ABD emperyalizmini yüceltici, muzaffer gösterici özellikler taşımaktadır. Tam aksine tarih Lenin ve Stalin yoldaşları haklı çıkarmıştır ve çıkarmaya devam etmektedir.

Rosa Luksemburg yoldaşla ilgili söyledikleri, yine yarım yamalak birilerinden okuduklarına dayanmaktadır. Zaten referansları tümüyle, revizyonist, Troçkist burjuva teorisyenlerdir. Bu şahsiyetlerin, geçmişin paslanmış tezlerini yeni ambalajlarda piyasaya sürdükleri kitaplarını okuyan; onları bile doğru dürüst anlamadan kendi adına servis yapmaya kalkan Sayın Öcalan; bu sayede Rosa Luksemburg'u Marksizm'in, işçi sınıfının düşmanı yapmayı da başarıyor! Burada, bu yalan-dolanlardan daha önemlisi, işçi sınıfının devrimci rolünün ortadan kalktığı "tezi"dir. "Safsata" diye vurguyu sertleştirilmesi boşuna değil! Dikkat edilirse, yukarıdan aşağıya Sayın Öcalan'ın ağızından gelişi güzel, acemice, beceriksizce ama hiç de tesadüfi olmayan bir şekilde dökülen sözler; bir zamanların ideolojik kampanyasında kullanılan başlıca cephanelik malzemesiydi.

Bookchin, Wallerstein, Braudel kırması "demokratik konfederalizm" isimli çizgi film senaryosu, yine kendi deyişleriyle "İmparatorluk" ve "Çocukluk" isimli kitapların yazarları Hardt ve Negri'nin görüşleriyle birlikte "ideolojik temeller" oluşturmaktadır. Bu, emperyalist karargahlardan beslenen ve pompalanan, su katılmamış burjuva ideolojisidir. Hardt ve Negri, "Komünist Manifesto'nun 21. yüzyıl versiyonu" pazarlaması yapılan "imparatorluk" isimli eserleriyle "küreselleşme karşıtı hareketlerin" rüzgarını arkalarına alarak "emperyalizmin devrini tamamladığı" teziyle ortaya sürülmüşler, Kautsky'nin iflas etmiş "ultra-emperyalizm" teorisini bir sürü laf kalabalığı ile savunmaya kalkışmışlar, iş alternatifin sunulmasına gelince bocalamışlardı. Ardından devrimci enerjisini tükettiği, hatta toplumda marjinalleştiğini iddia ettikleri işçi sınıfının yerine devrimci öznenin gösterilmesinin ihtiyacı üzerine, bu soruya yanıt olarak ikinci eserleri "Çocukluk"u çıkardılar. Ancak çok geçmeden, kapağına "büyüklere masallar" diye yazmayı unuttukları anlaşıldı!

Emperyalizm çağında, bir dizi faşist rejimin izniyle, çeşitli uluslardan halkların, iktidar yapılanması olmadan, demokratik bir komün tarzında, (ne demekse?) kültürel (dini, cinsel, buna benzer) gruplaşmaların birleştirilmesi ve konfederal biçimde örgütlenmesiyle demokratik konfederalizm oluşturulacakmış. Böylelikle herhalde "ideal toplum düzeni"ne ulaşılmış ya da yaklaşılmış oluyor. Zaten sınıflar da çoktan "ilerici emperyalizm" tarafından ortadan kaldırıldığına göre pek fazla sorun kalmasa gerek. Diğer ufak tefek kültürel sorunları da bu demokratik konfederal sistem hayli hayli çözer gibi duruyor!

A. Öcalan, bu keşfe nasıl ulaştığının sırrını da bakın nasıl anlatıyor: "Düşünüş tarzım kuantumik bir tarzıdır. Kuantum düzeyi bir gerçek. Sanırım parçalı örgüt ile ilgili eleştiriler de var. Size atomu inceleyin derim. Biliyorsunuz, eskiden üç parçalı olarak biliniyordu, şimdi artık çok par-

çalı olduğu biliniyor. Bilim okuyacaksınız. Başka çıkış yolu yok. İdeolojik yoğunluk zordur. Ben burada çok yoğunlaşıyorum."(Ü.Ö.Gündem, 15.04.05)

Bu, biraz ironik yaklaştığımız meselelerin aslında hiç de hafife alınır bir yanının olmadığı iyi bilinmelidir. Konu, A. Öcalan'ın hezeyanları veya Kürt Ulusal Hareketi'nin yürüttüğü savaş ve direnişin yarattığı prestijin kişisel potada eritilmesi üzerinden yaratılan kültürünün tahlili değildir. Sorun, yukarıda değindiğimiz üzere, emperyalizmin ideolojik saldırılarının Kürt Ulusal Hareketi'nin teslimiyeti seçmiş önderi eliyle, hem de ısrarlı ve sistematik bir biçimde, politik gündemde yer bulmasıdır. Üstelik bunun zamanlaması ve ağırlığı dikkat çekici ölçüdedir.

Bilindiği üzere, "demokratik cumhuriyet" ile başlayan süreç, "demokratik-ekolojik toplum" ile devam etmiş, bir yandan da PKK ismi KADEK'ten Kongra-Gel'e çevrilmiş, bu oynamaların son durağı olarak PKK isminin yeniden kullanımı ile birlikte "demokratik-konfederalizm"e heves edilmiştir. Bütün bunların, kaba birer oyalama ve sunum olduğu, beraberlerinde ileri sürülen, empoze edilmeye çalışılan görüşlerden anlaşılabilir. Nihayetinde, Ulusal Hareket'in duruşu bozulmakta, tuttuğu saf değiştirilmekte ve böylelikle potansiyeli harcanmaktadır. Bütün hedeflenenin bu olduğu açıktır.

Son sözü, Sayın Öcalan'ın atıfta bulunduğu üzere Rosa Luksemburg'a bırakarak bitireceğiz. Belirtmemek olmaz; O Rosa ki, Sayın Öcalan'ın ilham kaynağı/akıl hocası durumundaki Hardt ve Negri'nin dedeleri dönek Kautsky'nin "ultra-emperyalizm" teorisine karşı Almanya Sosyal Demokrat Partisi içinde mücadele yürüten Marksistlerin başını çekiyordu. Apo'nun bilip bilmeden ismini andığı Rosa şunları söylüyor:

"Ekonomi ile modern işçi sınıfı arasındaki özel bağ birbiri ile ters orantılıdır. Eğer ekonomi bir yanda Marks'ın doruğuna ulaştığı şekliyle başka herhangi bir bilimden ne kadar kapsamlı ise, öte yanda proletarya aydınlanmacılığının kaçınılmaz temeli olan sınıf bilinçli proletarya bilimsel ekonominin derslerini o denli anlayabilecek biricik kitleyi oluşturuyor." (Rosa Luksemburg, İktisat Nedir?, Belge Yay. 1.Baskı, sf.101-102)

"Marks'ın gösterdiği gibi.... Ve sermaye kendi egemenliğini dünyanın tüm ülkelerine yayarken, kaos halinde bir dünya ekonomisi yaratmak suretiyle bu kaçınılmaz ana yaklaşmayı hızlandırmakta, öte yandan kendisinin gelecekteki mezar kazıcıları olan ve gittikçe daha büyük kitleler halinde bir araya gelen proleterleri de seferber etmekte ve tüm ülkeler proletaryasının devrimci bir dünya gücü halinde egemenliğinin temellerini atmakta ve bu süreci çabuklaştırmaktadır. Sosyalizm böylece tasavvur olunan bir düzen olmaksızın, güzel bir hayal olmaktan veya her ayrı ülkede kendi başına hareket eden, tecrit edilmiş işçi gruplarının gerçekleştirdiği bir deney olmaktan çıkıyor. Sosyalizm, kapitalist gelişmenin gerçek kanunlarının işleyişinin sonucu olması nedeniyle tüm uluslararası proletaryanın ortak politik programı olarak TARİHSEL BİR ZORUNLULUKTUR." (Rosa Luksemburg, aynı eser, sf. 100-101)



Deri-İş Tuzla Şubesi'nin 2005-2007 Grup Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde deri patronlarının uzlaşmaz tavrı nedeniyle anlaşma sağlanamamıştı. Sendika sözleşme ile ilgili gelişmeleri, kamuoyuna ve üyelerine anlatmak amacıyla 27 Nisan Çarşamba günü saat 12:30'da Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde Eski Traktörler durağında bir basın açıklaması yaptı. İşçiler açıklamada Tuzla Kaymakamlığı'nın ve jandarmanın baskılarını protesto ederek, bunların kendilerini yıldırılmayacağını vurguladılar.

İşçiler **"Yaşasın Tuzla direnişimiz"**, **"Yaşasın halkların kardeşliği"**, **"Birlik mücadeleye zafer"**, **"Yaşasın 1 Mayıs"** pankartları, **Devrimci Demokratik Sendikal Birlik (DDSB)**, **Deri-İş Tuzla şubesi** ve **ILPS** flamalarıyla ve **"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek"**, **"İş ekmek yoksa barış da yok"**, **"Sözleşme hakkımız grev silahımız"** vb. sloganlarla dört bir koldan Traktörler Durağı'na geldi. Yaklaşık 800 kişi burada toplanırken basın açıklamasına Çalık Ağıl Köyü Derneği Yönetim Kurulu, Türk-İş 1. Bölge Başkanı Faruk Büyükkucak, DEHAP Tuzla ilçe başkanı, EMEP Tuzla yönetimi, CHP il ve Tuzla yönetimini ile ILPS Türkiye Seksiyonu katılarak destek sundu.

Burada işçilere hitaben sırasıyla Deri-İş Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya**,

Türk-İş 1. Bölge Başkanı **Faruk Büyükkucak**, Deri-İş Genel Başkanı **Yener Kaya** ile Deri-İş Genel Başkan vekili Musa Servi birer konuşma yaptı.

Deri-İş Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya** "bu zamana kadar bir sürü toplu sözleşme yaptık. Her toplu sözleşme sürecinde üzerimizde baskı kurmaya çalıştılar. Bu baskılara karşı hep birlikte direndik, birlikte mücadele ettik, birlikte kazandık. Bu dönem TİS'e girerken Türkiye'deki ve Havza'mızdaki sıkıntıları anlatarak oturduk masaya. Bugüne kadar kazandığımız haklardan asla taviz vermeyeceğimizi belirttik. Sosyal haklardan kesinlikle vazgeçmeyeceğimizi ancak ücret zammında enflasyondan yüksek bir rakama imza atabileceğimizi belirttik. İşverenler işçilerin birliğini bölmeye çalıştı. Ama bunu bugüne kadar başaramadılar, bundan sonra da başaramayacaklar" dedi.

Yener Kaya ise yaptığı konuşmada "TİS'e başlarken işverenlere dedik ki, TİS'lerimiz ya grevle sonuçlanıyor ya da greve bir gün kala bitiyor. Yıllarca mücadele ederek kazandığımız haklarımızdan taviz vermeyiz. İşverenler de taleplerimizi kabul ettiler. İş ücret zammına gelince 'ancak enflasyon oranında zam yaparız' dediler. Deri-İş Sendikası şimdiye kadar böyle bir sözleşmeye imza atmamıştır. Bizim burada basın

Deri işçileri patronları uyardı!

açıklaması yapmamıza bile izin vermek istemediler, engellemeye çalıştılar. Biz anlaşmadan yanayız ancak istediğimiz zammı vermeleri gerekiyor" dedi. Sendikacıların yaptıkları konuşmalar sık sık **"Sözleşme hakkımız, grev silahımız"**, **"Baskılar bizi yıldırılmaz"**, **"1 Mayıs'ta alanlardayız"**, **"Yaşasın sınıf dayanışması"**, **"Sözleşme hakkımız söke söke alırız"** vb. sloganlarla kesildi. İşçilerin attıkları güv sloganlarla patronlara kararlı olduklarını göstermeye çalıştıkları gözlemlenirken, jandarmanın bu sefer basın açıklamasına yoğun yığınak yapmadığı 3 minibüsle çevrede durduğu görüldü.

(Kartal)

İşçiler Tuzla'da OHAL istemiyor!

Tuzla Organize Sanayi Bölgesi'nde TİS'in (Toplu İş Sözleşmesi) devam etmesi ile beraber deri patronlarının jandarma ve kaymakamlık aracılığıyla yaptığı baskı da artıyor. 2005-2007 yılı TİS sürecinin 10 Şubat'ta başlaması itibarıyla Tuzla'da 41 işyerinde yetki sahibi olan Tuzla Deri-İş Sendikası, jandarma ve kaymakamlık aracılığı ile yapılan baskılarla ilgili 20 Nisan Çarşamba günü Gümüşsuyu'ndaki Türk-İş Bölge Temsilciliği binası önünde bir basın açıklaması yaptı.

Saat 11:00 sıralarında eylem yerine gelen işçiler, kendilerini desteklemeye gelecek olan sendika ve DKÖ temsilcilerini sloganları, dövizleri ve alkışlarıyla beklediler.

Yaklaşık yarım saat kadar sonra gelenleri ellerinde "Tuzla'da olağanüstü hale hayır", "TİS hakkımız grev silahımız", "Direne direne kazanacağız" yazılı dövizlerle karşılayan işçiler, açıklamaya başladı.

İlk olarak kısa bir konuşma yapan Deri-İş Tuzla Şube Başkanı Hasan Sonkaya; mücadelesinin her türlü baskıya rağmen devam ettiğini/edeceğini ve kazanılmış haklarından asla vazgeçmeyeceklerini söyledi.

Ardından sözü Tuzla Deri-İş şube başkanı Musa Servi olarak basın metnini okudu. Servi yaptığı açıklamada 22 Mart 2005 tarihinde kendilerine alınan duyurular üzerine Tuzla Organize Deri Sanayi'de huzursuzluk yaratılacağı ve bu bölgenin özel mülk sayıldığından(!) burada basın açıklaması yapılamayacağını tebliğ edildiğini belirten Servi; "Bizler biliyoruz ki özel mülkler fabrikanın sınırları ile sınırlıdır. Ortak kullanım alanı olan yollar, umuma açık ve kapalı alanlar, meydanlar, kamuya açık PTT, cami ve İş Bankası özel mülk değildir. Buna rağmen kaymakamlık tarafından sendikamıza tebliğ edilen yazı açıkça insan hakları ihlalidir" dedi.

Daha sonrasında söz alan DİSK İstanbul Genel Sekreteri **Faruk Büyükkucak** deri işçilerine destek verdiklerini ve burada işverenlere bu kadar hakkı tanıyan jandarma ve kaymakamlığın deri işçileri ve onların sendikasına karşı da bu hakkı tanıması gerektiğini söyledi.

Eylemin sonunda tekrar söz alan **Hasan Sonkaya** eyleme destek veren Türk-İş, Sağlık-İş, Tüm-Tis, Kristal-İş, Yol-İş, Liman-İş, Haber-İş, Petrol-İş sendikalarının şube ve bölge temsilcilerini belirterek eyleme gelen ILPS'yi de selamladı.

Açıklamadan sonra sık sık **"Kölelik yasasına hayır"**, **"Sözleşme yoksa üretim de yok"**, **"Birlik mücadeleye zafer"**, **"Yaşasın sınıf dayanışması"** ve **"Tuzla işçisi direnişin simgesi"** gibi sloganlar atan kitle, yolu kapatarak oturma eylemi yapmak istedi. Polisin ani saldırgan tavrı üzerine araya giren diğer sendika temsilcileri durumu yatıştırarak oturma eylemini sonlandırdı.

Eylemin bitişine yakın basına seslenen Hasan Sonkaya, Tuzla'da Seç-Er deri fabrikasında şu anda 33 işçinin haksız yere işten atıldıkları için direnişte olduğunu belirterek basının ve demokratik kitle örgütlerinin de buraya aynı duyarlılığı göstermesini istedi.

Emekçinin Gündemi

1 MAYIS COŞKUSUNU

18 MAYIS VE 15-16 HAZİRAN'LARA TAŞIYALIM!

Toplumsal muhalefetin yükselişe geçtiği bu süreçte buna paralel olarak devletin komünist, devrimci, demokrat, ilerici güçlere karşı geliştirdiği provokasyon ve saldırılar da artırılmaktadır. DDSB olarak gelecekte doğru okumalı ve bu süreçte doğru anlayışla hazırlanmalıyız.

İlk olarak etkin olduğumuz alanlarda işçi kitlelerini eğitmek, örgütlemek, harekete geçirmek yaşamsal derecede önemlidir. Bu çabaya girildiğinde çaba gösterenlerin de yani bizlerin de geleceği ortadadır. Kitlelerden kitlelere felsefesi işte burada anlam bulur. Örgütlerken örgütlenmeyi, eğitirken eğitilmeyi, mücadele çağrısı yaparken mücadele etmeyi geliştirir, olgunlaştırır, ileri seviyeye taşır.

TC devletinin krizi her alanda derinleşiyor. Siyasi, ekonomik, askeri, kültürel vs. her alanda bataktaki olan TC devleti, yaşadığı krizleri aşmak için 6-7 Eylül,

Çorum, Maraş, 1977-1996 1 Mayıs katliamları gibi yöntemleri denemiştir. Tüm bu provokasyon, katliam saldırılarını boşa çıkartmanın biricik yolu-panzehiri işçi sınıfını örgütlemektir. Bu anlamda 1 Mayıs'ta yakalanan coşku-moral-mücadele azmini 1 Mayıs'tan sonra da ileriye taşımamızın ve süreklileştirmenin en az 1 Mayıs kutlaması kadar önemli ve ertelenip saksaklanamaz görev ve sorumluluk olduğu tüm DDSB'liler tarafından kavranmalı-uygulanmalıdır.

Önümüzde 18 Mayıs ve 15-16 Haziran gibi iki önemli tarih var. Bu iki tarih de sınıf bilinçli Türkiye proletaryası açısından tarihsel öneme sahiptir. 18 Mayıs komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın 1973'te Diyarbakır işkencehanelerinde katledilişinin yıldönümüdür. Bu anlamda 18 Mayıs'ı her alanda örgütlemenin temposunu arttırmamızın tarihi olarak düşün-

meli ve bu bilinçle görevlerimize sarılmalyız.

Yine işçi sınıfımızın 15-16 Haziran 1970'teki şanlı direnişi, direnişin bizzat içinde yer alan İbrahim Kaypakkaya'nın kaleme aldığı "15-16 Haziran direnişinden doğru dersler çıkaralım, çalışmasından öğrenelim" çalışması hala yolumuzu aydınlatmaktadır. Mevcut durumu irdelediğimizde DDSB olarak işçi sınıfıyla ilişkilerimizin zayıf, temasımızın cılız olduğunu görüyoruz. İlişkide olduğumuz, etkin olduğumuz alanlarda da sınıfa yeterince güven veremediğimiz gerçekliktir. Bu durumun esas nedeni kendimizdedir. İlişkilerdeki çarpıklık, iddialarla pratik arasındaki uyumsuzluk, söylem ile eylem kopukluğu, statükocu yaklaşımlar acilen aşılması gereken hastalıklardır. Bu cüreti ve tutarlılığı göstermeden ne işbirlikçi sendikal çizgiye ne de faşist sisteme karşı tutarlı bir duruş sergileyebilir, rolümüzü oynayabiliriz. Sendikal alanda işçi sınıfını en fazla tehdit eden ekonomik çizgi bile uygulamayan sendikal bürokrasidir. Değişik ton ve renklerde varlığını sistemden beslenerek sürdüren sendikal koruculuk, üstelik kendini tanımlamada devrim-

ci-demokrat etiketler kullanmakta sakınca görmemektedir. Bu sendikal korucu şebeke ile tez elden hesaplaşmalı ve bu hesaplaşmayı sınıfın örgütlü gücü ile gerçekleştirmeliyiz. Bu yaşanan güven eksikliği tikanıklıkları aşma konusunda da önemli etki yaratacaktır. Değerlerimiz sahip çıkmak işçi sınıfının yüz yıllık kan, can pahası, diş diş mücadele bedeli yaratılan değerlerini gözbebeğimiz gibi korumak ve geliştirmek önümüzdeki engelleri aşma konusunda izleyeceğimiz yöntemlerdir. Her çıkan, çıkarılan engeli-engelleri incelemek, niteliğine göre tavır belirlemek, belirlenen politikaları kararlıca, vakit geçirmeksizin uygulamak varlık nedenimiz olarak kavranmalı ve içselleştirilmelidir. Sınıf ve sınıflar mücadelesi uzun erimli bir tarihsel süreci kapsamaktadır. Faaliyette uzun vadeli sınıfsal çıkarlar esas alınmalıdır. Kurumsallaşma, kalıcılığa böyle sağlanır. Kısa dönem pragmatist ve güncel çıkarlar temelindeki yaklaşımlar uzun vadede kaybettiricidir. DDSB faaliyetçileri bunu gerçekleştirecek iradeye, birikim, tecrübe, cüret ve kararlılığa kesinlikle sahiptir.

DDSB faaliyetçileri görev başına!

Köylü eylemlerine genel bir bakış



2004 yılı ülkenin değişik yerlerinde ve değişik zamanlarda yaşanan köylü eylemlerine tanık oldu. Bu eylemlerin bazıları burjuva basında küçük satırlarla yer alırken en önemlisi Ege Bölgesi'ni kapsayan Egeli üreticilerin gerçekleştirdiği "Çiftçi mitingi" oldu. Net olmayan rakamlara göre ülke nüfusunun % 40 gibi bir bölümünü oluşturmaya rağmen en örgütsüz kesiminin köylülük olduğu gerçeğini düşündüğümüzde üreticilerin taleplerini dile getirmek için başvurdukları bu eylemler daha da önem kazanmaktadır.

Nedir bu uyuyan devi uyandıran, ayağa kaldıran politikalar? Ülkemiz, sanayisi az gelişmiş bir tarım ülkesidir. Bir dönemler kendi kendine yeten hatta ihraç bile yapılan ülke tarımı; yıllardır uygulanan emperyalist patentli politikalarla artık ülkenin ihtiyaçlarını bile karşılayamaz duruma getirilmiştir. Uygulanan politikalarla ülke tarımı emperyalist ülkelere peşkeş çekilmekte, IMF, DB, DTÖ direktifleriyle emperyalist ülkelerin açık pazarı haline getirilerek, ülke tarımı tasfiye edilmekte, öldürülmektedir. Bu politikaların sonuçlarını, köylümüz, üreticimiz yaşamlarında daha somut görmektedir. Her geçen gün sofrasındaki ekmeğin daha da azaldığını, açlığa, yoksulluğa mahkum edildiğini farketmektedir.

Bu politikaların yarattığı sonuçları biraz daha irdeleyelim.

Emperyalizm sömürü politikalarını ülkemiz gibi yarı-sömürge ve yarı-feodal ülkelerde ya da "geri kalmış" ülkelerde IMF, DB, DTÖ, GATT, GATS gibi araçlarla ve bu ülkelerle yaptığı kimi anlaşmalar aracılığı ile yaşama geçirmektedir. DTÖ anlaşmalarından olan mal ve hizmet anlaşması GATT (Gümrük Tarifeleri ve Ticaret Anlaşması), GATS (Hizmetler Ticareti Genel Anlaşması) gibi anlaşmalarla emperyalist sermayenin ülkeye daha rahat girişi ve dolaşımını sağlayan gümrükler düzenlenmekte, emperyalist sermayenin pazara girişinin ve ele geçişinin önü açılmaktadır. Yine kamuya ait sektörlerin düzenlenmesi ve özelleştirilmesi sağlanmaktadır. (Bu neo-liberal saldırıların işçiye, köylüye, emekçiye, öğrenciye vb. yönelik birçok ayağının olduğu şimdiye kadar gazetemizde defalarca kez işlendi ve bundan sonra da defalarca kez işlenecektir. Bu yazıda en önemli ayaklardan olan tarıma yönelik saldırılara değinece-

Emperyalistler hem devletin tarıma yapması gereken destek ve yardımların kaldırmasını istiyor, hem de pazar için sınırların ortadan kaldırılmasını istiyor. Hem de serbest pazar ve serbest rekabette bahsediyorlar.

ğiz.)

Emperyalist ülkelerin yarı-sömürgesi ve pazarı olan ülkemiz, alınan 24 Ocak 1980 kararlarıyla daha sınırsız ve pervasız sömürülmek, pazarın tamamen ele geçirilmesi, bu daha pervasız sömürü ve talanın önündeki engellerin kaldırılması için tarımsal kredi faizlerinin yükseltilmesi, KİT'lerin özelleştirilmesi, devlet destekleme alımının yapılmaması gibi kararlar alındı. Ve bu kararlar, politikalar adım adım yaşama geçirilmeye başlandı. Yine en son DTÖ'nün Cenevre "İleri Tarım Müzakereleri Sözleşmesi" ile emperyalistlerin bir dizi istekleri kabul edildi. 2004'ün yaz aylarında yapılan DTÖ'ye üye 147 ülkenin Cenevre toplantısında; ihracata dönük teşviklerin tamamen kaldırılması, sınır ve pazarların sonuna kadar açılması, üretime yönelik sübvansiyonların kaldırılması gibi Türkiye'nin de onayladığı kararlar alındı. Bu kararlar ülkemizin ya da ülkemiz gibi ülkelerin pazarlarına emperyalizmin daha bir dizginsizce girmesi demektir. Emperyalist ülkeler bizlerde tarım için ihracata dönük teşviklerin üretime yönelik sübvansiyonların kaldırılmasını isterken kendi ülkelerinde tarıma büyük paylar ayırmaktadırlar. Tarıma ayrılan payda AB emperyalistleri ile Türkiye arasındaki farkı **Oğuz Oyan** 22 Şubat tarihli yazısında (Birgün) şöyle ortaya koyuyor. "AB ülkelerinde tarımsal katma değer (tarımın ulusal gelire katkısının) yarısı ya da üçte ikisi arasında tarıma destekleme yapılırken Türkiye'de bu oran 17'de bir boyutlarına iniyor. Başka deyişle Türkiye'de tarımın milli gelire katkısı yüzde 12 olurken tarıma yapılan desteklerin milli gelirine oranı binde 7'de (Yani yüzde birin altında) kalıyor. Yani 2005 bütçesinde tarıma sadece 3,5 milyar YTL bir ödenek ayrılmış bulunuyor."

Emperyalistler hem devletin tarıma yapması gereken destek ve yardımların kaldırmasını istiyor, hem de pazar için sınırların ortadan kaldırılmasını istiyor. Hem de serbest pazar ve serbest rekabette bahsediyorlar. Oysa emperyalistler kendi tarımını daha fazla desteklerken ve daha yüksek teknoloji ve bilgi birikimiyle tarım yaparken ülkemiz gibi tarım desteği olmadan geri teknoloji ve geri bilgi birikimiyle yapılan tarımın pazarda rekabet edebilme şansı yoktur.



Ülkemizde uygulanan ve tarımın tasfiye edilmeye çalışıldığı politikaları biraz daha irdeleyecek olursak; yukarıda bahsettiğimiz emperyalist politikaların esas hedefi ülkede tarım üretiminin azaltılması adım adım yok edilmesi ve 70 milyonluk büyük pazarın ele geçirilmesi olduğunu görürüz. Ve bu saldırıları yaşamın her alanında yapılan diğer saldırılarla birlikte ele aldığımızda saldırıların boyutu daha net görülecektir.

Saldırıların ilk ayağı ülkenin stratejik ürünleri olan fındık, şeker pancarı, pamuk, tütün, buğday, çay vb.'den başlanarak üretimlerine kotalar konulması, kotaların düşürülmesi, bu ürünleri yerine alternatif ürünler sunulması, maliyetinin altında taban fiyat verilerek üreticinin zarar etmesini sağlama ya da ürününü almayarak elinde kalmamasını sağlamak, üreticiyi tefeci-tüccarın insafına terketmek olarak sıralayabiliriz.

Diğer bir ayağı, girdi fiyatlarının yüksek olmasıdır. Örneğin 2003'te mazotun fiyatı 2004'ten % 25 daha aşağıdaydı. İlaç ve gübre fiyatları ise % 55 daha aşağıdaydı. Bu da zaten dünya ortalamasının altında olan gübre kullanımını daha da düşürmüştür. Tohum fiyatları ise bazı ürünlerde % 80 kadar gerisindeydi. 2005'te yaşanacaklarsa hep birlikte tanık olacağız daha.

Diğer bir ayağı ise tarımsal kredilerine, gübre, ilaç, tohumluk gibi girdilere uygulanan sübvansiyonların kaldırılmasıdır. Geçmişte "devletin tarıma verdiği 5-6 milyar dolarlık destek son olarak bir milyon dolara düşmüştür." (TZOB Başkanı Ş. Bayraktar) Bugünse bunların yerine sadece DGD (Doğrudan Gelir Desteği) verilmektedir üreticiye. Bu da araziye göre yapıldığından (dekar başına 16 milyon) bunda da küçük üreticinin eline çok cüzi bir para geçtiği görülmektedir. Üstelik bu para da ürün satışından bir yıl sonra iki taksit olarak ödenmektedir. Yine DGD'deki diğer bir aldatmaca da, DGD'nin toplam destekler içindeki payının % 80'den % 50'ye düşürülmesidir. Burada % 30 kaybı vardır üreticinin. Devletin zaman zaman "üreticiye destek yapıyorum" diye alkışlarla "mazot yardımı", "pamuğa teşvik", "mısıra teşvik" sözleri bir aldatmacadan ibarettir. Bunun da bir aldatmacadan ibaret olduğu rakamlara bakıldıkça daha net ortaya çıkacaktır.

(Devam edecek)

Sinanlı köylülerinden eylem



Diyarbakır'ın Bismil İlçesi'ne bağlı Sinanlı köylüleri, 28 Nisan 2005 tarihinde köy ağasını protesto etmek için köydeki evlerini terk ederek köy yakınında çadır açtılar. Köylüler, 2 ay boyunca bu çadırlarda kalacaklarını kaydetti.

200 haneli köyde yaşayan aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 400 köylü köy meydanında toplanarak, köy ağası **Reşit Sinanlı** aleyhine "Kahrolsun ağalık" sloganını attı.

Jandarma gösteriyi uzaktan izlemeyi tercih ederken Sinanlı Köyü sakinleri, topraklarının geçmişte ağa tarafından hile ile alındığı gerekçesi ile yaklaşık bir yıldır çeşitli eylemler yapıyor. Başbakan R. Tayyip Erdoğan ile görüşebilmek için Diyarbakır'dan Ankara'ya da giderek yürüyüşlerine orada da devam eden köylüler bir çözüm bulamayınca köylerine geri dönmüştü.

(H. Merkezi)

Meralar talan ediliyor

Orman alanları ve meraların satışına olanak sağlayan yasa Meclis'ten geçti. AKP'nin devlete yeni kaynak yaratma bahanesiyle tekrar gündeme getirdiği yönetmelik, Cumhurbaşkanı tarafından veto edilmişti. AKP Grup Başkanvekili Faruk Çelik'in Bursa ve Sakarya'dan gelen baskılar üzerine hazırladığını söylediği yasanın Meclis Genel Kurulu'nda görüşülmesi tartışmalara yol açmıştı. Yasa mevcut mera yasasının geçici 3. maddesini değiştiriyor. Tarım ve hayvancılık için hayati önemi olan meraların talanını öngören yasada, mera alanlarının daraltılması getirilecek.

Daha çok villaların ve belli grup kooperatif evlerinin meralar üzerinde yoğun olarak kurulduğu Bursa ve Sakarya da dahil ülkenin mera alanlarının talanına ve işgal edenlere af niteliğini taşıyor. Mera alanlarının hazine adına tescilli yapılırken, şimdi özel kişi ve kuruluşların talanının önünü açmakta. Ayrıca Suriye sınırındaki 326 bin dönümlük mayınlı arazi de özel sektöre kiralanıyor. Maliye Bakanlığı, Milli Emlak Genel Müdürlüğü söz konusu mayınlı alanların özel sektöre kiralanması çalışmalarını yürütüyor. Mayınların temizlenmesinden sonra bu araziler kira bedeli karşısında belli süre özel sektöre devredilecek.

(Samsun)

Bergama'da siyanürcüleri sevindiren karar

İzmir Bölge İdare Mahkemesi Bergama'da siyanürcüleri sevindiren bir karar verdi.

İzmir 1. İdare Mahkemesi'nin madenin faaliyetinin bilirkişi incelemesine kadar durdurulması kararı, Bölge İdare Mahkemesi tarafından "Bu inceleme sonucunu beklemesine gerek yok" şeklinde değiştirildi.

Bölge İdare Mahkemesi'nin kararı madenin yeni sahipleri tarafından sevinçle karşılandı. Maden işletmesinin yeni sahibi İpek Matbacılık ve Kaza A.Ş. tarafından İMKB'ye gönderilen duyuruda ise şirketin faaliyete geçmesi için önünde hiçbir yasal engel kalmadığı ve ivedilikle çalışma izni verilmesi gerektiği savunuldu.

Duyuruda, 15 yıldır mahkeme kararlarını uygulamak için çırpınan maden karşıtı köylülere ise şöyle komik bir çağrıda bulunuldu; "Herkesin bu kararlara saygı göstermesi zorunludur."

Süreci yıllardır izleyen hukukçular Koza'nın çağrısına "Herkes yasa kararları-

Normandy çıkarması

2003 - Ağustos 2004 arasında 590 bin metrekarelik taşınmaz alanda 64'ünü Bergama'daki madenini Koza'ya satan Normandy ailesi...



145 bin metrekarelik arazi alan. Maden için gerekli kuzey 789,9 hektarlık alanın 1/3'ü yitirildi. Normandy'nin Koza'ya satmasıyla, Normandy'nin Koza'ya satmasıyla, Normandy'nin Koza'ya satmasıyla...

İzmir'in on binde 4'ü

İkinci sırada en büyük alanı gerektiren K10, 1996 Madenleri, İnce, Tır'ın...

na saygılı olsaydı, Bergama'daki altın madeniyle ilgili tartışma daha 1997 yılında verilen Danıştay kararından sonra biterdi" şeklinde yanıt verdiler.

Bergama köylülerinin avukatı **Senih Özay**, Bölge İdare Mahkemesi'nin verdiği bu kararı anlamakta güçlük çektiğini belirterek, "Çevre ve Orman Bakanlığı'nın madene verdiği izinlerin yürütmesini durduran İzmir 1. İdare Mahkemesi, Bergama sürecini 10 yıldır izleyen bir mahkemeydi. Orta dereceli bir mahkeme olan Bölge İdare Mahkemesi ise dosyaya aşına olmadığı gibi, 10 yıldır verilen hukuk mücadelesinin, köylülerin karşı çıkışlarının boyutlarının tam farkında de-

ğil. Üstelik şirketin verdiği son ÇED Raporu'nda belirttiği yeni önlemlerin alınıp alınmadığı konusunda bilirkişi incelemesi yapılmasına, bu süre boyunca madenin çalışmasına karar veren bir mahkemenin bu kararının başka bir yargıç tarafından kaldırılmasını anlamamız mümkün değil" dedi.

İdare Mahkemesi'nin bu kararına rağmen madenin açılmayacağını dile getiren Özay, "Madenin açılması için İzmir Valiliği'nin madenin sağlık izin kararını incelemesi gerekiyor. Bu izin verilmediği sürece maden açılmaz. Şu anda Valiliğe dilekçe yazarak bu iznin verilmemesini isteyeceğiz" dedi.

Bilirkişi incelemesinin

bile beklenmemesi de bir kez daha milletvekillerinin, emperyalizm uşağı hükümetin ABD Büyükelçisi **Edelman**'ın müdahalesi sonrasında ardarda siyanürcüleri sevindiren kararlar alması şaşırtıcı bir durum değil. Bergama köylülerinin yıllardır siyanüre karşı verdiği mücadele boyunca yaşadıkları düşünüldüğünde bu karara da hem yasal yolları kullanarak, hem de sokağın dilini kullanarak karşı koyacakları bir gerçek. Buna bir örnek de Akdeniz Üniversitesi Ekoloji Kulübü tarafından "Akdeniz'deki son kale Sorgun, Sorgun'a sahip çıkalım" konulu gerçekleştirilen forumda Sorgun köyünde kesilecek 200 bin ağaçla büyük sermayeye peşkeş çekileceğini ve mücadele etmeleri gerektiğini söyleyen Sorgun Muhtarı Hasan Uçar ve Bergama köylüleri temsilcisi Oktay Konyar, "Her yeri tek tek satıyorlar. Buna karşı mücadele etmek gerekiyor" diyerek köylülerin haklı mücadelelerinden vazgeçmeyeceklerini bir kez daha vurguladılar. (İzmir)

Yangın köyü yok etti



Çorum'un Kargı ilçesine bağlı Saraycık köyünde 18 Nisan'da çıkan yangınla 120 hanelik köy halkının evleri alevlerle yok oldu. Kargı'ya 38 kilometre uzaklıkta bulu-

nan Saraycık köylüleri tarlada çalışırken henüz belirlenemeyen bir sebepten dolayı çıkan yangın, evlerin ahşap ve birbirine çok yakın olması sonucu kısa sürede tüm köyü sardı. Yaşanan yangın felaketinde ölen ya da yaralanan olmadı. Yangından bir süre sonra itfaiye ve sivil savunma ekiplerinin çalışmaya başlamasıyla alevlerle kül olan evlerinden kurtarabildikleri eşyaları başka yerlere taşıyan köy halkı köyün 2 kilometre aşağısında Kızılırmak yakınlarında kurulan çadırlara yerleştirildi. Çorum'a uzak köylerden biri olduğu için Saraycık köylüleri

yardımların geciktiğinden şikayetçiler. Yangında bile itfaiye araçlarının saatler sonra köylerine ulaştığını belirten köylüler, bundan sonra yetkililerden bir an önce evlerinin yeniden yapılması için köylerine sahip çıkmasını istiyorlar. Kızılırmak yakınlarına kurulan çadırlarda yaz aylarında sinekten dolayı kalamayacaklarını belirten köylüler, kış mevsimine kadar burada kalırlarsa soğukla mücadele etmek zorunda kalacaklarını belirtiyorlar. Yangından etkilenmeyen ilköğretim okulunda eğitime ara verilmişti. (Samsun)

Malatya Tüm Köy-Sen'den açıklama

Tüm Köy-Sen Malatya Şubesi 1. Köy Temsilcileri toplantısı 27 Nisan tarihinde **SES Toplantı Salonu**'nda gerçekleştirildi.

Toplantı öncesi basına açıklama yapan **Tüm Köy-Sen** Malatya Şubesi Sekreteri Mazlum Köse, köylüleri hiç kolay olmayan bir dönemin beklediğini belirterek, "Türkiye genelinde tarım tamamen bitirilmeye çalışılmaktadır. AKP hükümeti geçtiğimiz haftalarda

IMF ile yaptığı anlaşma ile diğer sermaye temsilcisi hükümetlerin izinden gitmiştir" dedi.

Malatya'da tütün alım sözleşmelerinin iptal edildiğini, şeker pancarına kota konulduğunu, kayısının bilimsellikten uzak bir şekilde üretilmekte olduğunu belirten Köse, üretimin devlet tarafından desteklenmediğini kaydetti.

Hayvancılığın da zor durumda olduğuna işaret eden Köse, "Hayvancılık, yayla yasakları ile, canlı hayvan ve et ithalatının serbest bırakılmasıyla bugün yok olmayla karşı karşıyadır" şeklinde konuştu.

Köylülerin tüm bu sorunlarının ancak birlikte mücadelesi ile çözüleceğini ifade eden Köse, 1. Köy Temsilcileri toplantısının da, üretici köylülerin sorunlarını tartışarak çözüm üretmeyi amaçladığını sözlerine ekledi.

(Malatya)

Tarım destek adı altında çökertme projesi

IMF politikaları nedeniyle tarımın **Gayri Safi Milli Hasıla (GSMH)** içindeki payı son 5 yılda %6 gerilerken; 2001 yılında tarımı desteklemek amacıyla Dünya Bankası'ndan alınan 600 milyon dolarlık kredinin büyük bir bölümünün köylüyü desteklemek yerine personel maaşı ödemelerinde kullanıldığı ortaya çıktı.

Dünya Bankası'ndan alınan 600 milyon dolarlık kredinin 3 milyon doları köylüleri desteklemek için kullanılırken 90 milyon dolarlık bölümünün ise **Tarım Satış Kooperatif ve Birlikleri**'ndeki (TSKB) personel giderleri için kullanıldığı Meclis'e sunulan soru önergelerine verilen cevaplarla ortaya çıktı. Devlet Bakanı **Ali Babacan** ve Tarım ve Köyişleri Bakanı **Sami Güçlü**'nün yaptığı açıklamayla tarımın GSMH içinde yüzde 16 olan payının 2003'te % 12'ye, 2004'te de %10'a kadar gerilediğini, alınan kredinin 300 milyon dolarının 2005 sonunda bitirilmesi planlanan ancak 2007 yılına kadar uzatılan Tarımda Reform ve Uygulama Projesi (ARIP)'nin yeniden yapılandırılması için harcandığını açıkladılar.

Tarım Reformu adı altında DB'den alınan 600 milyon dolarlık borç ile tarımın çökertilmesinin amaçlandığı çok açık olan kredinin kullanım alanları tarımı desteklemenin çok uzağında kaldı. 3 milyon dolar üreticilere ayrılırken Tarımda Tarım Satış Kooperatifleri'nden ayrılan işçilere 90 milyon dolarlık ödeme yapılması ve ARIP için 300 milyon dolar harcanması ise alınan kredilerin tarımın tasfiyesine yönelik olduğunun ispatı. (H. Merkezi)

Adana Tarım-İş'ten açıklama

Tarım-İş Adana Şubesi, Çukurova Tarımsal Araştırma Enstitüsü Müdürlüğü'ne ait arazilerinin bir kısmının kiralama yöntemi ile AKP hükümeti yandaşlarına verilmesini protesto etti.

Türkiye Orman-Toprak, Su-Tarım ve Tarım Sanayii İşçileri Sendikası (Tarım-İş) Adana Şube Başkanı **Muzaffer Erol** 24 Nisan 2005 tarihinde sendika binasında açıklama yaparak AKP hükümetinin bu uygulamalarını protesto etti. Adana ve çevre illerde yaşayan üreticilerin umudu olarak gördükleri Çukurova Tarımsal Araştırma Enstitüsü'nün bir kısım arazisinin hükümet yandaşlarına verildiğini söyleyen Erol, şunları ifade etti: "Bizler köylünün tohum ihtiyaçlarını karşılamak gibi birçok hizmetlerde bulunan Çukurova Tarımsal Araştırma Enstitüsü'nün arazilerinin hükümet yandaşlarına peşkeş çekilmesine izin vermeyeceğiz."

Erol ayrıca genetiği değiştirilmiş gıdalardan da bahsederek, Avrupa Birliği ülkelerinde araştırma kuruluşlarına büyük bütçeler ayrılmasına rağmen, Türkiye'de köylünün dışarıdan genetiği bozulmuş ve hormonlu tohumlara bağımlı olmaya zorlandığını söyledi.

Yıkıma gelen polisler anladıkları dilden karşılandı...



Kırsal kesimde tarımın tasfiye edilmesi sonucu üretmez hale gelip büyük kentin yolunu tutan köylülerin, T. Kürdistanı'nda köyleri yakılıp yıkılan Kürt halkının, şehirlerde her geçen gün artan hayat pahalılığına karşın, her geçen gün eriyen ücretlerle geçinmeye çalışan emekçi insanların başlarını soktukları yerlerdir gecekondu... Büyük kent İstanbul'da göze çarpmaması için hayata tutundukları gibi kıyısından tutunmuşlardır şehre. Arazi mafyasının rüşvetle kotardığı onlarca katlık lüks binalar da burjuva basında "modern gecekondu" olarak verilse de, devletin eli uzanmayacaktır hiç onlara. Bir akşamüstü gelen bir kararla "eviniz yıkılacak, hemen boşaltın!" denilmeyecektir hiçbir zaman onlara. Devlet, zenginlerin, köşeyi dönenlerin ve işini bilenlerin devletidir. "İşini bilemeyen", asgari ücretle geçinene yetecektir polislin copu, gaz bombası... Eğitim, sağlık gibi hiçbir hizmetten faydalanamayan emekçi halk barınma sorununa da kendi başına çözüm bulmak zorundadır. Barınma sorununa dair hiçbir politika ve sorun üretmeyen devlet, "çareyi" belli aralıklarla gündeme getirdiği gecekondu yıkımlarında bulmuştur, ancak hak arama bilinci oluşmuş olan halk devletin bulduğu çareyi, tersyüz etmesini bilmiştir.

İşte bu yıkımlardan birisi de Sarıyer'de yaşandı. Sarıyer İstinye Bağlar Mevkii'nde bulunan 4 ev Milli Emlak Arazisi üzerine kaçak olarak yapıldığı gerekçesiyle 20 Nisan günü yıkım amacıyla gelenleri karşıladı. Yapılan karşılama halkımızın hak arama bilincinin doğruluğunu gösterir şekilde çatılardan taş ve kiremit atılarak yapıldı! Halkın direnişini kırmak için polislin biber gazı kullanması üzerine Okan Kaba ve Nuran Gıram'la birlikte 3 polislin de yaralandığı öğrenildi. Nuran Gıram'ın sol gözüne gelen gaz bombası nedeniyle gözünün görme işlevini yitirdiği ve polisle birlikte İçişleri Bakanlığı'na mahkemeye vereceği öğrenildi.

Öte yandan Sarıyer'de Derbent Çamlıtepe Mahallesi'nde de 5 gecekondu polis gözetimindeki belediye ekipleri tarafından yıkıldı. Yıkıma bazı aileler ses çıkarmazken Celal ve Murat Aslan karşı çıkarak, yıllardır burada yaşadıklarını ve tapu tahsis belgesi almak için para ödediklerini söyledi.

EVLERİMİZİN YIKILMASINA İZİN VERMEYECEĞİZ

Kurtköy Cambazbayırı halkı, evlerinin yıkılmasının gündeme gelmesi üzerine 27 Nisan Çarşamba günü "evlerini yıktırmayacaklarını" belirterek Pendik Belediyesi'ne yürüdü.

Mahalleden otobüslerle gelen yaklaşık 300 kişi "Mahallemizi yıktırmayacağız Kurtköy halkı" pankartı açarak "Kurtköy bizindir bizim kalacak", "Yıkımlara karşı tek yumruk tek barikat" vb. sloganlarla

Pendik Belediyesi önüne geldi. Belediye önünde polis barikadı kurulurken burada Kurtköy halkı adına Ali Doğan basına bir açıklama yaptı. Doğan "binbir emekle, dişimizle tırnağımızla yaptığımız gecekondularımızı başımıza yıkmak istiyorlar. Dün tapu vaadiyle bizden oy isteyenler bugün, 'İstanbul'u yıkarak güzelleştireceğiz' diyorlar. 20-25 yıldır kurduğumuz mahallemiz Kurtköy Havaalanı ve yapılmakta olan Formül-1 Pisti'ne yakın olmasından dolayı sermayenin ilgisini çekmektedir. Bizler Anadolu'nun çeşitli yerlerinden işsizlik ve köy boşaltmaları nedeniyle büyük kentlerin kenar mahallelerine savrulduk. Para babaları için ucuz iş gücü kaynağı olduğumuzdan dolayı önce gecekonduları yapmamıza göz yumdular. İstanbul'un dağ başı diyebileceğimiz mahrumiyet bölgelerinde yaptığımız gecekondularımızın alt yapısını, su ve elektriğini kendi olanaklarımızla yaptık. Yıllardır bizden çöp vergisi, emlak vergisi, elektrik, su parası alan devlet şimdi ise bizi işgalci ilan ediyor. Kaçak villalara ve fabrikalara dokunmayan devlet; imar planı, güzelleştirme planı, park, bahçe ve yol adına mahallemizi ve evimizi almak istiyor. Enkaz bedelini peşinata sayıp bizi on sene borçlandırarak sözde ev sahibi yapmak istiyor" dedi.

Doğan konuşmasının devamında "bizler Cambazbayırı halkı olarak evlerimizin yıkılmamasını ve imar planının kendi yerimizde yapılmasını ve de tapularımızın verilmesini istiyoruz. Aydos ve Avcılar Yeşilkent halkının yıkım ekiplerine karşı onurlu direnişi bize yol gösteriyor. Bizler de Kurt-

köy Cambazbayırı halkı olarak tek yumruk olacağız ve mahallemizi savunacağız" dedi.

Basın açıklamasının ardından mahal-
lelinin oluşturduğu bir heyet Pendik Belediye Başkanı Erol Kaya ile görüşmek için belediye binasına girdi. Dışarıda heyetin görüşmesini bekleyen kitle sık sık "Susma sustukça sıra sana gelecek", "Kurtköy burada Erol Kaya nerede", "Kurtköy bizindir bizim kalacak" vb. sloganlar attı. Heyet belediye binasından çıkarken yapılan bilgilendirme konuşmasında "Belediye Başkan Yardımcısı ile görüştük. Belediye topu Büyükşehir Belediyesi'ne attı. Bize yardımcı olacaklarına söz verdiler" denildi. Açıklamaya inanmayan kitle "bugün gidiyoruz bu şanslarını iyi kullanınlar. Sorunumuzu çözmezlerse sürekli geliriz" dediler. Ardından sloganlarla arabalara kadar yürüdüler. Önümüzdeki dönem yıkımların devam edeceğini açıklayan belediye yetkilileri ve IMF uşağı hükümete karşı gecekonduya yaşayan halk Aydos halkı gibi, Avcılar Yeşilkent halkı gibi devlet güçlerini anladıkları dilden karşılamak zorundadır. Bu zorunluluk devrimcilerin omuzunda da yıkımlara karşı emekçi halkın yanında olmayı gerekli kılmaktadır. (H. Merkezi/Kartal)



Devrimci ve sosyalist basın susturulamaz!

Devrimci Demokrasi gazetesinin dağıtım-cısı Hasan Arslan 19 Nisan günü Dersim Merkez Cumhuriyet Mahallesi'nde dağıtım yaparken girdiği bir binada ismi bilinmeyen bir jandarma yüzbaşı tarafından hakaret ve tehditlerle saldırıya uğradı.

Demokratik Haklar Platformu yaşanan saldırıyı protesto etmek için Belediye Çarşısı üzerinde bir basın açıklaması yaptı. Açıklamayı okuyan Devrimci Demokrasi Elazığ temsilcisi Özdal Kayaoğlu "Geçtiğimiz yıl Dersim'de önce jandarma tarafından tehdit edilen sonrasında ise JİTEM elemanlarınca katledilen okurumuz İmam Boztaş'ı unutmadık. Bugün aynı güçler baskı ve saldırılarla gazetemizin Dersim halkına ulaşmasını engellemeye çalışmaktadırlar. Bunun için öncelikli olarak gazete dağıtımımız hedeflenerek saldırı ve tehditlerle geri düşürülmeye, buradan da gazetemizin kitlelere ulaşması engellenmeye çalışılmaktadır. Dağıtımımız gazetemizi en geniş kitlelere ulaştırmaya devam edeceklerdir" dedi. Basın açıklaması "Devrimci sosyalist basın susturulamaz" sloganıyla son buldu. (Malatya)

Burdur davası 5. yılın ardından sonuçlandı!

Burdur Hapishanesi'ne Temmuz 2000'de düzenlenen ve MLKP tutsağı Veli Saçılık'ın kolunun kopması ve yaklaşık 80 tutsağın yaralanmasıyla sonuçlanan operasyonla ilgili olarak 5 yıl önce başlatılan soruşturma tamamlandı. Burdur Cumhuriyet Savcılığı İdare Mahkemesi kararıyla açtığı 415 jandarma hakkındaki soruşturmada "takipsizlik" kararı verdi.

Kararda, "Devlet otoritesini zafaya uğratmayacak şekilde savunmalarının alınması için mahkemeye götürülmek istenen bazı terör suçlularının avukatlarıyla görüşürülmediklerini bahane ederek koğuşlarından çıkmadıkları" kaydedilerek olayları bu grupların çıkarttığı savunuldu.

"İsyan sırasında hapishane duvarlarının tamamını yıkmak mümkünken, can kaybı olmaması için delik açıldığı, bu sırada

Veli Saçılık adlı mahkumun dışarı doğru slogan atıp, güvenlik güçlerine tuğla atmak için çıkarttığı kolunun kendi saldırgan eğilimi nedeniyle koptuğu" savunuldu.

Tutsakların çoğunun operasyon sırasında kullanılan gaz bombala-

rından yaralandığı belirtilen kararda, bir kadın hükümlünün florasan lamba yolu ile tecavüze uğradığı iddiasının doğru olmadığı, diğer kadın hükümlülerin tacize uğradıkları beyanlarının da soyut iddiadan öteye geçemediği ileri sürüldü.

(H. Merkezi)

BAYRAK YAKMAKLA SUÇLANAN ÇOCUKLAR SERBEST

Mersin'de Newroz kutlamasında yaşanan bayrak olayına karıştıkları iddiasıyla tutuklanan çocuklar tahliye edildi.

20 Mart'ta Metropol Miting Alanı'nda gerçekleştirilen Newroz kutlamalarının ardından bayrak olayına karıştıkları iddiasıyla tutuklanarak Mersin E Tipi Hapishanesi'ne konulan 5 çocuk tahliye edildi. Mersin 2. Asliye Ceza Mahkemesi'nde ifade veren C.S (12), V.S (14), S.T (16), E.B (17) ve F.B (12) hapishanede kaldıkları süre, yaş küçüklüğü ve suçun mahiyeti göz önünde bulundurularak tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Cezai sorumluluğu bulunmadığı için avukatların yaptığı başvuru üzerine Mart ayında serbest bırakılan M.A'nın (11) da tutuksuz yargılandığı duruşma 11 Temmuz'a ertelendi. (H. Merkezi)

Dersim'de şehit düşen MKP gerillaları defnedildi



Süleyman Açık

Baharın gelmesiyle beraber saldırılarını, operasyonlarını yoğunlaştırarak Dersim topraklarında gerillayı bitirmeyi amaçlayan faşist TC, Dersim'in dört bir yanında havadan ve karadan operasyonlarını sürdürüyor. Faşist TC son süreçte Türkiye Kürdistanı'nda yurtsever ve devrimcilere yönelik binlerce askeri, tankı, askeri teçhizatı ile yürüttüğü operasyonlarda gerilla karşısında düştükleri aczi

gerilla cenazelerine yaptıkları işken- celerde sergilerken; cenazelerin kim- lik tespitlerinin yapılmasına dahi ta- hammül edememektedir.

18 Nisan Pazar günü sabah saatle- rinde Dersim'in Ovacık ilçesine bağ- lı Gözeler köyü yakınlarında, Kırk- merdiven mevkiinde faşist TC ordusu ile Maoist Komünist Partisi (MKP) Halk Kurtuluş Ordusu (HKO) geril- laları arasında çıkan çatışmada Ova- cık'tan Özgür kod adlı Süleyman Açık (37) ve Dersim Merkez'e bağ- lı Yelkonak köyünden Rüstem kod adlı Hüseyin Özalp (25) şehit düşer- ken iki askerin yaralandığı da edindi- ğimiz bilgiler arasında.

Kimlikleri açıklanmayan gerillalar savcılık kararıyla gömüldü

Çatışmanın ardından kimlikleri tespit edilmeyen gerilla cenazeleri, operasyonun yürütüldüğü sırada Ovacık Merkez'e getirilerek Adli Tıp tarafından otopsi incelemesi yapıl- maksızın Sağlık Ocağı'na götürül- müş, bölgede yakınları gerilla olan aileler sağlık ocağına çağrılarak ce-

nazelerin kime ait olduğu "tespit" edilmeye "çalışılmıştır".

Yıllardır faşizmin baskısı altında ezilen halk, cenazelerini sahiplen- mekten dahi çekinir duruma getiril- miştir. Cenazelerin tespit edilememe- sinin ardından faşizm kendi yasaları- nı da çiğneyerek ilçede bulunan mor- gun yetersizliğini öne sürüp çıkartı- lan Savcılık kararıyla gerilla cenaze- leri Kimsesizler Mezarlığı'na göm- müştür.

Cenazeleri gören ailelerin benzet- meler üzerinden ailelere haber ver- mesinin ardından Özgür kod adlı Sü- leyman Açık, abisi tarafından "jandarmanın çektiği görüntülerden" tespit edilmiştir. Ailenin anlatımları- na göre jandarma tutanaklarında kim- liğinin belirgin olmasına rağmen aile- ye bilinçli olarak haber vermemiştir.

Süleyman Açık, 22 Nisan 2005 tarihinde gömüldüğü yerde mezar düzeltilerek yoldaşlarının ve dostları- nın katıldığı bir törenle "Halk savaş- çıları ölmez" sloganlarıyla sonsuzlu- ğa uğurlanırken; Ovacık emniyetinin Hüseyin Özalp'ın ailesini arayıp öl-

düğünü bildirmesi üzerine 25 Nisan günü Özalp'ın cenazesi de alınarak doğduğu köyün mezarlığında yoldaş- ları ve dostları tarafından yapılan tö- renle toprağa verildi.

20 Nisan 2005 tarihinde Maoist Komünist Partisi tarafından yapılan açıklamada da devletin cenazelere kimlik tespiti dahi yapmadan göm- mesine değinilerek "Devrim kervanı- na katılan her bir şehidimizin cenaze töreni düşmana apayrı bir darbe vu- ruyor. Ölülerimize karşı her türden iğrençliği ve vahşiliği yaptıkları yet- miyormuş gibi bir de cesetleri verme- mek ve gizlemek yoluyla sözüm ona halka gözdağı vermeye çalışıyorlar. Çünkü ölülerimize işkence yapıyor- lar ve bunu gizlemek için her türlü savaş yasasına aykırı bir şekilde ce- nazelerimizi gizlice gömmeye çalışı- yorlar. İnsan hakları örgütleri, aileler ve avukatlarının günlerdir uğraşma- larına rağmen cenazeleri gizlemeleri ve otopsi raporlarını vermemeleri fa- şist Türk ordusunun görüldüğü gibi açıkça savaş suçu işlediğinin göster- gesidir" denildi. (Malatya)

ÇHD şovenist saldırıların protesto etti

"İstanbul-Bağcılar'da Ülkü Ocağı'nda EMEP üyelerine yönelik yapılan işkenceler ile İHD yöneticilerine mektup yoluyla yapılan tehditler yapılan saldırılarda hangi teşkilatların kullanıldığını göstermektedir"



19 Nisan Perşembe günü İs- tanbul Barosu önünde bir araya gelen Çağdaş Hukukçular Derne- ği üyeleri, Newroz'dan sonra güçlendirilmeye çalışılan şove- nist saldırı dalgasını ve bunun mimarlarını protesto etti.

Ellerinde "Yaşamın halkların kardeşliği", "Yaşanan hukuk- suzluluğa son", "Hakkımıza, öz- gürlüğümüze yapılan saldırılar onurumuza saldırdır" yazılı dövizlerle yürüyüşe geçen avu- katlar, sloganlar atarak saat 19:30'da Galatasaray Lisesi önü- ne geldi. Burada toplanan kitle adını basın metnini okuyan ÇHD Başkanı Fatmagül Yolcu, Mer- sin'deki bayrak provokasyonu ile beraber ülkede Kürtlere ve ileri-

ci-devrimci güçlere karşı şove- nist bir saldırı dalgası oluşturul- duğunu kaydetti.

Yolcu, 5 TAYAD'lıya yapılan linç girişiminin ardından pek çok yerde de bu saldırıların geliştiril- diğini söyleyerek bunların devlet destekli olduğunu, bu saldırıların halkın kendi tepkisi sonucu ol- madığını belirtti. Saldırıların özellikle faşist örgütlenmelerinin organizasyonu ile gerçekleştiğini belirten Yolcu, "İstanbul-Bağcılar'da Ülkü Ocağı'nda EMEP üyelerine yönelik yapılan işken- celer ile İHD yöneticilerine mek- tup yoluyla yapılan tehditler ya- pılan saldırılarda hangi teşkilat- ların kullanıldığını göstermekte- dir" dedi.

Son süreçte halkın gündemi- nin de "Vatanı bölüyorlar, va- tan elden gidiyor" söylemleriyle manipüle edildiğinin altını çizen Yolcu; "Kopenhag kriterleri doğ- rultusunda yapılan anayasal ve yasal değişikliklerle bir devrim yaptıklarını ilan edenler bu hak- ların kullanılmak istenmesi üle- rine cop veya linçle karşı duru- yorlar. Demokratik hak ve özgür- lüklere, halkların kardeşliğine yönelik yapılan saldırılara karşı duyarlı olan tüm birey ve kurum- ları tavır almaya, benzeri saldırı- ların yaşanmaması için işin ta- kipçisi olmaya çağırıyoruz" dedi.

Açıklamanın ardından slogan atan kitle kısa bir süre sonra da- ğıldı. (İstanbul)

BİRTAN ALTUNBAŞ'IN KATİLLERİ YARGILANSIN!

Üniversite öğrencisi Birtan Altunbaş'ın işken- ceyle öldürülmesini protesto eden HÖC, 29 Nisan günü bir açıklama yaparak polislerin cezalandırıl- masını istedi.

Adliye önünde bir araya gelen yaklaşık 20 kişi, "Birtan Altunbaş'ın katilleri cezalandırılın" pankartı açarak Altunbaş'ın resimlerini taşıdı.

HÖC adına açıklama yapan Nurcan Temel, Altunbaş'ın Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde işkence ile katledildiğini kaydederek bunun adli tıp raporu ve gözaltına alınan arkadaşlarının anlatımlarıyla da açığa çıktığını belirtti.

"Buna rağmen işkencecilerin yargılanmasına, yıllar sonra ailesi ve avukatlarının çabasıyla baş- landı" diyen Temel, işkenceci polisleri "yargıla- maya" yönelik açılan davanın tam bir kara mizah örneği olarak hukuk tarihine geçtiğini ifade etti.

14 yıl boyunca adalet adına işkencecilerin ko- runduğunu kaydeden Temel, "Birtan katledildi- ğinde de bugünde Abdülkadir Aksu, İçişleri Ba- kanydı. O gün de işkencecileri koruyordu bu- gün de korumaya devam ediyor. 14 yıldır süren bir işkence davası bile, tek başına bu ülkede iş- kencenin üzerine ne kadar gidildiğinin göster- gesidir. Başbakan'ın işkenceci korumaları bu- nun göstergesidir" dedi.

İşkencenin sistematik bir biçimde devam ettiğie- ne dikkat çeken Temel, işkencecilerin, koruyucula- rının ve işkence talimatını verenler ile bundan so- rumlu olanların cezalandırılmasını istedi.

Daha sonra grup, "Birtan Altunbaş'ın katille- ri cezalandırılın", "Adalet istiyoruz", "İktidar katilleri koruyor" sloganları eşliğinde dağıldı.

“Münferit olaylar” devam ediyor..

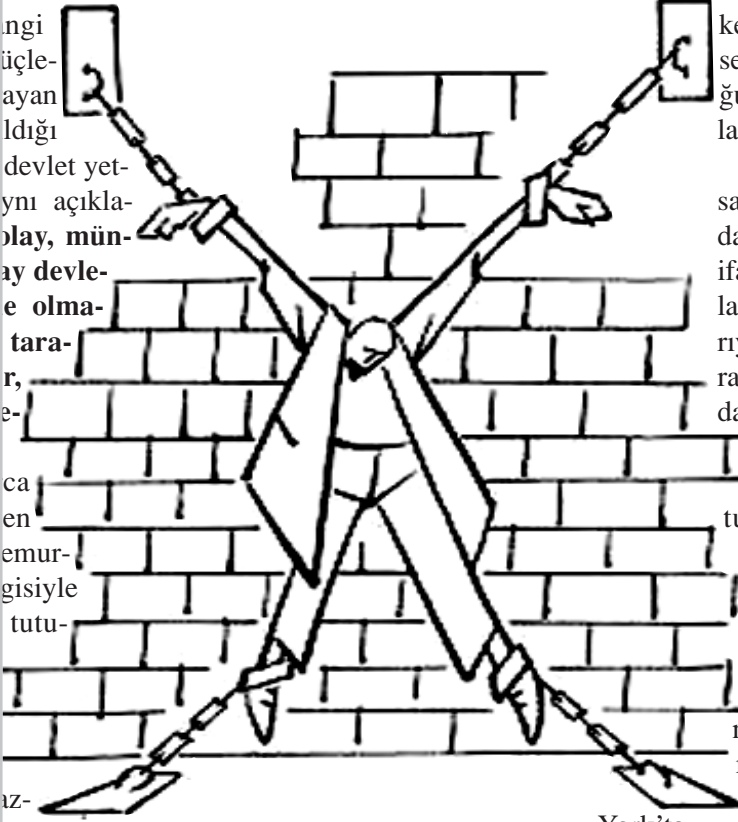
Ne zaman gözaltına alınan yahut herhangi bir şekilde kolluk güçlerinin saldırısına uğrayan birine işkence yapıldığı raporlarla ispatlansa devlet yetkilileri tarafından aynı açıklamayı duyarız: “Bu olay, münferit bir olaydır. Olay devletin bilgisi dahilinde olmadan görevli memur tarafından yapılmıştır, cezası neyse verilecektir.”

Oysa defalarca mahkemelerde verilen ifadelerde görevli memurların amirlerinin bilgisiyse işkence yaptıkları tutuknaklara geçmiştir. Keza, ülkemizde işkence nedeniyle ceza alan kolluk gücü yok denecek kadar azdır. Kamuoyunun işkence

mağdurunu sahiplendiği ve devletin üzerinde etkin bir baskı oluşturulduğu durumlarda “mecburen” görüntüyü kurtaracak “ceza”lar verilmekte yahut dava zamanışımına sokulmaya çalışılmakta, çoğu zaman bunda başarılı da olunmaktadır. Devletin sözcüleri işkence karşısında bu terimi kullanmaktan özenle sakınmakta ve daha masumane bir çağrışım yapan “kötü muamele”yi kullanmaktadır. Kolluk güçlerinin şiddetinin dozunun uluslararası kamuoyu ve AB’li emperyalistler tarafından “eleştirildiği” bu yılki 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarında olduğu gibi durumlarda ise “şiddetin ölçüsünü ayarlayamamışlar!” denilerek, devlet terörü meşrulaştırılmış ve literatüre “yeterli şiddet” gibi terimler sokmuşlardır!

TC devletinin kurulduğu günden bugüne işkencenin sürekli uygulanan bir devlet politikası olduğu yüzlerce olayla ispatlanmıştır. Devletin bu geleneği Osmanlı Devleti’nden devraldığı bilinmektedir. Kısacası özü itibariyle baskıcı gelenek her dönem değişen koşullarda devam ettirilmiş ve işkence bu tarihsel oyunda vazgeçilemeyen aktörlerden birisi olmuştur.

Bazı ulusal ve uluslararası insan hakları örgütleri tarafından çeşitli araştırmalarla sık sık dile getirilen bu durum, son olarak merkezi New



York’ta

bulunan İnsan Hakları İzleme Örgütü (HRW) tarafından hazırlanan 2004 ve 2005 yıllarında yapılan insan hakları araştırmasında da dile getirildi.

Raporda sadece Türkiye’deki işkence uygulamalarına değil, İran, Irak, İsrail ve Rusya’ya da yer verildi.

İşkenceyi azaltmak için Türkiye’de hükümetin bir takım reformlar yaptığını belirten HRW, ancak yine de işkencenin devam ettiğini bildirdi.

“Kanunlar dikkate alınmıyor”

Hazırlanan raporda, polis ve jandarmanın çıkarılan yeni kanunları dikkate almadığı da vurgulandı. Bu durum devrimciler tarafından sık sık dile getirilen “kanunlar değişse de işkencenin değişmeden dozajı azaltılıp çoğaltılarak uygulamada kalaca-



ğı” gerçeğini doğrulamaktadır. Emniyet Müdürlüklerinin ve karakolların hala yeterince iyi denetlenmediği belirtilen raporda, polisin gözaltına alınan kişilerin durumlarını avukatlarına ve yakınlarına bildirmelerine engel olduğu ya da çok geç izin verdiği vurgulandı. Adli suçluların bile “güvenlik güçlerinin” elinin altındayken anlaşılabilir bir şekilde “intihar edebildiği” bu ülkede, gözaltına alınanlardan haber almak görünmez bir duvara çarpmak gibi olabiliyor bazı durumlarda. “Gör-

medik ve bilmiyoruz” dışında başka kelime söylemeyen kolluk güçlerinin sessizliğini bozmanın ne demek olduğunu sanırsanız en iyi kayıp yakınları anlatabilir...

Raporda gözaltında tutuluların sağlık durumlarını bildiren raporlarında polis baskısıyla bazen değiştirildiği ifade edildi. F tipinde bulunan tutsakların hapisanedeki sağlık durumlarıyla ilgili içeride tutulan hiçbir rapora ulaşamadığı günümüz koşullarında, bırakalım bunu içeride kendi bakımını sağlayamayacak durumda olan Savaş Kör, Mesut Deniz gibi tutsakların hapisanede tutulması başlı başına bir işkence değil midir?

“En yaygın uygulama: Fiziksel şiddet”

Raporda “güvenlik güçlerinin” çocuk tutukluları yeterince koruyamadığı da ifade edildi. Kolluk güçlerinin başlı başına kendilerinin çocuk tutuklular için en büyük tehlikeyi oluşturduğu bir durumda sanırsanız bu pek mümkün olan bir durum değildir.

Rapora göre, 2004 yılının ilk dört ayında gözaltında tutulan 50 kişi işkenceye uğradığı gerekçesiyle İnsan Hakları Derneği’ne başvurdu. Aynı gerekçeyle ilk ayda derneğe başvuruların sayısı ise 692 olarak verildi.

2004 yılının ilk sekiz ayında Tür-

kiye İnsan Hakları Derneği’ne işkence gördüğü için başvuran 597 kişi tıbbi yardım talebinde bulundu. 2004’te gözaltında bulunanlar en çok darp, tehdit ve onur kırıcı hareketlerden şikayetçi oldular.

Raporda ayrıca örgütün Türkiye’deki temsilcilerine yönelik tehditleri kınadığı Cumhurbaşkanı’na yönelik yazılmış olan bir mektuba da yer verildi.

Sezer’e gönderilen mektupta, İstanbul İHD’nin üç yöneticisine Türk İntikam Tugayı (TİT) adlı grubun tehditleri belirtilerek bunların kınandığı vurgulandı. Bu tür tehditlere resmi makamların acilen tepki vermesinin gerekli olduğunun vurgulandığı mektupta, İstanbul polisinin konuyla ilgili soruşturma başlatması gerektiği belirtildi.

İşkence ile ilgili uygulamaları çok yumuşak bir dille ifade etse de, HRW’nin bu raporu AB’ye uyum adı altında “demokratikleştik” gerçekliğini bir kez daha uluslararası arenada yüzlerine çarpması nedeniyle önemlidir. Yeni TCK’nın kabulünün ertelendiği bugünlerde DKÖ’lerin özellikle F tiplerinde devam eden tecrit işkencesini kamuoyunun gündeminde yer edindirmeye yönelik çabaları artırılmaları zorunludur. (H. Merkezi)

Hatice Yürekli ve Sibel Sürücü mezarları başında anıldı

✓Ölüm Orucu’nun 182. gününde şehit düşen TKİP üyesi **Hatice Yürekli**, yoldaşları tarafından anıldı. 23 Nisan Cumartesi günü “**Hatice Yürekli yoldaş yaşıyor, zafer devrim davasıdır**” yazılı pankartla Mithat Paşa Caddesi’nin Yüksel’i kestiği noktadan başlayan eylem, Yüksel Caddesi’nde basın açıklamasıyla sürdü. Sağanak yağmura rağmen “Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmez”, “Barikatta bir ses Hatice yoldaş ölümsüzdür” sloganlarının coşkuyla atıldığı yürüyüş sırasında Habip Gül, Ümit Altıntaş ve Hatice Yürekli’nin resimleri taşındı. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı anmada saygı duruşunun ardından hazırlanan metin okundu. Metinde Hatice Yürekli’nin direnişçi kimliğinden söz edilirken 90’lı yıllarda mücadeleye katıldığı, siyasi poliste ve zindanlarda direnişçi kimliğini koruduğu, Ulucanlar katliamını yaşadığı, işçi olarak fabrikalarda çalıştığı vurgulandı. Şiir dinletisinin ardından kitle, Enternasyonal ile Bize Ölüm Yok marşlarını okudu. 20 dakika süren eylem “Bedel ödedik bedel ödeteceğiz”

sloganıyla sona erdi. (Ankara)

✓**Mücadele Birliği Platformu** üyeleri, 23 Nisan 2005 tarihinde bir araya gelerek Ölüm Orucu eyleminde şehit düşen **Sibel Sürücü**’yu mezarı başında anıldı.

22 Nisan 2001 tarihinde eyleminin 124. gününde kaldırıldığı Bayrampaşa Hapishanesi Hastanesi’nde Ölüm Orucu’nda iken şehit düşen Sibel Sürücü’yu anmak için İkitelli Cemevi önünde bir ara gelen Platform üyeleri, “**Sibel Sürücü ölümsüzdür**” pankartı açtı.

Kızıl bayraklar eşliğinde Parseller Caddesi’ne doğru yürüyüşe geçen kitle, yürüyüş boyunca “Sibel Sürücü ölümsüzdür” sloganları attı. Burada kitle adına açıklama yapan Feyzullah Eraslan, Sürücü’nün yaşamı boyunca mücadele ettiğini belirtti.

Eraslan ayrıca F Tipi Hapishaneleri ve tecridi eleştirdi. Açıklamanın ardından Ayazma Mezarlığı’na yürüyen kitle Sürücü’yu mezarı başında saygı duruşuyla anı. Kitle sonra alkışlar ve sloganlar eşliğinde dağıldı.

(H. Merkezi)

İHD Trabzon'da yaşanan olayları değerlendirdi; "PROVOKASYON DEĞİL, ORGANİZE"



İnsan Hakları Derneği Trabzon Şubesi Başkanı Gültekin Yücesan, Trabzon'daki olayların arka planında Türk-Kürt kardeşliğini çatışmaya dönüştürme çabaları olduğunu düşündüklerini belirtti. Yücesan, göreve geldikleri tarihlerde kendilerine yapılan müracaatlarla ilgili hazırladıkları raporu da açıkladı. Gülte-

kin Yücesan, il temsilciliğinde düzenlediği basın toplantısında 1 Haziran 2004'ten 31 Mart 2005'e kadar İHD Trabzon Şubesi'ne 23 başvuru yapıldığını belirterek, "Bu başvurulardan 9 tanesi ekonomik ve sosyal hakların, 3 tanesi yaşam hakkının, 2 tanesi bilgi edinme ve düşünce özgürlüğünün, 2 tanesi adil yargılanma hakkının ihlali, 5 tanesi gözaltında işkence ve kötü muamele, 2 tanesi de şiddet ve tehdit gerekçesiyle yapıldı" dedi. Kendilerine başvuruda bulunanların dilekçelerinin tek tek incelendiğini kaydeden Yücesan, ilgili kurum ve kuruluşlarla görüşülerek söz konusu ihlalle-

rin giderilmesi yönünde çalışmalar yaptıklarını ifade etti. Yücesan, 6 Nisan'da Trabzon'da meydana gelen olayları ilk olarak provokasyon olarak değerlendirdiklerini ancak 10 Nisan'daki gelişmelere baktıklarında kanaatlerinin olayın organize bir olay olduğu şeklinde değiştiğini söyledi. İHD Yönetim Kurulu'nun Trabzon'daki olaylarla ilgili değerlendirmesi şöyle oldu:

"-10 Nisan'daki olaylar, kanaatimizce işin asıl odağını açığa çıkarmıştır. 10 Nisan'da olaylara halk hiç karışmamış, yerel TV'ler de daha itidalli davranmışlardır.

-Bu olayların arka planını Türk-Kürt kardeşleşmesini çatışmaya dönüştürme çabaları olarak düşünüyoruz.

-6 Nisan'daki olayların ardından provokasyon olduğu açıklanmasına rağmen bazı TV'ler, gazeteler, köşe yazarları, siyasi partiler, sivil toplum örgütü yöneti-

cileri durumu yeniden değerlendirme yerine bu kışkırtıcı tavırlarını sürdürmede ısrarlı olmuşlardır.

-10 Nisan günü yaşanan olayların başlangıcında güvenlik güçleri basın açıklaması yapanlara yönelik saldırıları sadece seyretmişlerdir. Bundan cesaret alan grup, giderek çoğalmasını sürdürmüştür.

-Olaylar büyümeye devam edince kısmen de olsa güvenlik güçlerinin etkisiz kalması ve saldırganlara dokunmayacak şekilde müdahale etmeleri anlaşılır gibi değildir."

Oysa bizce bu olayda anlaşılır olmayan bir durum yoktur, çünkü şovenizmi körüklemek ve halkları birbirine düşürerek bundan kârlı çıkma isteyen TC devleti hiç kuşkusuz "beslemeleri"ne el sürmeyecektir. Bunun en bariz kanıtı Trabzon'da saldırganların değil, saldırıya uğrayan gençlerin tutuklanması olmuştur.

İÖG için dilekçe eylemi

✓İzmir Barosu bünyesinde yaklaşık 3 yıl işkence ve kötü muameleyle ilişkin çalışmalar yürüten **İşkenceyi Önleme Grubu**'nun baro yönetimi tarafından feshedilmesine karşı İzmir'de bulunan aralarında **ÇHD, İHD, TİHV, KESK, DİSK, Genel-İş 5 No'lu Şube, Belediye-İş 2-4-6 No'lu Şubeler, Tekstil-Sen, Emekli-Sen, Emekçi Kadınlar Birliği, Li-montepe Kültür Dayanışma ve Yardımlaşma Derneği, Gültepe Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği, Dokuz Eylül Üniversitesi (DEÜ) Hukuk Fakültesi Öğrenci Derneği, DEÜ İktisat Fakültesi Öğrenci Derneği, DEÜ Felsefe Topluluğu, Gençlik Dayanışma Evi Derneği, İzmir Gençlik Derneği, Ege Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği ve TAYAD İzmir Temsilciliklerinin de bulunduğu kurumlar dilekçe ile başvuruda bulundu.**

Dilekçede, sistematik işkenceyle sistematik şekilde mücadele yürüten İşkenceyi Önleme Grubu'nun toplum açısından gerekliliğine işaret edilerek, "İzmir Barosu'nun geçmişte edindiği saygınlığı zedeleyen kararınızı gözden geçirmenizi, İşkenceyi Önleme Grubu'nun çalışmalarına eskiden olduğu gibi devamı yönünde gerekli katkıyı sunmanızı dileriz" denildi.

(İzmir)



Hapishanelerde sürdürülen Ölüm Oruçlarını sona erdirerek siyasi tutsakların F Tipi Hapishanelere geçişini sağlamayı amaçlayan ve adı büyük bir yüzüzlükle "Hayata Dönüş Operasyonu" olarak adlandırılan 19 Aralık Katliamı'ndan sonra açılan davalardan birisi daha görüldü.

Ümraniye Hapishanesi'ne düzenlenen operasyonda ölümlere ve yaralanmalara sebebiyet vermekle suçlanan kolluk güçlerinin yargılanmasına 29 Nisan'da devam edildi. Üsküdar 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde dün görülen duruşmaya sanık-

"Hayata Dönüş" davasında değişen birşey yok...

lardan Oktay Yıldız ve Tahsin Şahin katıldı. Şikayetçi olarak da Muhlis Güneş, Elmas Başarır, Songül Eroğlu ve Ayça Memur katıldı.

Operasyon sırasında Ümraniye Hapishanesi'nde hükümlü olarak kalan Muhlis Güneş, hapishaneden çıkarılırken ve ring aracında tacize ve şiddete maruz kaldığını söyledi. Sanık olarak yargılanan jandarma erlerinden Oktay Yıldız, "operasyon sırasında dış nizamiyede görevliydim. Çatışmalar sırasında dışarıdaydım" derken, sanık jandarmalardan hiçbirinin içerde olduğunu söylemediği ve ifadelerinde yönlendirildiklerinin açık olduğu itirazında bulunan müşteki avukatları, "Yargılama havanda su dövmeye benzemiştir" açıklamasında bulundu. Avukat Güçlü Sevimli

de Savunma ve Havacılık Dergisi'nde yayımlanan tanıtım yazısında Ulucanlar Hapishanesi de dahil tüm hapishane operasyonlarına katılan birliğin Ankara Jandarma Komutanlığı Asayiş Bölüğü adlı özel teçhizatlı bir birlik olduğunun bölük komutanının ifadeleriyle sabit olduğunu söyledi.

Sevimli, söz konusu dergideki yazıyı mahkemeye delil olarak sundu.

29 devrimci tutsağın katledilmesini sağlayan devletin bu konuda "suçlu" olarak yine o dönem hapishanede bulunan tutsaklara "devlet malına zarar vermekten" dava açması sanırsız mahkemelerde kolluk güçlerinin aklanmasının hangi mantığın sonucu olduğunu gösterecektir.

(H. Merkezi)

ESP'lilerin davası devam ediyor

ESP 7 Aralık 2004'te Ankara'da Ceza İnfaz Yasa Tasarısı'nı protesto etmek için yaptığı eylemde aralarında Atılım ve Dayanışma gazetesi çalışanlarının da bulunduğu 18 kişinin 27 Nisan'da görülecek duruşmaları öncesi çeşitli illerde basın açıklamaları yaptı.

24 Nisan Pazar günü İstanbul Galatasaray Postanesi önünde bir araya gelen ESP'liler yaptıkları basın açıklamasıyla tutukluların derhal serbest bırakılmasını istedi.

Aynı gün saat 15:00'de İzmir Karşıyaka İş Bankası önünde bir araya gelen ESP'liler de yaptıkları basın açıklamasıyla tutuklu bulunanların serbest bırakılmasını istedi.

ESP Mersin Temsilciliği 24 Nisan 2005

tarhinde yaptığı basın açıklamasıyla tutsak ESP'lilerin serbest bırakılmasını istedi.

27 Nisan Çarşamba günü de TCK'nın 168/2 maddesi uyarınca 'Yasadışı silahlı örgüte üye olmak' iddiasıyla yargılanan 46 ESP'linin duruşmasına, 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde devam edildi. Duruşmada olay tarihinde yaşananlarla ilgili olarak Çevik Kuvvet polisi Osman Acar ve adliye polisi Mustafa Eryılmaz'ın anlatımlarının ardından, avukatlar söz aldı. Av. Kemal Aytaç, Emniyet Müdürlüğü tarafından hazırlanan raporun tamamen politik bir rapor olduğunu dile getirerek, "Bu mahkemenin görüleceği yer burası değil. Burası bu davaya büyük gelir. Dava, Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülmelidir" diyerek ESP'lilerin tahliyesi-

ni istedi.

Avukatların savunmalarının ardından 10 dakika ara verilen duruşmada, tutuklu bulunan 18 ESP'liden Ufuk Han, Ersin Sedoğlu, Serap Kervancı, Serdar Yiğit, Veli Görgün, Mesut Kılıç ve Özgür Kaya tahliye edildi. Mahkeme 22 Haziran saat 14.00'a ertelendi.

Kararın açıklanmasının ardından duruşmaya katılan ailelerin alkışlar eşliğinde zafer işaretleri yaparak kararı protesto etmesi üzerine mahkeme başkanı duruşmaya katılanların kimlik bilgilerinin alınmasını istedi. Bunun üzerine kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Daha sonra salondan ayrılan ESP'liler, Adliye önünde bir basın açıklaması yaparak kararı protesto etti.

Maden “kazaları”: Azrail değil, özelleştirme



21 Nisan Pazar günü Kütahya'nın Gediz ilçesi Gökler Beldesi'nde bulunan bir madende yaşanan “kaza” sonrası madende bulunan 17 işçi ve bir mühendis hayatını kaybetti. Ayda 300-350 milyona çalışan işçilerin cenazeleri 22 Nisan'da halkın da geniş katılımının olduğu bir törenle toprağa verildi.

Kütahya'da “kaza”nın yaşandığı madene baktığımızda çalışanların çevre köylerin insanı olduğunu görüyoruz. Ayda 300-350 milyon maaş talim eden, hiçbir önlem olmadan ocağa inen bu işçiler yerin 350 metre altında 30 metrekarelik bir alanda kara elmas için kazıyorlardı.

Maden 1992 yıllarında 2500 işçi ile çalışırken 92 yılında 9 ay süren bir grev sonucu patronlar taşeronlaştırmalar, işten çıkarmalar ve en son özelleştirmelerle beraber işçi sayısını 650'ye çekmişti. Taşeron firmalarda çalışan pek çok genç; deneyimli ve bu işin nasıl yapıldığını bilen işçiler de işten atılınca işe alınmış ve özelleştirmenin ardından çalışan ağırlığını ise çevre köylerde yaşayan ve geçmişte bu taşeron şirketlerde çalışmış olan veya yeni yeni madene inen genç işçiler almıştı. Özelleştirmelere “işimiz olacak” özelemleriyle bakarken az bir paraya kimsenin kabul etmeyeceği koşullar altında madene inen işçilerin 17'si yaşamını yitirdi. Cenazelerine özelleştirmeleri öve öve bitiremeyen bakanlar katıldı. Bir yetkili cenazenin olduğu saatlerde televizyona demeç

veriyordu “denetimler az” diye!

Denetlemesi gereken Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı ve bu madende bu duruma izin veren çevre idari amirleri de cenazedeydi.

Bir gün sonra Başbakan “ulusa” seslenerek özelleştirme politikalarının başarısından bahsediyor ve olayı “tatlısız bir talih” olarak adlandırıyordu.

Türkiyeli emekçi kadın ve erkekler; bu fotoğraflara iyi bakın! Bakın ki, emekçi kadınlara biçilen rolün ölümlü beklemek, emekçi erkeklere biçilen rolün “ölüme gitmek” olduğunu görün! Egemenler göçükte ölen madencileri “şehit” ilan ettiler, tıpkı halkın evlatlarına karşı savaşanları da “şehit” ilan ettikleri gibi.

Kaza gibi görünen cinayette ölen komando İbrahim'in yaşamı bu ülkenin emekçi evlatlarına biçilen rolün en somut halidir. Türkiye Kürdistanı'nda gerillaya karşı savaşan bir komandoyken istifa edip, aldığı maaşın dörtte birine her gün ölüme gitmeyi, öldürmeye tercih etmiştir İbrahim. Ne çare ki çalışabileceği tek yer olan maden ocağında azrailin değil “kâr hırsı”nın kurbanı olmuştur. (H. Merkezi)

21 Nisan Pazar günü Kütahya'nın Gediz ilçesi Gökler Beldesi'nde bulunan bir madende yaşanan “kaza” sonrası madende bulunan 17 işçi ve bir mühendis hayatını kaybetti. Ayda 300-350 milyona çalışan işçilerin cenazeleri 22 Nisan'da halkın da geniş katılımının olduğu bir törenle toprağa verildi. Törene iki bakan ve bölgenin diğer idari amirleri de geldi. Ancak beklenen açıklama kazadan 2-3 gün sonra geldi. Maden Mühendisleri Odası'nda açıklama yapan oda genel başkanı Mehmet Torun, bu cinayet niteliğindeki kazanın kader değil, beklenmesi gereken bir şey olduğunu açıkladı.

Türkiye'de son 20 ay içerisinde beş maden göçüğünün meydana geldiğini anlatan ve Aşkale, Ermenek, Küre, İskilip ve en son Gediz madenlerinde meydana gelen kazalarda 57 kişinin hayatını kaybettiğini belirten Torun, özelleştirmelerle beraber artan olaylarda “fazla kâr hırsı” ile işçilerin hayatlarıyla nasıl oynandığını gözler önüne serdi. Madende havalandırmanın yetersiz olduğunu ve bu havalandırma sisteminin içeride birikecek grizu gazını boşaltamayacağını altını çizen Torun, patlamaya ilgili ise “Bir eksiklik olduğu kesin. Özelleştirmeyle birlikte devredilen işletmelerde yeterli yatırımlar yapılmamakta ve uzun vadeli çalışmalarda bu tarz sıkıntılar yaşanmakta. Asıl sorun sistem sorunu diye düşünüyoruz” dedi. Tosun, Ermenek, Küre ve Çorum'daki faciala-

rın da(!) özelleştirme ile ilgili olduğunu altını çizdi.

Bugün Türkiye'de 772 maden var. Buralarda 299'u kadın olmak üzere 47 bin 751 kişi çalışıyor. Geçen sene Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın İş Teftiş Başkanlığı'nın müfettişlerinin bulgularına göre bu 772 maden 3 ay süre ile denetlenmiş! Son 20 ayda 57 kişinin hayatını kaybettiği, 2683 kişinin yaralandığı madenlerde 202 işyerinin işçilerinde gerekli donanım olarak görülen baret, çelik uçlu ayakkabı, toz maskesi yok. Yani işçiler “dededen kalma yöntemlerle” bu ölüm ocaklarının içine giriyorlar. Aynı şekilde 202 işyerinde ise makine operatörlerinin gerekli ehliyetleri yok. Ayrıca 123 işyerinde sağlık elemanı yok ve 78 madende ise tehlike anında ocak içindeki işçilerin sığınması için mimaride zorunlu olan kaçış yerleri ve “zorunlu” kaçış planları bulunmuyor, tıpkı Gediz'deki madende olduğu gibi. 122 işyerinde karbonmonoksit maskesi yok. İnsanlar tarafından solunurken anlaşılmayan kokusuz, renksiz ve öldürücü olan bu gaz madenlerde olabilecek en doğal etkenken buna karşı bir önlem “kâr” amacıyla alınmamış. Tüm bunların içinde elektrik tesisatı projeleri onaylanmamış, uyarı ve güvenlik levhaları olmayan, iletişim ve alarm-uyarı sistemleri olmayanlar da var, hatta çalışmaları için gerekli ruhsatları olmayan 87 işyeri var!



NURTEPE HALKI BAZ İSTASYONU İSTEMİYOR!

Mahallelerine kurulan baz istasyonlarının sağlıklarını bozduğu gerekçesiyle kaldırılması için imza kampanyası başlatan Nurtepe Mahallesi sakinleri, talepleri kabul edilmediği takdirde ‘komşuluk hukuku’ ve ‘insan sağlığının zarar görmesi’ maddeleri çerçevesinde dava açacak.

İstanbul'un Kağıthane İlçesi'ne bağlı Nurtepe Mahallesi'nde kurulan baz istasyonları, mahalle sakinlerinin tepkisine neden oldu.

Türkiye Bilimsel ve Teknik Araştırma Kurumu (TÜBİTAK) tarafından yapılan araştırmalar sonucunda başta kanser olmak üzere çeşitli hastalıklara yol açma riskinin bulunduğu ortaya çıkan baz istasyonlarının kaldırılması için çeşitli eylemler yapan Nurtepe Mahallesi sakinleri, tavırlarını imza kampanyası ile sürdürüyor.

Toplanan imzaların Mayıs ayında Ulaştırma Bakanlığı'na ve İstanbul Valiliği'ne teslim edile-

ceğini belirten mahalle sakinlerinden **Avukat Naciye Demir**, “Baz istasyonları Avrupa'da şehir içine kurulmuyor. Çünkü baz istasyonlarının insan sağlığına zararlı olduğunu artık bütün dünya kabul ediyor. Fakat bizim ülkemizde insan sağlığının çok fazla değeri olmadığını bir kez daha görüyoruz. Hükümet bunun farkında olduğu halde hiçbir girişimde bulunmuyor” dedi.

(H. Merkezi)



Ermeni Soykırımı'nın 90. yıldönümünde ATİK, Erivan'da ezilen Ermeni halkıyla buluştu!



1915 yılında Osmanlı toprakları içerisinde yaşayan Ermenilere karşı uygulanan ve kaçınılmaz olarak Süryanileri de etkileyen tehcir (zorunlu göç) ve soykırımın 90. yıldönümünde ATİK Ermeni halkının acısını paylaşmak ve enternasyonal dayanışmayı yükseltmek için Ermenistan'daydı.

Ermeni Soykırımı'nın 90. yıldönümünde dünyanın birçok ülkesinden davet edilen yaklaşık 600 kişi ile beraber ATİK de davetlilerin arasında Erivan'a gitti. Türkiye'den davet edilen katılımcılar arasında; Taner Akçam, Hrant Dink ve Murat Belge yer alıyordu. Yapılan bir dizi konferans ve etkinliklerde Ermeni Jenosidi'nin Türkiye devleti tarafından tanınması ve bu sorunun tarihsel haksızlığının görülmesi noktası genel olarak tüm konuşmacılar tarafından belirtildi.

Bizler ATİK olarak, katıldığımız görüşmelerde Ermeni-Süryani-Helen halkının soykırımı uğratılmasının sorumlularının sade-

ce Osmanlı Devleti'yle sınırlı olmadığını, aynı zamanda katliamın başından sonuna kadar Osmanlı Devleti'ne destek veren Alman emperyalistlerinin de sorumlu olduğunu belirttik. Yine "Kemalist devletin faşist-ırkçı ve şoven politikaları doğrultusunda Türkiye'de mevcut olan azınlıklara uygulanan politikalar günümüzde halen devam etmektedir. Dün Ermenilere-Yunanlılara yapılan baskı bugün en demokratik talepler doğrultusunda ortaya çıkan Kürt halkına ve diğer emekçi kesime uygulanmaktadır" dedik.

ATİK tarafından yapılan açıklamalarda ayrıca "Bu yapılan tarihsel haksızlığı elbetteki geri

alamayız, ancak başta Türk devleti olmak üzere ve diğer dönemin emperyalist devletleri Ermeni halkından özür dilemelidir. Ermeni halkı ve Türkiye halkı arasında yaratılan bu çelişki, devletler düzeyinde yaratılan bir çelişkidir. Bu çelişkiler egemen sınıfların dünyadaki birçok ülkede halkları karşı karşıya getirme milliyetçi duygular yükleyerek ortaya konulan politikalar"dır" şeklinde görüşler dile getirildi. Tüm bu görüşleri ATİK olarak katıldığımız birçok etkinlik ve konferanslarda dile getirdik.

**Ermenistan'dan ATİK
(Avrupa Türkiyeli İşçiler
Konfederasyonu)**

ERZİNCAN



Erzincan YDG olarak Umut Yayımcılık'ın tanıtılması yönlü düşüncemizi gerçekleştirdik. 22-25 Nisan günleri arasında Eğitim-Sen binasında açılan standımız da Umut Yayımcılık kitaplığının yanı sıra Partizan ve YDG dergileri ile İşçi-köylü gazetesi ayrıca ILPS bülteni de yer almıştır. Standımıza olan ilginin beklediğimiz gibi olması bizi sevindirmiştir. Gerek Eğitim-Sen yönetimi gerekse de eğitim emekçilerine, öğrenci arkadaşlarımıza ve dostlarımıza teşekkürlerimizi iletiyoruz. Bundan sonra da bu tarz standlarla Umut Yayımcılık'ı halkımızla buluşturma kararlılığıyla umudu selamlıyoruz.

**Erzincan İşçi-köylü,
YDG okurları**

Ermeni Soykırımı'nı kınandı

İHD İstanbul Şubesi 24 Nisan tarihinde yaptığı açıklama ile, Ermeni Soykırımı'nı kınayarak, TCK'nın 305. maddesinin gerekçesinden, Türkiye toplumunun tarihiyle yüzleşmesini engelleyen Ermeni Soykırımı ile ilgili bölümün çıkarılmasını talep etti.

Ermeni Soykırımı'nın 90. yıldönümü dolayısıyla dernek binasında düzenlenen basın toplantısına İHD Genel Başkan Yardımcısı Kiraz Biçici, İstanbul Şube Başkanı Av. Eren Keskin ve şube yöneticileri, DEHAP, SDP, EMEP ile ESP temsilcileri katıldı. Av. Eren Keskin, 24 Nisan 1915-16 yıllarında yapılan tutuklamaların etnik temizliğin bir simgesi olduğunu ifade etti. Soykırımın tanınmasına yönelik taleplere karşı yoğun çarpıtma kampanyasının yürütüldüğüne dikkat çeken Av. Keskin, "Yürütülen bu kampanya, çıplak gerçekliğin üzerini örtemiyor. Çıplak gerçek, bir zamanlar Anadolu uygarlığının temel taşlarından olan Ermenilerin, bugün 70 milyonluk bir nüfus içinde, ağırlıklı olarak İstanbul'daki 60 bin kişilik bir topluluğa dönüşmüş olması, zengin tarihinin izlerinin bile silinmiş olmasıdır" dedi.



Yeni TCK'nın 305. maddesinin gerekçesinde, Ermenilere soykırım yapıldığını ifade etmenin suç kapsamına alındığına işaret eden Keskin, "Ölçülerin ne kadar aşıldığı ise yurtdışına verilen mesajlarda görülüyor. Türkiye, sanki yurt içinde konunun tartışmasına izin vermeyen, bir baskı, yıldırma politikası yürüten kendisi değilmiş gibi, yurtdışına, 'gelin komisyonlar kuralım, tartışalım, arşivlerimiz açık' şeklinde davetler yapıyor" diye konuştu. (İstan-

Tibet işçileri direnişlerini kararlılıkla sürdürüyor

Pendik-Kurtköy'de üretim yapan ve toplam 700 kişinin çalıştığı Tibet Şirketler Grubu'nda sendikacı oldukları için 42 işçi işten atılmıştı. Tibet patronu sendikacı olan işçilerin çoğunluğunu işten atacağını söyleyerek işçilere göz dağı vermek istemiştir. Ama yapmış olduğu anlaşmalar ve elinde bulunan siparişlerden ve siparişleri mevcut işçi potansiyeliyle karşılayamamasından kaynaklı, aynı iş kolunda faaliyet yürüten farklı fabrikalara işleri fason ola-

rak vermek zorunda kalmıştır. 5 Nisan tarihinde direniş başlayan Tibet işçileri, 29 Nisan tarihi itibarıyla direnişlerinin 25. gününe girdiler. Yağmurlu bir günde kendilerini ziyarete gittiğimizde, bütün olumsuzluklara rağmen direnişte kararlı olduklarını dile getiren Tibet işçileri, "Durumumuz iyi, yağmur çamur demeden her gün gelip fabrikanın yanında bekliyoruz. İnanıyoruz ki mücadelemiz sonucunda biz kazanacağız" diyorlar.

11 Eylül'ün ardından Latin Amerika'da yükselen faşizm

Latin Amerika'da büyük gürültüler koparılarak Brezilya'da, Ekvator'da, Venezüella'da, Bolivya'da... hükümete gelen sözde halkçı yönetimlerin gerçek yüzü çok kısa bir zaman diliminde ortaya çıktı. Bir yandan Ekvator Cumhurbaşkanı Lucio Gutierrez halk ayaklanmasıyla ülkeden kaçmak zorunda kalırken diğer yandan Lula'nın hiçbir vaadini yerine getirmemesi halkın öfkesini büyütme. Brezilya'dan Cebrasco Örgütü'nün 11 Eylül sonrası Latin Amerika'daki durumu özetlediği yazıyı yayınlıyoruz.

2002'de tüm dünya 11 Eylül olaylarıyla sarsılırken çöküşe doğru giden dünya sistemindeki krizin ciddiyetini de göstermiş oldu. Bunun gibi olaylar 3. Dünya Savaşı'nı işaret eden tarihsel dönemlerdir ve dünyanın yeniden ve derinlemesine paylaşımı temelinde halklara ve özellikle 3. dünya ülkelerine yönelik sınırsız saldırganlık ve faşizm anlamına gelmektedir.

11 Eylül'ün ardından "terörizme karşı savaş" adı altında başlayan kampanya da Yanki emperyalizminin emperyalist saldırganlığını ve dünya çapındaki devrimci hareketi yok etme hedefini meşrulaştırmaya çalışan büyük bir entrikadır. Sis perdesi olarak kullanılan bu entrikanın amacı sistem genelinde yaşanan çelişkileri farklı lanse etmektir. Bunlar;

1) Emperyalist güçler arasındaki çelişki, 2) Emperyalizmle ezilen halklar ve uluslar arasındaki çelişki, 3) Burjuvazi ve proletarya arasındaki çelişki ve konu özgülünde Amerika halkıyla bir grup tekeli Yanki arasındaki çelişki.

Emperyalist yağmanın bu yeni dalgasının üzerinden 2 yıl geçmeden Afganistan'a saldırmış, askeri zaferle Saddam Hüseyin iktidardan düşürülmüş ve böylece Yanki emperyalizmi yeni karşıdevrimci saldırısında en üst noktaya ulaşmıştır. ABD, Ortadoğu'da önemli bir askeri üs edinmiş ve soykırımcı İsrail devletinin Filistin halkına yönelik daha büyük saldırılarda bulunmasını mümkün kılmıştır. Fakat koşullar askeri işgali sağlamlaştıracak gelişmelere yol açmıştır. Emperyalizmin iç bölünmeleri derinleşmiş ve ABD diğer Avrupalı güçlere Irak'ın paylaşımında imtiyazlar tanımak zorunda kalmıştır. ABD'nin gaddar, vahşi ve kibirli tavırlarına rağmen Afganlı ve Iraklı direnişçiler her geçen gün işgalci askerleri aralıksız saldırılarla rahat bırakmamaktadır. Afganistan ve Irak'taki halkın ulusal direnişinin önderliğinin küçük burjuva ve bürokrat burjuva özelliklerinden kaynaklı sınırlılığına rağmen mücadele adım adım ilerlemektedir. Söz konusu direnişin tüm Ortadoğu'ya yayılarak bölgeyi ABD'nin ve uşaklarının batacağı bir bataklığa dönüştürmeleri mümkündür.

LATİN AMERİKA "HALK" HÜKÜMETLERİ VE 11 EYLÜL'DEN SONRA ARTAN BASKILAR

Günümüzde durum emperyalizm özellikle Yanki hegemonyası için elverişlidir. Buna rağmen emperyalizmin politikaları doğrultusunda dünya çapındaki gelişmeler bir yandan sistemin ge-



Her ne kadar milyonlarca Latin Amerikalının değişim beklentilerini temsil etseler de, Chavez'in, Toledo'nun, Gutierrez'in, Lagos'un, Kirchner'in ve Lula'nın sözde halk hükümetleri kıtada ABD'nin çıkarlarına hizmet etmekte.

nel krizine yol açarken diğer yandan da dünya çapında ezilenlerin ve sömürülen halkların isyanlarına karşı faşizmin yükselişine neden olmaktadır. Bu 11 Eylül'den bu yana hızlı bir şekilde yaşananların özetidir.

Bu koşullarda Latin Amerika, emperyalist zincirin en zayıf halkası durumdadır. Latin Amerika'da ABD'nin amacı Monroe doktrininin sonuçlarını elde etmektir. Bu doktrin uyguladığı politikalar doğrultusunda bölgenin tamamen kontrol edilmesi ve sömürgeleştirilmesidir. Bu politikalar ALCA'yı hayata geçirmek (ticari, sanayi ve teknolojik sorunlar üzerine), Amazon'un askerileştirilmesi, (bölgenin bio-çeşitliliğinin kaynaklarının tekelleşmesi sorunu) ve kıtanın geçiş noktalarının kontrolü (Panama Kanalı, Horn Burnu), (bölgesel jeo-stratejik ve jeo-politik sorunu).

Venezüella, Peru, Ekvator, Şili, Arjantin ve Brezilya gibi çeşitli ülkelerde seçimlerle gelen "halkın demokratik" hükümetleriyle uluslararası karşıdevrimci saldırganlık kesilmektedir. Her ne kadar milyonlarca Latin Amerikalının değişim beklentilerini temsil etseler de, Chavez'in, Toledo'nun, Gutierrez'in, Lagos'un, Kirchner'in ve Lula'nın sözde halk hükümetleri kıtada ABD'nin çıkarlarına hizmet etmekte. Onlar sisteme tehdit oluşturmak bir yana sistemin bir parçasıdır ve eski devletlerin meşrulaştırılmasında rol oynamaktadır.

İşsizlik, sefalet, açlık ve insan hakları ihlalleri yarı-sömürge ülkelerin koşullarının giderek bozulmasının sonucu olarak dramatik bir şekilde yükselmektedir. Diğer yandan halkın hak alma mücadelesine yönelik zulüm ve terör kampanyası artmaktadır. Bu temelde kıtanın askerileştirilmesi de gözle görülür şekilde artmıştır. Ve eski devletin niteliğine uygun olarak, sosyal savaşçıları ve devrimcileri vahşice bastırmaktadır. Sosyal

mücadele verenleri ve demokratik özgürlükleri koruyan yasalar iptal edilirken daha fazla baskıya yol açacak yasalar çıkartılmaktadır.

Latin Amerika'da yükselen ekonomik kriz artan baskının bir başka kanıtıdır. Yaklaşık 20 milyon Latin Amerikalı yoksulluk içinde yaşamaktadır, ki bu sayı Cepal'e göre (Latin Amerika ve Karayipler için, Ekonomik Komisyon) kıta nüfusunun %43,3'üdür. Bu sayıya dahil olan 95 milyon Latin Amerikalı (%18,85) ise açlık sınırının altında yaşamaktadır. Bu yoksulluk oranları ve fakirlik 1997'den bu yana yaklaşık aynı oranda kalmıştır. Ve her bir ülkede değişim oranı çok düşüktür. İstisna ülkeler ise uygun yaşam koşullarının dramatik olarak bozulduğu Arjantin ve Uruguay'ın dış borcu askeri diktatörlüğün başında 700 milyon dolarken 1985'te "demokrasiye dönüşten" sonra 7 milyon dolara çıkmıştır. Ve bugün bu sayı 16 milyara çıkmıştır. Bu tüm ulusal gelirin %100'üdür. 1990'larda Uruguay'da işsizlik %8 iken (300 bin işçi), bugün bu sayı resmi verilere göre %17'ye çıkmıştır. Buna istediği işte çalışmayan kesim de dahil edilirse oran %40'a kadar yükselmektedir. Bu demektir ki, Uruguay'da çalışan nüfusun yarısı olan 700 bin işçi iş sorunu yaşamaktadır.

Arjantin'in kırsal bölgelerinde ise yoksulluk yaklaşık 2 katına, %23,7'den %45,4'e çıkmış, yoksulluk ise 3 katına, %6,7'den %20,9'a yükselmiştir. Peron'un takipçisi olan Kirchner, ulusal halkçı nutuklarla, başkan seçildikten sonra varolan çürümüş statükoyu koruma çabasına düşmüştür. Daha önceki abartılı bildirilerine karşın hileli bir şekilde belirlerken dış borcu ödeyeceğini söz vererek Arjantin'de açlığı artıracaktır. Zaten ABD'ye yaptığı geziler de onun Bush hükümetine, bankarlara ve yanki tekellerine olan bağımlılığını

göstermektedir. Bugün Arjantin halkı sokaklarda mücadele etmektedir, resmi verilere göre yoksulluğa karşı mücadele eden yaklaşık 4 bin Arjantinli tutuklandı.

Ekvator'da, Pachakutik adlı yerli halkın ve CONAIE'nin desteğiyle seçilen Albay Lucio Gutierrez emperyalist politikaları uygulayarak ülkeyi ciddi bir ekonomik krize sürüklemektedir. Halka yönelik uyguladığı çeşitli baskılarla haftalık çalışma saatini 40'tan 44'e çıkarmak, maaşları indirmek ve diğer işçi haklarını kısıtlamak istemekte. Fakat kriz derinleşirken Ekvatorlu gençler, öğretmenler ve köylüler sokaklarda mücadele etmekte, ezilen kitlelerle baskıcı devlet organları arasında ciddi çatışmalar yaşanmaktadır.

Venezüella'da işsizlik ve yoksulluk artmaktadır. Venezüella'nın geniş petrol kaynaklarını açgözlü bir şekilde ele geçirmeye çalışan ABD'nin hakimiyetine karşı kitleler direnmektedir. Buna karşın Başkan Hugo Chavez, 2 doğalgaz kaynağını Kuzey Amerikalı tekellere hediye etmiş ve ülkedeki varolan siyasi krize çözüm olarak, halkı siyasi, askeri ve moral açıdan silâhsızlandırarak olan şiddete karşı anlaşmayı yürürlüğe sokmuştur.

Peru'da egemen sınıflar arasındaki çelişkilerin de etkisiyle ekonomik, sosyal ve siyasi kriz derinleşmektedir. Kurulan sözde "Dürüstlük ve Uzlaştırma Komisyonu", Alejandro Toledo hükümeti tarafından siyasi danışmanlarıyla (ki bunlar siyasi mafya, özellikle de Fujimori/Montesines ve Alon Pepez'in grupları) "Düşük Yoğunluklu Savaş"ın sınırlarını çizmek için konulmaktadır. Buna uygun olarak Halk Savaşıyla mücadele etmek için devlet terörizmi ile vahşi suçlar işlenmekte, böylece Peru devletini yaşatmayı hedeflemektedir. Yoksulluk ve açlık halkı sokaklara haklarını savunmak için çıkarmaktadır.

Hükümet ülkenin birçok bölgesinde olağanüstühal ilan etmiştir. Bununla birlikte Peru zindanları da dolmaktadır. 4 binden fazla siyasi ve savaş tutsağı insanlık dışı koşullarda yaşamaktadır.

Güney Amerika'nın en yoksul ülkesi olan Bolivya'da halkın yoksulluğa ve Yanki hakimiyetine karşı isyanı binlerce köylüyü, işçiyi ve öğrenciyi sokaklara çıkartarak Başkan Sanchez de Louzada'nın düşürülmesine yol açmıştır. Şiddetli mücadeleler 90'dan fazla insanın ölümüne, yüzlerce insanın yaralanarak tutuklanmasına neden olmuştur. Emperyalizm yanlısı politikalara karşı Bolivya halkının direnişi, bugün, Carlos Mesa hükümetinde de vahşi devlet baskısıyla devam etmektedir. Yeni Başkan, yanki çıkarlarına karşı çıkmadığı için Bolivya'daki büyük krizi de çözmeyecektir, yeni çelişkiler yaşanacaktır.

Latin Amerika üzerine Kuzey Amerika'nın planlarında Kolombiya, "narco-gerilla karşıtı mücadele" bahanesiyle özel bir yere sahiptir. ABD kıtadaki hakimiyetini ve hegemonyasını garanti edebilmek için askeri müdahale koşullarını geliştirmektedir. Alvaro Uribe'nin seçimi bu planlara uygun düşmüştür. Bu nedenle, Uribe'nin hak savunucularının terörist örgütlerle bağı üzerine yaptığı açıklamayla birlikte halkın haklarını savunanları ölüm tehdidiyle karşı karşıya kalmıştır. Uribe'nin bu sözleri paramiliter güçlerin harekete geçmesi için bir şifre olmuştur. Uluslararası Af Örgütü'ne göre yalnızca 2002 yılında 170'ten fazla sendikacı katledildi. Gerilla güçlerine karşı Brezilya-Kolombiya sınırında Brezilya Silahlı Kuvvetleri ile ABD ortak operasyonları düzenlenmektedir.

BREZİLYA VE LULA'NIN ROLÜ

Bu genel karşı devrimci saldırganlığa uygun olarak, Luis Inacio Lula de Silva da, eski devletin yönetimine geldikten sonra, çoğunlukla Kuzey Amerikalı olmak üzere emperyalizmin projelerine hizmet etmeye devam etmektedir. Özellikle de "Cuzco Konsensüs"ün ardından Latin Amerika'da Bush'un sözcüsü haline gelen Lula, "büyük ülkenin" ve onun halkının seyyar satıcısı gibi davranmaktadır. Brezilya halkının kırdaki ve şehirlerde yükselen mücadelesini bastırmak için her türlü önlemi almaktadır.

23 Eylül 2003'te Birleşmiş Milletler'de yaptığı konuşmada 11 Eylül sonrası ABD'nin genel stratejisini benimseyeceğini kanıtlamış oldu. Konuşmasında her türlü terörizme karşı olduğunu tekrarlayarak, konuyla ilgili geniş bir anlaşma yapmayı desteklediğini, terörist gruplara karşı polis operasyonlarını finansal ve hukuksal açıdan desteklemeyi savunduğunu belirtmiştir.

Brezilya şimdiden terörizmle ilgili yapılan 12 anlaşmadan 9'unu imzalamıştır. Ve Amerika Devletleri Örgütü Terörizm Karşıtı Komite'deki, Güney

Amerika Finansal Eylem Grubundaki ve Terörizme Karşı Özel Çalışma Grubundaki faaliyetlerini sürdürmektedir. Ve dahası Brezilya Güvenlik Konseyinin konuyla ilgili tüm önerilerini kabul etmiştir. Özellikle 1373 No'lu karar kendilerinin terörist olarak tanımladıkları tüm eylemleri yasaklamak için geniş yaptırımlar yapmayı öngörmektedir. Tüm bunlar "Legalizme ve Devlet Hukukuna Saygı"yı garantilemeyi hedeflemektedir. Bu görüşe uygun olarak, baskıcı Peru devletiyle birlikte gerillaya karşı hava kuvvetleri ve özel timlerle operasyon düzenlemiştir (İsto E dergisi, 29/09/03). Ayrıca Bolivya'da Lula ve Kirchner ortak hareket ederek yankilerin çıkarlarını garanti altına alacak düzenlemeler yaptılar.

İçte de Brezilya'nın durumu ekonomik durumun iyileştiği üzerine yapılan tüm propagandaya karşı ağırlaşmaktadır. Tüm veriler krizlerinin derinleştiğini netleştirmektedir. İşsizlik oranı, hükümet verilerine göre %13'tür. Ülkenin en büyük endüstri ve ekonomi merkezi olan Sao Paola'da işsizlik %20'ye ulaşmıştır.

Buna uygun olarak, Luis Inacio'nun hükümeti emperyalizm tarafından kendilerine karşı reformları "reform" paketleri adı altında geçirmektedir. Sosyal-refah, vergi, hukuk ve iş yaşamı üzerine yapılan "reform"ların hepsinin amacı aynı; IMF'ye daha fazla para vermek, sömürü oranını artırmak ve işçilerin son haklarını da ellerinden almaktadır.

Siyasi olarak Lula hükümeti artan sosyal krizi gizlemeye çalışmaktadır. Buna rağmen çeşitli sektörlerden yoksul kitleler örgütlenmekte ve harekete geçmektedir.

Brezilya'daki esas çelişkinin yaşandığı kırdaki ağalarla yoksul köylüler arasında mücadele toprak işgalleri üzerinden ülkenin her yanında, köylü kitlelerinin yoksulluğa düşmesinin sonucu olarak yaşanmaktadır. Artan baskılar halkın mücadelesine ve onun önderlerine yönelik zulümle, hapisle somutlanmakta, köylü hareketi kendi içinde devrimci ve reformist yol arasında mücadele yaşamaktadır. Hükümetin bir bölümünün ve MST'nin (Topraksızlar Hareketi) kır-

saldaki durumun ciddiyetini saklamakta, MST'nin ulusal yönelimi köylülere yanlış umutlar vaat etmekte, radikalleşen kitlelere Lula hükümetiyle pazarlık masasına oturmayı salık vermektedir. Köylülere yoksulluğa mahkum eden devletin temsilcisi olarak Lula'ya ve onun emperyalist politikalarına tamamen karşı çıkacağına Lula'ya şans tanımaktadır. MST'nin esas önderi köylülerin toprak ağalarının silahlı saldırganlığına karşı çıkma kararını suçlamış, hareketin daha radikal kesimlerine saldırmıştır.

Bunun da etkisiyle hükümet toprak ağalarının ve iletişim tekellerinin baskılarına karşı gelmemektedir. Yasal düzeni korumak üzerine nutuklar çekilmekte, yoksul köylülere öldüren ve köylü hareketine saldıran ağaların suçlarının aydınlatılacağı söylenmektedir. Ancak ağalara karşı hiçbir şey yapılmamakta, ağalar televizyonlardan açıktan tehditler savurmakta, silahlı milislerini göstermektedir.

Bu provokasyon dalgası daha fazla baskı, hapis için "kitlenin görüşlerinde" farklılık yaratmayı hedeflemektedir. Böylece hakları için mücadele edenler hedef gösterilmektedir. Karşı-devrimci saldırganlığın yarattığı zorluklara karşın Brezilya Devleti'nin krizi artmakta, düzen kötüleşmektedir. Açıktır ki iş, ekme, özgürlük, adalet ve demokrasi için mücadele eden kitleleri bastırmanın imkanı yoktur.

KIRSALDA ZULÜM, TUTUKLAMA VE CİNAYETLER

Kır Komisyonunun son raporuna göre kırsalda şiddet dramatik derecede artmıştır. 1995'te 2002 arasında kırsalda 214 çatışma kaydedilmiş, 278 yoksul, topraksız köylü ve sendikacı öldürülmüştür. Ve bunların yalnızca 6'sının mahkemesi sonuçlanmıştır. Bu 214 olayın yalnızca %2.8'i Brezilya "adaletince" çözümlenmiştir. Rapora göre 2002'de 43 köylü, 2003'te Ocak'tan Ağustos'a kadar 44 köylü öldürülmüştür. Bu, 1990'dan bu yana en yüksek orandır.

Amazon'daki Rondonia eyaletinde, 2003 Temmuzundan bu yana çok sayıda olay yaşanmıştır. Şiddet sosyal hareket-

lere karşı yüzlerce toprak işgaline son vermek için yapılmaktadır. Polis, yargı ve INCRA (Sömürgecilik ve Toprak Reformu Ulusal Enstitüsü) ve medya toprak için mücadele eden yoksul köylüye karşı terör kampanyası düzenlemektedir. Yoksul Köylü Ligi Büroları ve birçok köylünün evi polisçe basılıp yağmalanmış, 40'dan fazla köylü tutuklanmış, 2'si öldürülmüştür.

Buna ek olarak, halkın avukatı olan Jacinto de Souza, Yoksul Köylü Ligi'nin avukatı olmasına rağmen müvekkilleriyle görüştürülmemiştir. Bununla da kalınmamış bizzat vali tarafından medyada hedef gösterilmiştir.

Sau Paulo eyaletinin kuzeydoğusundaki MST'nin lideri olan Rainha tutuklanmış ve yasadışı silah ticaretinden hapsedilmiş, 6 yıl 8 ay hapse mahkum edilmiştir. O bölgedeki yaklaşık 10 MST üyesi de Rainha ile birlikte tutuklanmıştır.

Lula hükümetinin "halk demokrasisinde" tutuklanan insan sayısı giderek artmaktadır. Yeni çıkarılan yasalara (Ulusal Güvenlik Yasası) göre toprak işgalleri "suç örgütü" kapsamına alınıp cezalandırılmaktadır. Bu yasa 1983 Aralık ayında askeri diktatörlüğün son dönemlerine doğru halk hareketini bastırmak, liderlerini tutuklatmak için çıkarılmıştı. Ve şimdi Lula hükümeti silahsızlanma statüsü adı altında silah ticaretini yasaklayarak yalnızca yetkililere silah taşıma hakkını vermektedir.

Fakat Latin Amerika'da artan baskılar devrimcileri ve toplumsal mücadele verenleri zayıflatamamıştır. Gerçekte mücadele ruhunu geliştirmiş, kitle hareketine gerçek perspektifini göstererek yeni bir moral vermiştir.

Oportünistler, 'insan hakları' demagogilerine rağmen halkı aldatamamakta ve kendilerinin emperyalizme ve yönetici sınıflara hizmet eden yeni cellatlar olduğu bilinmektedir.

Peru'da, Kolombiya'da, Brezilya'da ve diğer Latin Amerika ülkelerinde artan faşizmin örtüsü olan demokrasi bahanesi, emperyalizmi ve halkın haklı isyanını bastırmaya çalışan yerli gericiilerin de harap edecektir. Hiçbir güç halkı engellemez.

Lula hükümetinin "halk demokrasisinde" tutuklanan insan sayısı giderek artmaktadır.

Yeni çıkarılan yasalara (Ulusal Güvenlik Yasası) göre toprak işgalleri "suç örgütü" kapsamına alınıp cezalandırılmaktadır. Bu yasa 1983 Aralık ayında askeri diktatörlüğün son dönemlerine doğru halk hareketini bastırmak, liderlerini tutuklatmak için çıkarılmıştı. Ve şimdi Lula hükümeti silahsızlanma statüsü adı altında silah ticaretini yasaklayarak yalnızca yetkililere silah taşıma hakkını vermektedir.



İBRAHİM KAYPAKKAYA YAŞIYOR!



Açıklama: Elimize posta kanalıyla ulaşılan bildiriye haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayınlıyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza;

Türkiye proletaryasının Marksizm-Leninizm-Maoizm'i rehber edinmiş öncü partisi TKP/ML'nin kurucu önderi **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor!**

18 Mayıs 1973'te Diyarbakır işkencehanelerinde katledilişinin 32. yıldönümünde, onun ülkemiz devrimi özelinde proleter dünya devrimine katkılarının daha iyi anlaşılmasından ötürüdür ki, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Bıraktığı miras; ardıllarının yürüttükleri savaş, direniş ve mücadele sonucu bugüne kadar taşıdığı için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Başlattığı savaş; yenilgilere, kayıplara, sapmalara, ihanetlere, yılgınlıklara karşın kesintisiz bir çizgiye oturtulduğu için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Gerçekleştirdiği direniş; bütün olumsuz örneklerle, zafiyetlere, kırılmalara karşın geleneğe dönüştürüldüğü için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Halkına olan derin sevgisi ve bağlılığı; partisinin ve yoldaşlarının, kitlelerle kurduğu ilişkideki tavrını benimsemeyi rehber alma konusundaki titizliğiyle sürdürüldüğü için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Partisi/partimiz TKP/ML; bütün ihanet çemberlerini kırdığı, rotasından çıkarılma çabalarından kurtulmayı her defasında başardığı için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Türkiye topraklarına diktiği enternasyonal proletaryanın kızıl bayrağı; partimiz TKP/ML, halk ordusu TİKKO, gençlik örgütümüz TMLGB'nin kadroları, militanları ve savaşçıları tarafından yüzlerce şehit ve gazi pahasına elden ele ve şerefle taşınmakta olduğu için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Aşkın, Muharrem, Cafer silah elde toprağa düştüğü için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Yoldaşları F tipi zindanlarında 4.5

yıldır faşist diktatörlüğün tecrit işkencesine karşı tavizsiz bir direniş hattı ördüğü; Nergiz ve Muharrem kahramanca ölümsüzleştiği için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Partimiz, önder yoldaşını ölümsüzlüğe uğurladıktan sonra geride bıraktığı 32 yılın ardından geldiği aşamanın hiçbir gerekçeye sığmılamayacak biçimde kabul edilemez olduğunu ilan ederken, bunu ilan etmenin de yalnız başına bir şey ifade etmediğinin bilinciyle hareket ettiği için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Önder yoldaşımızı şekillendiren rehber ideolojimiz Marksizm-Leninizm-Maoizm'in donanımıyla dünyanın bir dizi ülkesindeki komünist parti ve hareketlerin iktidar yürüyüşleri emin adımlarla sürdüğü için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Filistin ve Felluce'de emperyalizm ve siyonizme diz çöktürüldüğü; Boliviya'da Ekvator'da halkın sokağa dökülmesi, Beyaz Saray koridorlarında panik yarattığı için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

Faşist diktatörlüğün; bayrak kampanyalı, provokasyonlu-linç girişimli faşist saldırılar eşliğinde, sınıf mücadelesine yönelik müdahalesinin yanıtı, bütün eksikliğine, sorunlarına karşın her şeye rağmen yüzbinlerin katılımı ile 1 Mayıs alanlarında verilebildiği için, **İbrahim Kaypakkaya yaşıyor.**

İBRAHİM KAYPAKKAYA; Türkiye'de partimiz önderliğinde demokratik halk devrimi mücadelesi verildiği, halk savaşı stratejisi doğrultusunda gerilla savaşı sürdürüldüğü için, **YAŞIYOR!**

BEYNİMİZDE BİLİNÇ, BİLEĞİMİZDE GÜÇ, YÜREKTE CESA-RETTİR;

İBRAHİM KAYPAKKAYA YAŞIYOR!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML!

YAŞASIN TİKKO, TMLGB!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

TKP/ML MK SB

Mayıs 2005



TKP/ML militanları 24 Nisan ve 1 Mayıs'ı selamlayan eylemler gerçekleştirdi!

“33. YILINDA ŞAN OLSUN PARTİMİZ TKP/ML'YE”

Açıklama: Elimize posta kanalı ile ulaşan bildiriye göre TKP/ML militanları 24 Nisan ve 1 Mayıs'ı selamlamak için çeşitli eylemler yaptılar. Açıklamayı güncelliğinden dolayı olduğu gibi yayınlıyoruz.

Bir avuç sömürücünün sistemi emperyalist kapitalizm, her günü milyarlarca insana çile çektirerek, 'zevki sefa' içinde yaşamını devam ettirmektedir. İşte bu nedenle ezen ile ezilen arasındaki uzlaşmaz bir çelişki ve bu çelişkinin sonucu amansız bir mücadele vardır. Ülkemizde ezilenler cephesinde bu mücadeleye önderlik eden Partimiz TKP/ML bundan 33 yıldan önce komünist önder İbrahim Kaypakkaya öncülüğünde kuruldu.

Bu tarihten itibaren partimiz düşmanın tüm saldırılarına ve içten darbelenmesine karşın sınıf savaşını ısrarlı bir şekilde sürdürmüştür. Partimiz bu ısrarını 7. Konferansı ile bir kez daha yinelemiştir. Partimizin militanları bu bilinçle partimizin 33. kuruluş yılı vesilesiyle çeşitli eylemler gerçekleştirdi.

24 Nisan partimizin kuruluşu vesilesiyle dört ayrı noktaya bomba süsü verilmiş pankartlar asıldı.

* Partimiz militanları tarafından 24 Nisan günü **Kartal Kurfalı Mahallesi**'ne “33. yılında şan olsun partimiz TKP/ML'ye” yazılı TKP/ML TIKKO imzalı bomba süsü verilmiş pankart asıldı. Mahalle emekçi halkı üzerinde yankı bulan eylemden militanlarımız kayıp vermeden çekildi. Pankart düşmanın yoğun güvenlik önlemleriyle indirilmiştir.

* Aynı gün 1 Mayıs Mahallesi'nde militanlarımız “33. yılında şan olsun partimiz TKP/ML'ye” yazılı TKP/ML TIKKO imzalı bomba süsü verilmiş pankart asma eylemi gerçekleştirdi. Bölgeye hakim, **Mandıra Mahallesi**'ndeki TEM otoyolu üzerinde bulunan viyadüğe asılan pankart sabah emekçilerin işe gidiş saatlerine kadar asılı kaldı. Pankart düşmanın yoğun güvenlik önlemleriyle fünüyle indirilmiştir.

* Yine aynı gün **Sarıgazi** semtinde kuruluş yıldönümü vesilesiyle pankart asma eylemi gerçekleştirildi. Militanlarımız tarafından pankart asmak için önceden belirlenen meydanın düşman tarafından gece süresince tutulması nedeniyle eylem, yine meydana bakan **Demokrasi Caddesi** girişine asılarak gerçekleştirilmiştir. “33. yılında şan olsun partimiz



TKP/ML'ye” yazılı TKP/ML TIKKO imzalı bomba süsü verilmiş pankart gece saatlerinde belirlenen noktaya asılmıştır. Bölgede geniş bir güvenlik önlemi alınmasına karşın eylemin gerçekleştirilmesi militanlarımızda coşku yaratmış, emekçi halkımız tarafından da coşkuyla karşılanmıştır. 24 Nisan olması ve partimizin eylem gerçekleştirme olasılığına karşın güvenliği en üst noktaya çıkaran düşmanın önlemlerine rağmen, partimiz militanları eylemi gerçekleştirmiştir. Eylemi gerçekleştirmelerinin ardından düşmanla karşılaşan parti militanlarımız başarıyla geri çekilmiş, düşman ısrarlı bir yönelim göstermemiştir. Partimin kuruluşunu selamlayan pankartın emekçi halkımızda yankısını bulmasının önüne geçmek isteyen düşman geniş güvenlik önlemleri alarak saat 08:00 sularında fünüyeler kullanarak pankartı indirebilmiştir.

* 26 Nisan tarihinde militanlarımız **Gülsuyu Mahallesi**'nde 24 Nisan'la ilgili bir eylem daha gerçekleştirmiştir. Mahallenin en merkezi noktası olan ve düşmanın ablukası altında tutulan **Heykel Meydanına** gece saatlerinde “33. yılında şan olsun partimiz TKP/ML'ye” yazılı TKP/ML TIKKO imzalı bomba süsü verilmiş pankart asılmıştır. Düşmanın ablukası altında tutulan bu meydana militanlarımız cüretli bir şekilde girmiş ve eylemi kayıp vermeden gerçekleştirmişlerdir. Düşma-

nın abluka altında tuttuğu ve üs olarak kullandığı bu meydanda eylemin gerçekleştirilmesi mahalle halkı üzerinde güven yaratan bir işlev görmüştür. Sabah saatlerine kadar asılı kalan pankartın düşman tarafından indirilmeye çalışılması da ayrı etki yaratmıştır. Çok sayıda araçla gelen bomba imha ekipleri tarafından indirilmeye çalışılan pankartın indirilmesi partimiz açısından ayrı bir propaganda malzemesi olmuştur.

24 Nisan ve 1 Mayıs militanlarımız tarafından yazılımlarla selamlandı!

Partimizin kuruluşu olan 24 Nisan ve enternasyonal proletaryanın birlik mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs, militanlarımız tarafından yapılan yazılama eylemleriyle karşılandı. 1 Mayıs ve **Gülsuyu Mahallesi**'nde gerçekleştirilen yazılama eylemleri mahalle halkı üzerinde olumlu bir etki ve coşku yaratmıştır. “24 Nisan'da parti bayrağını yükselt”, “33. yılında şan olsun partimiz TKP/ML'ye”, “1 Mayıs'ta alanlara TKP/ML saflarına”, “Devrimci 1 Mayıs için ileri”, “Yaşasın 1 Mayıs”, “Yaşasın partimiz TKP/ML”, “Yaşasın halk savaşı”, “Yaşasın Marksizm, Leninizm, Maoizm”, “Gerillalar ölmez yaşasın Halk Savaşı” sloganları duvarlara nakşedilmiş ve birçok yere partimizin imzası atılmıştır. Militanlarımız son süreçte Dersim'de şehit düşen MKP gerillalarını anmak ve direnişlerini selamlamak için

“MKP şehitleri ölümsüzdür” yazılımları, partimizin imzası atılarak yapılmıştır.

Militanlarımız eylemlerini 1 Mayıs alanına da taşıyarak işçi sınıfının mücadele gününü selamlamıştır. Miting alanında militanlarımız özgür bir eylem gerçekleştirerek 24 Nisan, 1 Mayıs, 18 Mayıs'a yönelik anlam ve önemine yönelik propaganda yürütmüştür. Militanlarımız “Yaşasın 1 Mayıs, Biji yek gulan” TKP/ML TIKKO imzalı pankart açmış ve partimizin kuruluşunu 1 Mayıs alanında işçi sınıfının mücadele gününde selamlayarak daha da anlamlı kılmıştır. Pankartın açılmasının ardından bir militanımız megafonla Partimizin kuruluşunu ve 1 Mayıs'ı selamlayan, Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın katledildiği 18 Mayıs'ı hesap sorma bilincimizle karşılamamız gerektiğini vurgulayan bir konuşma yapmıştır. Partimizin şiarlarının haykırıldığı konuşmanın ardından yürüyüşe geçen militanlarımızla birlikte partimize gönül vermiş yüzlerce insan TKP/ML TIKKO pankartının arkasına geçmiş ve militanlarımızla birlikte aynı şiarları haykırarak yürümüştür. Miting alanındaki bu coşkulu yürüyüş mitinge katılan kitlelerde de bir sevinç ve coşku yaratmıştır. Yürüyüşümüzün yarattığı coşkuyla militanlarımız pankartı uygun bir noktaya asarak eylemi sonlandırmışlardır.

(TKP/ML Militanları Mayıs 2005)

24 NİSAN'IN IŞIĞI HER YERDE



İSTANBUL

Proletarya Partisi'nin kuruluşunun 33. yılı 24 Nisan Pazar günü Tohum Kültür Merkezi'nde yapılan etkinlikle kutlandı.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı etkinlik parti ve devrim şehitleri için yapılan saygı duruşu ve okunan şiirler ile başladı. Ardından yapılan konuşmada Proletarya Partisi'nin kuruluşundan önce Türkiye'de yaşanan gelişmeler ve tarihsel süreçler anlatılarak Parti'nin kurulması ihtiyacını doğuran koşullar ve Türkiye Devrim Tarihi içerisindeki rolü ve önemi vurgulandı. Ülkemizde ve dünyada yaşanan gelişmeler, 77, 89, 96 yılları başta olmak üzere 1 Mayıs kutlamaları, komünist ustalar ve önderler, gerillalar, Irak ve Filistin direnişleri vb. görüntülerin yer aldığı sinevizyon gösterimi yapıldı.

Büyük bir coşkunluk hakim olduğu etkinlikte Barbara Halk Sahnesi tarafından oynanan İspanya iç savaşı yıllarını anlatan Carrar Ana'nın Silahları adlı oyun kitle tarafından ilgiyle izlendi. TKM Müzik Grubu ise tiyatro gösterisinden sonra söylediği türküler ve marşlarla etkinliğe renk kattı. Etkinlikte Gulasor Halk Oyunları Ekibi sahnede yer alırken kitlede gösterinin hemen ardından davul-zurna eşliğinde halay çekti. Akşam saatlerinde sonlanan etkinlikte 1 Mayıs'a katılım çağrısı yapıldı.

İZMİR

İzmir'de Partizan okurları tarafından düzenlenen "24 Nisan Güneşiyle Umuda Merhaba Pikniği" Kemalpaşa ilçesinde yaklaşık 120 kişinin katılımıyla gerçekleşti.

33 yılın birikimi ve inancıyla bir araya gelen kitle, 24 Nisan'ın güneşiyle bir kez daha "Umuda Merhaba" dedi.

Sabah piknik alanında buluşan kitle ilk önce kolektif bir şekilde kahvaltı hazırladı. Yapılan kahvaltı ve ardından gelen tanışma ve sohbetlerle saat 13:00'te etkinlik başlatıldı.



Tüm devrim ve komünizm şehitleri için yapılan saygı duruşunun ardından İşçi-köylü çalışanı Gülseren Diken günün anlamına dair bir konuşma yaptı. Diken; 33 yıl önce işkencede ser veren sır vermeyen komünist önder İbrahim Kaypakkaya tarafından bu topraklara miras bırakılan düşünceler ışığında 33 yıllık kararlılıktan, cesareten ve halka olan güvenden hiçbir şey kaybetmeden coşkuyla ve onurla sahiplenildiğini belirtti.

Diken, ayrıca "İbrahim Kaypakkaya'nın 33 yıl önce Türkiye topraklarına bıraktığı düşünceler ışığında bizler de 2005 1 Mayıs'ında işsizliğe, özelleştirmelere, faşist ve şovenist saldırılara karşı emperyalizme ve uşaklarına karşı öfkemizi sloganlaştırmalı ve kitlesel bir şekilde saldırılara karşı koymalıyız" diyerek 1 Mayıs'a çağrı yaptı.

Şiir dinletisinin ardından liseli tiyatro grubunun oyunu sergilendi. Kitle tarafından ilgiyle izlenen oyunun ardından oluşturulan gruplar eşliğinde kısa bir bilgi yarışması yapıldı. Öncelikle kazanan gruba ve diğer gruplara Umut Yayımcılık kitapları hediye edildi.

Bilgi yarışmasının ardından müzik grubunun söylediği türküler ve marşlara eşlik eden kitle, son olarak hep birlikte halaya katıldı. Çekilen halayların ve çevrenin temizlenmesinin ardından pikniğe katılan Partizan okurları coşkuyla ve bir kez daha bir araya gelme dileğiyle saat 18:00'de araçlarına bindiler.

MERSİN

Proletarya Partisi'nin kuruluşunun 33. yılı birçok ilde olduğu gibi Mersin'de de kutlandı.

Saat 13:00'de SDP Mersin il binasında yapılan etkinlik devrim ve komünizm şehitleri adına yapılan saygı duruşuyla başladı. Ardından sahneye çıkan iki arkadaşın okuduğu şiirler beğeniyle dinlendi. Şiir dinletisinin ardından Proletarya Partisi'nin tarihi, programatik görüşleri anlatıldı. Bu bölümde konuşma yapan arkadaş ko-

ANKARA

Ankara'da bir etkinlik yapan Partizan okurları Nisan güneşini selamladı. Etkinlik, Tuzluçayır'da bulunan devrimci-alternatif kültürün yaygınlaşmasını amaçlayan Mamak İşçi Kültür Evi'nde saat 18:00'de başladı.

"24 Nisan İsyandır, İsyancı Kuşan Kitleleri Örgütle" yazılı Partizan pankartının asıldığı etkinlikte, devrim ve komünizm şehitleri anısına saygı duruşu yapıldı, bu esnada "Vartınik'te bir köm" şiiri okundu. Saygı duruşundan sonra "Gerillalar ölmez yaşasın Halk Savaşı" sloganı atıldı.

Ardından Nisan Güneşi isimli sinevizyon gösterimi yapıldı. Beğeni toplayan sinevizyonu YDG Şiir Grubu'nun hazırladığı şiir dinletisi izledi. Şiirden sonra kısa bir müzik dinletisi yapıldı.

Hep bir ağızdan türkülerin, marşların söylenmesiyle etkinliğe ara verildi. İkinci bölümde YDG Tiyatro Topuluğu'nun "Altta Kaldım" isimli tiyatro gösterimi sonlandı. ABD-Türkiye ilişkilerini, emekçilerle beraber işleyen tiyatro, yoğun ilgi gördü. Son olarak seslendirilen türkülerle hep birlikte "Selam olsun işçilere" marşı okundu.

Etkinliğe Alınteri, DHP, BDSP de mesaj gönderdi. ESP ve İşçi Kültür Evi etkinliğe yaptıkları katkılarla devrimci dayanışmanın güzel bir örneğini sergilediler.

ADANA

Umudun adını kuruluşunun 33. yılında selamlamak ve görüşlerini, ideolojik-politik hattını, programatik görüşlerini tanıtmak amacıyla Adana İnce Memed Kültürüvi'nde bir etkinlik düzenledik.

24 Nisan Pazar günü saat 15:00'de başlayan etkinlikte Proletarya Partisi'nin şehit düşen 4 genel sekreterini anlatan kısa bir yazının okunmasının ardından tüm devrim ve komünizm şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşunda bulunuldu. Saygı duruşunun ardından "Senin Ardıç Yeşili Gözlerin" adlı şiir okundu.

Etkinliğin sohbet kısmında Maoizm, Halk Savaşı ve Halk İktidarı, Ulusal Sorun, Faşizm, Devrimimiz, Parti ve Komsomol tarihi hakkında tartışmalar yapıldı. Etkinliğin ikinci kısmı, "Nisan Güneşi" adlı kısa filmin gösterilmesiyle devam etti.

Oldukça beğenilen filmin ardından İbrahim Yoldaş için yazılmış bir şiir okundu. Etkinliğin sonunda bir yoldaşımızın Barış Cem'in "Parti ve Militan" şiirini okumasının ardından kısa bir müzik dinletisi ile etkinlik sona erdi.

nuşmasının bitiminde "Proletarya Partisi'nin dediği gibi bu zorlu süreçte Partiyi örgütlemek ve cesaretle ilerlemek günün anlamlı bir sloganıdır" dedi. Ayrıca şehitlerin devrim mücadelesindeki önemine de değinilerek "onlardan öğrenmeyi bilmeliyiz" denildi. Karşılıklı süren söyleşinin ardından etkinliğe kısa bir ara verildi. Tekrar başlayan etkinlikte devrim şehitlerini ve diğer ülkelerin mücadelelerini anlatan ve PŞTA'nın hazırladığı "Umudun Ateş Topları" adlı belgesel izlendi.

Daha sonra etkinliğe Komsomol tarihinin bir arkadaş tarafından anlatılmasıyla devam edildi. Komsomol'un tarihi ve ilkeleri anlatılırken yine söyleşi şeklinde olmasına önem verildi. Etkinlik; kitlenin hep birlikte Proletarya Partisi şehitlerini anlatan marşları söylemesiyle sona erdirildi.

* 23 Nisan günü bir araya gelen YDG'liler Tarsus'ta Proletarya Partisi'nin 33. yılını kutladı. "Umudun Ateş Toplarına" adlı belgeselin gösterilmesiyle başlayan etkinlik kendi aramızda yaptığımız tartışmalarla devam etti. Maoizm'in ve silahlı mücadelenin önemi, Proletarya Partisi'nin ülkemiz devrimindeki yerinin anlatıldığı etkinlikte, partiye ve şehitlerimize layık olabilmek için devrimci kişiliğin oturtulması gerektiği vurgusu yapıldı.

Yaptığımız bu etkinlik halkımıza ve partiye layık olma noktasında birçok yoldaşımızda önemli bir etki yarattı.

Tarsus YDG

Adana YDG

Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan eylemler

21 Nisan günü saat 13:00'te TMMOB Konferans Salonu'nda toplanan Devrimci 1 Mayıs Platformu düzenlediği basın toplantısıyla işçi ve emekçilerin birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın devrimci özünü uygun olarak kutlanmasını ve bu doğrultuda neler yapılabileceğini, platformun taleplerini dile getirdi. Konfederasyonların başta devrimciler olmak üzere hiçbir kurumu dahil etmeden kendi aralarında aldıkları kararları dayatmaları ve aldıkları kararların da uzlaşmacı niteliği eleştirildi.

Platform adına açıklama yapan Betül Altındağ "Devrimci, kitlesel ve birleşik 1 Mayıs için ileri" şiarıyla hareket ettiklerini ifade ederek 1 Mayıs taleplerini açıkladı.

Toplantıda söz alan TAYAD Başkanı Niyazi Ağırman kendilerine yönelen ve son süreçte artan faşist saldırılara karşı birlikte olmanın önemli olduğunu vurguladı.

1 Mayıs şehitleri anıldı

Platform ayrıca 27 Nisan'da da 77, 89, 96 1 Mayıs kutlamalarında şehit düşen emekçileri andı. 1977 yılında 500 bin emekçinin katıldığı ve Taksim Meydanı'nda yapılan kutlamalarda 37 işçi ve emekçinin açılan yayılım ateşi sonucu kurşunlanarak ve ezilerek yaşamını yitirdiği hatırlatılarak Kazancı yokuşuna karanfil bırakıldı. Saygı duruşuyla başlayan anmada yapılan açıklamada bu katliam sonrasında Taksim'in işçilere ve emekçilere kapatıldığı belirtildi, "ancak bir gün tekrar 1 Mayıs alanında olacağız" denildi. "Yaşasın devrimci dayanışma", "1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür", "Yaşasın birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs" sloganları atıldıktan sonra kitle Şişhane'ye yöneldi.

Şişhane'de de 1977 1 Mayıs'ından sonra Taksim Meydanı'nın işçilere ve emekçilere yasaklandığı, ancak 1989 1 Mayıs'ında 5 bin insanın bu yasağı tanımayarak Taksim'e doğru yürüdüğü, bu yürüyüş esnasında da 1977'de kan dökenlerin yine sahneye çıkarak görevlerini yerine getirdiği hatırlatıldı. Yine halka ateş açılarak pek çok insan yaralanırken Mehmet Akif Dalcı ise alından aldığı kurşunla şehit düşmüştü. Dalcı'nın yaşamını yitirdiği yerde açıklama yapan Devrimci 1 Mayıs Platformu, saygı duruşunda bulunarak yere karanfiller ve çiçekler bıraktı. "1 Mayıs şehitleri ölümsüzdür" yazılı dövizlerle 1 Mayıs şehitlerinin resimlerinin taşındığı açıklama "Mehmet Akif Dalcı ölümsüzdür" sloganıyla son buldu.

Saat 13:00'te de Kadıköy İskele Meydanı'nda bir araya gelen Platform üyeleri 1996 1 Mayıs'ında şehit düşenleri andı. Dursun Adabaş, Ha-



san Albayrak ve Levent Yalçın'ın katıldığı 96 1 Mayıs'ında, katledildikleri yerde yapılan açıklamada 2005 1 Mayıs'ında 1 Mayıs alanlarında Devrimci 1 Mayıs Platformu olarak şehit düşenlere layık bir 1 Mayıs'ı hayata geçireceklerini vurguladılar. Anma programının son durağı olan Kadıköy'de "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "Yaşasın 1 Mayıs-Bijî yek gulan", "Yaşasın birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs" sloganları atıldı.

(İstanbul)

Partizan, HÖC ve ESP'den 1 Mayıs çağrısı

29 Nisan Cuma günü bir araya gelen Partizan, HÖC ve ESP 1 Mayıs'a çağrı yaparak önce Mersin polislerinin keyfi bir şekilde Kürtçe ve tecrit ile ilgili sloganların, devrim şehitlerinin resimlerinin bulunduğu afişleri yasaklamasını kınadı.

Açıklamada basın metnini İşçi-köylü çalışanı Erdinç Özbay okudu. Özbay "İşçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ta Kürtçe ve tecritle ilgili sloganların keyfi olarak yasaklanması AB ve demokratikleşme balonunun bir kez daha söndüğünü gösterdi" şeklindeki konuşması ile yasaklamayı kınadı.

Eylemde kitle "Yaşasın 1 Mayıs" pankartı ve Partizan, HÖC ve ESP flamaları ve dövizleri taşıdı. Ayrıca sık sık "Yaşasın 1 Mayıs", "Bijî yek gulan", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Birlik mücadele zafer" sloganları atıldı.

(Mersin)

Birleşik, devrimci, kitlesel 1 Mayıs için ileri!

1 Mayıs öncesi bir araya gelen ilericiler, devrimci kurumlar işçi sınıfının birlik, mücadele, dayanışma günü

olan işçi bayramını gündemleştirmek amacıyla bir eylem düzenlediler. Sendikaların kitleden yalıtılmış olan Tandoğan Meydanı'na miting için başvuruda bulunduğu Ankara'da, kitleye daha yakın olan Sıhhiye için herhangi bir başvuruda bulunulmadı.

22 Nisan Cuma günü saat 18:00'de Sakarya Caddesi'nde bir araya gelen Alınteri, BDSP, DHP, HÖC, Kurtuluş, Odak ve Partizan "Yaşasın 1 Mayıs" pankartı açarak Yüksel Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. "Birleşik, kitlesel, devrimci 1 Mayıs'a", "Yaşasın sınıf dayanışması" sloganları atan kitle, kızıl bayrakları ve dövizleriyle 1 Mayıs'a çağrı yaptılar. Coşkulu geçen eylem çevredeki insanların da ilgisini çekti. Yapılan açıklamada; özelleştirmelere ve işgale karşı tüm ezilenler 1 Mayıs'a



çağrıldı. (Ankara)

1 Mayıs çalışmaları tüm engelleme çabalarına karşın devam etti

İşçi ve emekçilerin birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs için faaliyet yürüten devrimci-demokrat-ilerici çevreler buldukları her alanda birleşik-kitlesel-devrimci bir 1 Mayıs örgütlemek için çeşitli araçlarla emekçi halk kitlelerine ulaşırken bir yandan da düşmanın keyfi engellemelerine/saldırılarına maruz kaldılar.

* Gazi Mahallesi'nde 19 Nisan 2005 tarihinde Partizan imzalı afiş çalışması yapıldı. Afişleme bittikten sonra bir Partizan okuru polisler tarafından birkaç saat engellendi. Kimlik bilgisi ve ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı.

* 21 Nisan'da işçilerin yoğun olarak bulunduğu akşam saatlerinde Eminönü Vapur İskelesi'nde bildiri dağıtımını yapan Partizan okurları başta seyyar satıcılar olmak üzere Kürt gençleriyle sohbet ederek, onların da yardım etmesiyle bildiri dağıttılar. Sesli ajitasyon da yapılan bildiri dağıtımında okurlarımızı kimlik kontrolüne tabi tutan polis Çiğdem Diren Kırkoç'u aranması olduğu gerekçesiyle gözaltına aldı. Kırkoç ertesi gün serbest bırakılırken yaşanan gözaltı bildiri dağıtımının yapılmasına engel olmadı.

* 25 Nisan 2005 tarihinde Mersin-Tarsus'ta Partizan afişlerini yapan okurlarımız Özgür Elitemiz, Canan Taşdemir ve Serkan Kocakaplan sabah saatlerinde gözaltına alındılar. Tarsus Emniyeti'ne götürülen okurlarımız öğleden sonra saat 14:30 sıralarında serbest bırakıldılar.

* 28 Nisan 2005 tarihinde Mersin Toroslar'da afiş yapan Partizan okurları yine polisin saldırısıyla karşılaşmış, buradan Osmaniye Karakolu'na götürülmüşlerdir. Yasal bir afiş olmasına rağmen polis, afiş yasadışıymış gibi davranmış ve okurlarımız örgüt üyeliğiyle suçlanmışlardır. Gözaltına alınan okurlarımız İlksen Bitmel, Filiz İçli ve Zafer Fellik polis tarafından mahallenin dışına çıkartılarak; "Burada yapmayın da nerede yaparsanız yapın" denilmiştir.

*26 Nisan tarihinde Kartal Merkez'de Partizan imzalı afişleri yapan YDG çalışanı Cengiz Kılıç ve İşçi-köylü okurları Özkan Çorlu ve İlyas Çorlu gözaltına alınarak Kartal Merkez Karakolu'na götürüldüler. 4 saat gözaltında kalanlar avukatın gelmesiyle ifadeleri alınarak serbest bırakıldı.

Yine aynı afişleri aynı gün Samandıra Veysel Karani Mahallesi'nde yapan Partizan dergisi okurları Ali Özeri, Nurettin Şahin ve Engin Çelik Jandarma tarafından gözaltına alınarak Samandıra Jandarma Karakolu'na götürüldü. Aynı afişi Ümraniye Çakmak Mahallesi'nde yapan okurlarımız Gülay Samay, Ali Yetkin ile Özkan Çağlı da gözaltına alındılar. Gözaltına alınanlar aynı gece saat. 04.00'e kadar tutulurlarken keyfi uygulamalara maruz kaldılar. İçerenköy'de 1 Mayıs

İbrahim Kaypakkaya'nın bilimsel yönteminden öğrenelim!

Gonzalo yoldaş "korktuğunuz herhangi bir şey var mı?" diye sorulduğunda şöyle yanıtlamış:

"... Bence en önemli olan şey iyimser olmaktır, hayatımı hasrettiğim işin başkaları tarafından nihai amacımız komünizme varana dek devam ettirileceğine inanmaktır. Çünkü bende olabilecek korku, bu görevin devam ettirilmeyeceği korkusu olabilir; ama kişi kitlelere güveniyorsa bu korku ortadan kalkar. Görüşümce en büyük korku, kitlelere güvenmemektir, insanın kendisinin vazgeçilmez olduğuna, dünyanın merkezi olduğuna inanmasıdır. Bence korkunun en kötüsü budur ve eğer insan, parti tarafından proleter ideoloji ile esas olarak Maoizm ile şekillendirilmişse, tarihi yapının kitleler olduğunu, devrimi yapının parti olduğunu, tarihin ilerleyişinin kesin olduğunu, devrimin esas akım olduğunu anlayacaktır ve o zaman insanın korkusu ortadan kalkacaktır. Ve geriye sadece, komünizmin bir gün ışıltaması ve tüm yeryüzünü aydınlatması için temelin atılmasına, diğerleriyle birlikte katkıda bulunabilmekten tatmin oluş kalacaktır."

Bu sözden yola çıkarak 32. ölüm yıldönümünde İbrahim Kaypakkaya'yı anlatmaya çalışırken, O'nun bir komünist önder olarak çeşitli konulardaki pratiklerinden örnekler vereceğiz.

İlk olarak hem parti isimlendirmesi polemikindeki ve hem de Kürecik Bölge Raporu'nun ikinci bölümündeki bazı yaklaşımlarıyla İbrahim Kaypakkaya'yı ele almaya çalışacağız...

Parti isimlendirmesi hakkındaki değerlendirmelerinden sonra, parti kurmanın derin anlamını, değişimin sıçrama düzeyinde olduğunu belirleyen Kaypakkaya, olguya şu netlikte yaklaşmaktadır:

"İşçi-Köylü etrafında çalışanlar, büyük ölçüde burjuva bağlarını (daha genel bir ifadeyle gerici bağlarını) devam ettiren kimselerdir. Bugün hareketimiz, bu bağlardan tamamen ve kesinlikle kopmuş olanları, yani işçi, köylü ve diğer devrimcileri safalarında toplamalıdır. Gerici bağlarına teslim olanlar dökülmüşlerdir. Yani gerekli olan, her bakımdan bir nitelik sıçramasıdır. Bu sıçrama, hareketimizin isminde de kendisini göstermelidir, TİİKP ismini savunma, bir açıdan, bir 'eskiyi koruma' çabasıdır. Sıçramaya direnme tutumdur."

Bir sıçrama gerçekleşmektedir; sıçramaya direnenlerle, gerici bağlarına teslim olanlarla araya bir fark konmalıdır; onlara "dökülmüşler" denmelidir. Daha net bir ifadeyle, geride kalanlarla yürümek zamanı artık aşılmıştır, hareket yeni bir aşamaya gelmiştir; hareketin unsurları tümüyle o eşiği aşanlardan oluşmalıdır. Bir hareketin önde olanları, yürütücüleri ile onları takip edenler arasında her zaman bir nitelik fark vardır; bu fark dikkate alınmadan hareket edilemez. İbrahim Kaypakkaya yeni bir parti ile Türkiye halkının devrim sürecinde yeni bir aşamaya girildiğinin tümüyle farkındadır. Bu nedenle bir sıçrama anından, bir patlamadan, bir ileriye doğru kopuştan bahsettiğini; tümüyle buna uygun davranılması gerektiğini düşünmektedir. Kaypakkaya en ileride bulunmakta ve bu en ileri noktanın eşiklerine dikkat çekmektedir.

Kaypakkaya yoldaşın tutumunu anlayabilmek ve doğru bir şekilde uygulamak için burada sözü edilen değişimin niteliğini kavramak gerekir. Gerçekleşen değişim nitel bir değişimdir. Değişimi gerçekleştirenlerle, değişimin olduğu yönde hareket edenlerle bunun aksi yö-

nünde bulunanlar arasında nitel bir fark oluşmaktadır. Kaypakkaya "sıçramaya direnenler" derken tam da bu farka işaret etmektedir. Bunun bir pratiği olmak zorundadır; bu da "gerici bağlardan tamamen ve kesinlikle kopmuş olanların" saflarda toplanmasından başka bir şey değildir. Hareket bu kişilerden oluştuğu taktirde gerçekten nitel değişimin pratiği hayata geçirilmiş olacaktır.

Gerici bağlara teslim olup yeni saflaşmada ileriye çıkamayanlarla, geride kalan ama ilerletilebilir olanı ayırmak gerekir. Çünkü, Kaypakkaya hiçbir zaman "geri olanla ilişkilerimizi kesmeliyiz; onlarla bağımız olmamalıdır" dememiştir. Aksine, her zaman geri olanı ilerletmek görevine önem vermiştir.

"TİİKP adlandırmasının, bizi bugün için geri olan unsurlara yaklaştırırken, ileri unsurlardan da uzaklaştıracağını söyledik... Tüziük ve programımızda komünist olduğumuzu söylemek, bizi kitlelerden koparmıyor da, partimizin adı niçin koparsın! Ya tutarlı olmak için tüziük ve programdan da komünizmle ilgili her şeyi çıkarmak, kitleye açık her türlü parti yazısında, bu kelimeden ve onu hatırlatacak her şeyden, giderek Marks'ı, Engels'i, Lenin'i, Stalin'i ve Mao Zedung'u zikretmekten kaçınmak, komünist propagandadan vazgeçmek zorundayız ve böylece tavizcilğe boynumuza kadar batarak, proleter devrimcilikten uzaklaşmak zorundayız ya da geri bilince ve gericiiliğin şartlandırılmalarına vs... boyun eğmeyi reddederek başından itibaren, tavizsiz bir şekilde proleter devrimcilğe sarılmak, böylece en ileri unsurlarla birleşirken, geri unsurları da ilerletmek zorundayız. İkisinden biri!"

Bir komünistin savunu ve mücadele noktası her zaman bilimin ulaştığı en son noktadır. Bir komünist partisi çizgisini, görüşlerini, tanımlamalarını, kavramlarını belirlerken bilimin en ileri noktasından bir adım dahi geride olmayı reddeder. Kaypakkaya, yukarıda alıntılıdığımız değerlendirmesinde tam da buna göre hareket etmekte ve kesinlikle "kitlelerin komünist kavramına yüklediği çirkin, yanlış, olumsuz yakıştırmalara" ya da kitlelerin geri yanlarına önem vermemektedir; bunlara karşı tavizsiz olmakta hiçbir tereddüt göstermemektedir. O geri olana karşı yeniyi kesin bir netlikle savunmaktadır. Bu karardan çekinenleri, gerici bağlarını koparamayanlara göre hareket etmeyi savunanları "eskiyi korumakla" "sıçramaya direnmele" eleştirmektedir.

O'nun bu tümüyle bilimsel olana, doğru olana yaslanma tutumuna, bilimin en son noktasına göre hareket etme tavrına şu cümlesi güçlü bir örnektir: "...burada, proletaryanın önderliği için objektif şartlar gibi bir zamanlar bizi çok meşgul eden anlamsız tartışmayı bir yana bırakıyorum. Birinci Emperyalist Dünya Savaşı'ndan ve Büyük Ekim Devrimi'nden sonra, proletarya önderliği için objektif şartların genel olarak bütün dünya açısından ve özel olarak Türkiye açısından mevcut olduğunu hepimizin kabul ettiğini farzediyorum."

Bir tartışma hakkında söylenmesi gereken ilk şey, o tartışmayı içeren sorunun bilim alanında nasıl çözümlendiğidir. Bilindiği gibi Kaypakkaya'nın bahsettiği tartışma proletaryanın henüz zayıf olduğu, Burjuva Demokratik Devrimi'nin henüz tamamlanamadığı bir ülkede devrime burjuvazinin önderlik etmesi gerektiği hakkındaki revizyonist görüşün devrimci saflardaki etkisiyle ilgilidir. Kaypakkaya bu konunun bir zamanlar kendilerini çok meşgul ettiğini söylemekte, bununla birlikte bu tartışmanın anlamsız olduğuna da dikkat çek-

mektedir. Çünkü, bu mesele aşılmasıdır; Leninizm ile birlikte bir üst aşamaya sıçradığında tarih bilimi bu sorunu sonuçlandırmıştı. Sonuçlanmış, tümüyle açığa çıkarılmış, doğruluğu kanıtlanmış bir sorun hakkında tartışma yürütmek anlamsızdır... Kaypakkaya yoldaşın bu "anlamsız tartışma" ifadesini aynı zamanda "bizi çok meşgul eden" tanımıyla birlikte ele alırsak, gerçekte belirtilen ifadenin çok önem taşıdığı anlarız... Burada da Kaypakkaya yoldaşın bilimin vardığı son noktayı rehber edinme tavrının esas olduğunu, belki de tümüyle buradan hareket ettiğini belirtmek yanlış olmayacaktır.

Tarihin halk tarafından gerçekleştirilmesine sadece hizmet edilebilir... Kaypakkaya, bunu küçük burjuva hareketlerden, devrimci burjuvalardan, "devrimci subaylardan", "devrimci" darbe bekleyenlerden kesin olarak farklı olduklarını belirterek de, buna uygun ayrışımın gerçekleştirerek de ortaya koymuştur. Kaypakkaya'nın değerlendirmelerinde devrimde burjuva subaylara, "devrimci" darbelere yüklenen hiçbir rol yoktur. O'nun ordusu halkın örgütlenmesine dayanan işçi-köylü ittifakına dayanan Halk Ordusudur, O'nun savaşçı gücü temeli köylülük olan halk ordusudur. Bu konuda O sadece halka inanmaktadır. O'nun bu özelliğini köylülerin devrimci harekete yaklaşımını irdelerken yaptığı şu belirlemelerde görmek mümkündür:

"Bölgenin ileri durumdaki köylü devrimcileri, Sinan'ların halkın düşüncesini almaktan işe giriştiğini, halktan gizlendiğini, böyle davranmakla hata ettiklerini söylüyor. Halkın çoğunluğu şu düşüncede birleşiyor: Dağda mağaralarda değil, köylerde kalacaklardı. Köylere yerleşip, gizlice çalışarak halka fikir vereceklerdi. Halk da silahlı mücadeleye hazır duruma geldikten sonra başlanacaktı."

"Köylülerin bazıları, 'yardım edelim, gerekirse biz de katılalım' düşüncesiyle kendilerini günlerce aramış, bulamamışlar, bulanlara ise Sinan ve arkadaşları "bizimle görüşmeyin, daha iyi olur" diye uyarıda (!) bulunmuşlar. Köylüler, onların bu tutumlarını da doğru bulmamaktadırlar."

Yine, kendi faaliyetleri ile ilgili değerlendirmesinde de aynı noktaya dikkat çekmektedir İbrahim yoldaş:

"En önemli hata şuydu: Arkadaşlar, Türkiye'de gerçek komünist hareketi temsil ettiğimizi, burjuva ve küçük burjuva klikleriyle aramızdaki ayrılıkları kitlelerin anlayacağı bir dille anlatmayı büyük ölçüde ihmal etmişlerdi. Gerçi propaganda faaliyetinin her anında, hareketimizin genel politikasını, genel olarak ortaya koymuşlardı. Fakat, diğer revizyonist ve maceracı klikleri, bunların canalcı hatalarını, açık, kesin ve kararlı bir dille, kliklerin isimlerini de anarak eleştirmemişlerdi. 'Şimdilik, ayrılıkları kavramaya kitlelerin politik bilinci yetmez' diye düşünüyorlardı ve böyle düşünmekle gerçekte kitlelerin gerisinde kalıyorlardı."

*** ** *

"Eğer bir komünist hareketin taşınması gereken niteliklere sahip olur ve bunları sürrekli olarak korursak, hareketimizin hızla büyüyüp gelişeceğine, halk kitleleri arasın-



da dal budak salıp kökleşeceğine derinden inanıyoruz. Çünkü halk tava gelmiş toprak gibidir, bizler de sağlam ve yeşermeye hazır tohumlar olmalıyız."

Bir kez daha aynı noktadan hareket ettiğini; yoldaş Kaypakkaya'nın ileri olana, yeni olana, ortaya çıkmış ve gelişmekte olana kesin bir güven duyduğunu, sonuçta onun galip geleceğine derin bir inanç gösterdiğini görüyoruz. İbrahim Kaypakkaya içinde yaşadığı koşulların, tüm toplumsal süreçler gibi devrimci yönde gelişmekte olduğuna kesin olarak inanmakta ve bu doğrultuda doğru bir politik çizgi izlemenin zorunluluğuyla birlikte kaçınılmaz sonuca gidileceğini bilmektedir. Kaypakkaya'nın temel aldığı ilkesel tutum ile Gonzalo yoldaşın tutumu tümüyle aynıdır. Ne diyordu Gonzalo yoldaş "... tarihi yapının kitleler olduğunu, devrimi yapının parti olduğunu, tarihin ilerleyişinin kesin olduğunu, devrimin esas akım olduğunu anlayacaktır ve o zaman insanın korkusu ortadan kalkacaktır. Ve geriye sadece, komünizmin bir gün ışıltaması ve tüm yeryüzünü aydınlatması için temelin atılmasına, diğerleriyle birlikte katkıda bulunabilmekten tatmin oluş kalacaktır."

Kitleleri devrim mücadelesinin öznesi olarak görmemek, hareketin gelişimi açısından kitlelerin fikirlerini alarak hareket etmemek, kitleleri yeni fikirler ışığında eğitmekten kaçınmak, buna yeterince önem vermemek, devrimin en temel konularında kitleleri bilinçlendirmekten herhangi bir nedenle uzak durmak asla komünistlere ait bir tutum olamaz.

İbrahim Kaypakkaya olguları bir bütün olarak incelemekten, analizi en derin noktaya kadar indirmekten yanadır her zaman, bununla birlikte her gelişmenin eksik, zayıf, yetersiz ve sonuçta başarısız da olsa ilerici yanını görmek ve bu ilerici yanını öne çıkarmak da, bu yanını esas almak da yine O'nun önemli bir özelliğidir. Bakın aynı makalesinde THKO ile kitlelerin ilişkisini açıklarken tam da buna ilişkin ne diyor İbrahim:

"Bununla beraber THKO'nun da halk üzerindeki etkisi uzak bir sempatiye dayanmaktadır ve bu sempati örgütlü ve kalıcı bir hale getirilmiş değildir. THKO'nun örgütlenmesi zaten belirli ve disiplinli bir örgütlenme değil, anarşist bir örgütlenmedir. ... Halkın çoğunluğunun Deniz-Sinan grubuna duyduğu sempati, bunların örgütüne ve siyasi çizgisine duyulan bir sempati değil, genel olarak devrime ve silahlı mücadeleye duyulan sempatiye bağlıdır. Onların örgütüne ve siyasi çizgisine bağlılık gösterenler, üç-beş köylüyü geçmez. Ayrıca THKO hareketinin kesin yenilgisi birçok köylünün kafasına, bunların tuttuğu yolun yanlış olduğu bilincini yerleştirmiştir. Gençlik içindeki taraftarlarının çoğu kararsızlığa düşmüş ve başka saflara geçmiştir."

Kitlelerin Deniz Gezmiş ve Sinan Cemgil gibi sürece önemli derecede olumlu etkide bulunmuş devrimcileri onların yanlış, zaafı, eksik çizgisine rağmen sahiplenmesi, devrime ve silahlı mücadeleye duydukları sempatiyle açıklamak sadece gerçeği görebilen değil, aynı zamanda süreçteki ilerici öğeyi, yeni olanı, gelişmekte olanı kavrayabilen bir yaklaşımın ürünü olabilir. Bu yaklaşımı belirleyen etmen de, yukarıda açıklamaya çalıştığımız ileri olanı görme ve onu rehber alma tutumudur. Kaypakaya kitlelerin gerçek duygularını, gerçek sempatiğini bu şekilde, doğru olarak kavrayabilirken, temelde en ileri olanı keşfetmekteki ustalığını göstermektedir. O'nun yorumlarını gelişkin kılan, objektif olana en yakın hale getiren sürecin bütünü hakkındaki net bilgisidir.

Komünist önder sadece süreç hakkındaki doğru fikirleri ile değil, analiz yapmadaki başarısı ile de belirgin bir özellik taşıdığı göstermektedir. Kaypakaya'nın kitleler içindeki çalışmada onları nasıl devrime seferber etmeye gayret ettiğini, bunun için nasıl bir analitik yöntem izlediğine şu alıntıyla bir ölçüde açıklık

getirelim:

“Bugüne kadarki faaliyetimizle bölgedeki en ileri köylüleri aşağı yukarı belirlemiş durumdayız; iyiyi kötüden, cesuru korkaktan, fedakarı bencilden, ağzı sıkı olanı gevezeden, inançlıyı inançsızdan, çalışkanı tembelden, alçakgönüllüyü övüngeçten, yetenekliyi yeteneksizden vs. belli ölçülerde ayırmış durumdayız; kimlerden nasıl yararlanabileceğimizi, kimlere ne ölçüde güvenebileceğimizi, yine belli ölçülerde biliyoruz. Önümüzdeki günlerde şunları yapacağız: 1) İleri ve güvenilir unsurları özel olarak eğitip, bunları, yeteneklerine ve hareketin gereksinimlerine uygun düşen görevler etrafında örgütleyeceğiz. 2) Henüz hakkında yeterli kaniya varamadığımız kişileri, çeşitli görevler vererek deneyeceğiz. 3) Henüz tanıma olanağı bulamadığımız ileri, güvenilir ve köylüler arasında “saygınlık” sahibi köylüleri (özellikle yoksul köylüleri) tanıyıp, hareketimizin bir parçası haline getirmeye çalışacağız. 4) Hareketimiz sözkonusu bölgede belli bir gelişme düzeyine ulaştığında, faaliyet sahamızı, yeni bir alana doğru genişleteceğiz.”

Kitleler içindeki çalışmada, onları kavra-

madan, anlamadan, değerlendirmeden sadece hareketin ihtiyaçlarına dayanarak ya da sadece kitlelerin kendiliğinden çabalarına bağlı olarak hareket etmek bir önder vasfı olamaz. Önemli olan çalışma yürütülen her alanda, ilişki kurulan her kesim içinde doğru bir ayrışma gidebilmek ve hareketin ihtiyaçlarına uygun bir konumlandırmayı başarabilmektir. Bu konuda gösterilecek başarı hareketin kalıcılığın, gelişip, güçlenmesi açısından belirleyicidir. Bu yönlü hiçbir ayrışma gitmemek, bu tahlili yapma yeteneğinden yoksun olmak başarısızlığı koşullar. İbrahim Kaypakaya'nın benimsediği yöntem bilimseldir; bir olgunun kendi içinde ayrıştırılması, ayrışma sonucundaki her parçanın belli ölçütlere göre sınıflandırılması ve her bir parçanın, esas yanlarıyla açığa çıktıktan sonra kullanılabilir hale gelmesi tüm araştırmalarda benimsenen bir yöntemdir. Bu her şeyde olduğu gibi, kitlelerin örgütlenmesi çalışmalarında da geçerlidir.

Kaypakaya'nın polemiklerinde, herhangi bir konu hakkındaki incelemelerinde bu yöntemi mümkün olduğunca kullandığına tanık olmaktadır. Çünkü, O bilmektedir ki, hiç-

bir şey ayrıştırılmadan, belli ölçütlere göre değerlendirilmeden anlaşılabilir, kavranamaz. Bir olgu hakkındaki gerçek bilgi tam da o şeyin kendisinin parçalara ayrılarak, her parçanın işlevi, yapısı açığa çıkarılarak öğrenilebilir. Kaypakaya'nın Parti isimlendirmesi polemiklerinde “kılı kırk yaran” tutumunda da bu yöntemi görüyoruz.

Bir kelimenin içeriği, taşıdığı anlam ve ona yüklenen anlamları da değerlendirerek tahlil etmek; kelimenin her yönü hakkında bilgi sahibi olduktan sonra bir sonuca ulaşmak... Bu da önder yoldaşın analitik düşünce yapısına başka bir örnektir. Kaypakaya'nın parti isimlendirmesinde gösterdiği hassasiyet konuya verdiği önemin bir sonucudur. Önemli olan bu meselede tüm dikkat gösterilmelidir; bu da, ancak analizi ayrıntılandırmak, ölçütlerin her birini değerlendirme konusu yapmak, her önerinin de kendi içinde analiz edilerek değerlendirilmesiyle mümkündür. Kaypakaya yoldaş bunu sahip olduğu tüm bilgiyle yapmayı başarmaktadır. O'nun bu yöntemini, okuyan her insan Seçme Eserlerin bütününde görebilir...

PUSULA

İBRAHİM KAYPAKAYA BÜYÜK CÜRETLERE REHBERLİK EDİYOR!

Devrim yürüyüşümüzde önümüze bir dizi engeller çıkacak/çıkacaktır. Bu engelleri; aşma iradesi ve bilincini açığa çıkardığımız ve sorunları doğru tespit edip, doğru çözüm yolları bulduğumuz oranda aşmak daha kolay olmaktadır. Bu kuşkusuz yaşanan sorunların çapı, kapsamı ile de bağlantılı bir durumdur. Kimi zaman bazı sorunları aşmak daha kolay olurken, kimi zaman çok daha zor olabilmektedir. Bugün için yaşanan bir dizi yetersizlik ve sorunu sıralamak mümkün. Burada önemli olan nokta ise sorunların temelini bulmak ve ona müdahale etmektir.

Ancak bu, yaşanan ve bir biçimde örgütlü fertlerin yaşamını önemli oranda belirleyen yetersizliklerin üzerinde durulmaması ya da es geçilmesi anlamına gelmemelidir. Kuşkusuz temel sorunlar dururken tali olarak yaşanan sorunları merkez alıp onların üzerine yoğunlaşmak gibi bir yaklaşıma sahip olmamakla beraber, dönem dönem çoğunluğu bulan bu “tali” sorunlar üzerine de durmak ve düşünmek gerekir.

Emperyalizmin ve onların yerli uşaklarının bir dizi saldırısı üzerinde dururken, bunların içinde üzerinde önemle durulanlardan bir tanesi de sistemin kitleleri yozlaştırma politikasının yoğunluğudur. İnsan yaşamının her alanına yapılan müdahale ile yaşam biçimi ve kültürü üzerinde hakimiyet ve denetim kuran emperyalist sistem, oluşturduğu yozluk ağıyla toplumun oldukça geniş bir kesimini etkisi altına almaktadır. Bugün yapılan birçok araştırmada ortaya konulan veriler toplumdaki yozluğun-çürümüşlüğü çarpık örneklerini teşkil etmektedir. Uyuşturucu kullanımının ortaöğretim seviyesine kadar düşmesi, fuhuşun artışı vb. olguların esas nedeni toplumsal sistemin çarpıklığı iken bu olgunun sonuçta yarattığı çürümenin tablosunu görmek mümkündür.

Yaşanan dejenerasyon ve yabancılaşmanın bizlerdeki yansımaları ve boyutları üze-

rinde durulması da üzerinden atlanamayacak bir olgudur ve yaşadığımız toplumun değer yargıları ve kültürünü önemli ölçüde barındırdığımız ve bunları aşmanın ise hayli zaman aldığı günümüzde, kesinlikle es geçilmeyecek bir konu olarak durmaktadır. Hastalıkları ve zaafılarıyla örgütlediğimiz bireyler, bünyeye kattıkları olumsuzlukların yanısıra olumsuzluklarını da taşımakta ve mevcut hastalıkları çeşitlendirmekle birlikte artırmaktadır. Hal böyle olunca da aşılması ve müdahale edilmesi gerekenlerin listesi de uzamaktadır.

Devrimci kültür yani proletaryanın kültür ve değerlerini korumak, her gelene bu kültürü taşımak için öncelikle bunları sıkı sıkıya içselleştirmek gerekir. 33 yıllık mücadele pratiği içinde bu değerlerin ve kültürün kendisi kan-can pahasına yaratılmış ve korunmuştur. Yaratılan değer ve gelenekte birçok bedel ödenmiş ve bu bedeller sonucu yol kat edilmiştir. Bu değerlerin hepsi bir kültür ve miras bırakarak gittiler. Şimdi bu değerleri korumanın, bu kültürü yaşatmanın sorumluluğu bizlerin omuzlarında her şeyden önce bu ağır görevin yükümlülüklerini bilmek, tekrar tekrar hatırlamak ve yaşam biçimi haline getirmek belirleyici derecede önemlidir.

Toplumun sahip olduğu burjuva-yoz kültürü aşmak; onun yerine devrimci kültür ve yaşam biçimini koymak demektir. Feodal değerleri aşmak “ilericilik” adına sınırsız özgürlükler demek değildir. Sınırsız özgürlükler adına hareket etmek kesinlikle değildir. Aksine sınırsız ve kurnalsız davranış biçimi tam da emperyalistlerin aşılmasına çalıştığı kültürdür. Çevresindekilere saygısız davranışlarda bulunan, üstelik bunu da “şununla, bununla saygı olmaz” diye teorileştiren, ilişkilerinde, davranış biçimlerinde “ben böyle istiyorum, böyle rahat ediyorum” diyerek ben'i kutsayan, ama dışındaki insanların duygularını, düşüncelerini hiç-

sayan vb. vb. şekillenişler maalesef sadece ben'e zarar vermekle kalmaz, yaşamımıza anlamlandıran proleter ideoloji ve kültüre zarar verir. Bu kültür yaşamın her anının kuralları ve talimatnameler ile denetlenmesi ve nizama sokulması olarak görüldüğünde kuşkusuz bireyin canını acıtmaktadır. Ancak bahsettiğimiz çok genel, aile içinde bizlere verilen/verilmesi gereken onları yaşamımızla bütünleştirmede halk içinde dışlanacağımız şekilleniş ve davranış biçimleridir. Burjuva-feodal kültürün alternatifi yada karşıtı sınırsızlık olamaz/değildir. Aksine onun da kuralları, sınırları vardır. Örgütlü bireyler olarak günün belli saatlerini değil, bütün bir yaşam ve zamanını devrim mücadelesine adanmışlar için bunlar önemli noktalar. Proleter kültür ve ahlak anlayışımız az önce de belirttiğimiz gibi sınırsız özgürlükler ve küçük burjuva yaşam biçimini korumak değildir.

Kolektif yaşam içindeki davranış biçimlerimizden, oturup kalkmamızdan tutalım, ilişkilerimizdeki duruş ve davranışlarımıza kadar bunların tümünü görmek mümkün.

Yaşamdaki her davranışımız bir sınıfın ideolojisine tekabül eder belirlemesi çok geneldir. Bu doğru. Ancak bir başka doğru da bu genel belirlemeyi yaşamın tümünde somutlamanın vazgeçilmez önemidir. Toplumun yaşadığı dejenerasyon ve yozlaşmış ilişki biçimi ile örgütlü bulduğumuz ortamlardaki ilişki biçimleri arasındaki fark gittikçe silikleşmeye başladığı ve arasına kalın çizgiler çekilmediği noktada tehlike büyük demektir. Sahip olduğumuz kültür ve değerler bütünü bize bir yaşam biçimi sürdürmeyi emrediyor.

Bu yaşam biçimi ise kaba anlamda verilen görevlerin yerine getirilmesi ile sınırlı bir yaşam biçimi değil, bizim de bir parçası olduğumuz yaşam biçimine müdahale etmektir. Çoğu zaman yadsıdığımız ve feodal değer yargıları olarak değerlendirdiğimiz bazı davranış biçimleri aslında olması ve taşınması gereken anlayışlardır. Örneğin ilişkilerde gösterilen saygı. Bu saygı kaba biçimde “sorumlu yoldaşlar karşısında el pençe durmak” değildir. Proletaryanın bu tip kavramlara yüklediği misyon ve anlam da bu değildir zaten. Örgütlü yaşam içinde ilişkide bulduğumuz ilişkilerin tümüne bu

saygıyı göstermek ve bunu aşılacaktır. Saygı olarak ifade edilen şey ise mücadelede ortaya koyduğu emeğin, çabanın ve özverinin kendisine olan saygıdır. Mücadelede kat edilen yola saygıdır. Bu en alttan en üste kadar herkese gösterilmesi gereken bir davranış biçimidir. Kuşkusuz örgütlü bireyler örgütün içinde ve örgütlerle beraber sınırsızlık yaşarlar. Ancak bu sınırsızlıklar tıpkı Engels'in ifade ettiği gibi “özgürlükler zorunluluğun kavranmasıdır” anlayışında olduğu gibi belli bir takım zorunlulukların kavranmasına paraleldir. Bizlerin örgüt içindeki rahatlığı ve sınırsızlığı, olması gerekenin kavranması ile doğru orantılıdır.

Mücadeledeki gelişmişlik seviyemiz, aştığımız ve üstesinden geldiğimiz zaafalar bizde olması gereken yaşam biçiminin kurulmasını beraberinde getirecek temel olgulardır. Bunlar oluşmadığı ve oturmadığı müddetçe tartışılan ilişkilerimizde ve yaşamımızda olması gerekenler kaba ve mekanik bir biçimde kavranacaktır. Mücadele içindeki duruş ve ısrara paralel olarak parti kültürü, partili kültür ile yaşamakla oturacak ve içselleşecektir. Ancak bugünden belli bir takım adımlar deyim yerindeyse tohumlar atmak bir ihtiyaçtan öte zorunluluktur.

Giyim kuşamımızdan, hareket ve davranış biçimlerimize, “oturup-kalkışımızdan”, evlilik ilişkimize ve yoldaşlık ilişkilerimize kadar partili olmanın kültürü ile hareket etmediğimiz zaman, orada bedellerle yaratılan değerlerin dumura uğramasına sebebiyet verdiğimiz hiçbir zaman unutmamalıyız. Aslında tüm gerçekliğimiz bu “küçük” olarak ifade ettiğimiz ayrıntılarda gizlidir. Belki çok büyük bedeller ödemekten kaçınmayabiliriz, ölümü göze alabiliriz, bunlar kuşkusuz büyük erdemlerdir. Ancak yine de küçük bir zeytin tanesi için tartışma yaratabiliyorsak, halkımızın ilerici değerlerini küçümsüyor ve hor görüyorsak, yaşam tarzımızla proletaryanın ideolojisini yansıtmıyorsak o büyük bedeli ödemeye kadar yürünecek yollardaki çukurlara düşmek tehlikesini de her zaman içimizde bir yerlerde barındırıyoruz demektir. Bu çukurları yolumuzdan çıkarıp atmamız mümkün olmasa da bunlara düşmemek için parti kültürüyle donanmak, her şeye partinin gözleriyle bakmak mümkün ve gereklidir.

Dünyada 1 Mayıs coşkusu



Londra

DUİSBURG

1 Mayıs öncesi Partizan, Atılım, Devrimci Demokrasi, Yeni Dünya İçin Çağrı (Duisburg) ve Kürdistan Dayanışma Merkezi tarafından oluşturulan Devrimci 1 Mayıs Platformu ilk olarak binlerce el ilanı ile geniş çaplı bir propaganda çalışması yaptı. Kürdistan Dayanışma Merkezi'nin çekilmesi ve Ekmek ve Adalet dergisinin katılımı ile bileşeni değişen platform 1 Mayıs'ta yaklaşık 600 kişi yürüdü.

Bizler yürüyüş kortejinde ILPS-ATİK-ATİF-YDG pankartları ve kızıl bayraklarla yürüdük. Ayrıca çeşitli dillerde "Yaşasın 1 Mayıs" pankartının yanında TKP/ML de pankartı ile alandaki yerini aldı. "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "Yaşasın devrimci 1 Mayıs", "Yaşasın devrimci dayanışma" vb. sloganları eşliğinde yürüyüş başladı. Alana gelindiğinde DGB'nin daveti üzerine konuşmacı olarak çağrılan SPD Genel Başkanı Franz Müntefering anons edildiğinde ıslıklar çalınarak konuşması engellenmeye çalışıldı. Konuşması boyunca yuhalanan SPD Genel Başkanı, konuşmasını sürdürürken DGB bürokratlarının, polis destekli çıkarmaya çalıştığı provokasyon boşa çıkarılarak, Müntefering'in konuşması bittikten sonra alan terk edildi.

HOLLANDA

Hollanda'nın Rotterdam kentinde yaklaşık 1000 kişinin katılım ile yapılan 1 Mayıs yürüyüşünde katılımın çoğunluğunu Türkiyeli devrimci-demokrat örgüt ve kurumlar oluştururken Hollanda, Irak, İran ve Sri-Lankalı örgüt ve kurumlar katıldı. 100 kişilik korteji ile en kalabalık katılımı sağlayan Partizan kitlesi, taşıdığı pankart ve bayrakların yanısıra bando grubu ile ilgi odağı oldu. Partizan kortejinin önünde Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao'nun fotoğraflarından oluşan pankart Hollandalı ve diğer göçmenlerin ilgi odağı olurken özellikle Çinli göçmenlerin Mao'ya olan ilgisi dikkate değerdi. 5 ustanın arkasında TKP/ML pankartı yerini alırken, HTIF ve YDG pankartları ile çok sayıda ILPS, ATİK ve YDG bayrakları ise

Partizan kortejinin görselliğini renklendiriyordu. Yürüyüş boyunca günün anlam ve önemine yönelik sloganların yanı sıra, Türkiye ve dünya gündemine yönelik sloganlar da atıldı. Ayrıca TKP/ML kortejinden yükselen "İbrahim'den Mehmet'e selam olsun Partiye", "Yaşasın Partimiz TKP/ML" sloganları da kitlenin dikkatini çekti. Yürüyüş sonrası yapılan mitingle kutlama sona erdi. 1 Mayıs yürüyüş ve mitingine Türkiyeli devrimci örgütlerden DHKC, MLKP, TKİP ve MKP de pankart ve kitleleriyle katılım sağladı.

(Hollanda İK okurları)

NÜRNBERG

ATİK ve ILPS'nin katıldığı 1 Mayıs kutlamalarına ayrıca Partizan okurları da yoğun olarak katıldı. Genel katılımın 4000 civarında olduğu yürüyüş katılan Partizan kitlesi yürüyüş boyunca "ABD Irak'tan defol", "Emperyalist saldırganlığa hayır", "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak", "Biji yek Gulan", "Yaşasın Partimiz TKP/ML" gibi sloganlar haykırdılar.



Paris

ATİK'in 1 Mayıs'a ilişkin çıkardığı bildiriye Almanca ve Türkçe okudu. DGB Sendikası'nın düzenlediği yürüyüşte yer alan ve miting alanına varmadan Alman Nazi yanlılarının düzenlediği gösteriye, karşı protesto olan anti-faşist gösteride yer almak için, pasifistlerden ayrılan ATİK taraftarları ve MLKP, SDP gibi Türkiyeli devrimci örgütler ve MLPD ortak hareket ederek, Alman otonom gruplarının yürüyüşüne katılarak destek verdiler. Faşist Nazi yanlılarını, 4000 anti-faşist protesto etti.

PARİS

Son dönemlerde Fransa'da artan hak gaspları bu yılki 1 Mayıs'a farklı bir anlam eklerken, Ortadoğu'da sürdürülen emperyalist işgal 1 Mayıs'ın gündeminde özel bir yer aldı. Her yıl olduğu gibi, bu yıl da Türkiyeli devrimci örgütler ardarda, alternatif bir blok tarzında yürüdüler. Bir kaç hafta öncesinden başlatılan çalışmanın ürünü olarak ve yine "bayrak" provokas-

yonuyla başlayıp estirilen şoven dalgalının teşhiriyle birlikte yapılan ajitasyon propagandanın sonucu, devrimci 1 Mayıs'ın coşkunluğu Paris'in sokaklarında. Hazırlıklarına erken saatte République Meydanı'nda başlayan devrimci örgütler kendi programlarına başlayarak, kitle ile birlikte halaylar çekildi.

Yürüyüş hareket haline geçtiğinde sırasıyla Direniş Hareketi, TKİP, MKP, TKP/ML, DHKP-C, MLKP ve TİKB taraftarları kortejlerini oluşturup hareket ettiler. Devrimci marşlar, türküler ve halayların çekildiği TKP/ML kortejinde düzenli olarak Türkçe ve Fransızca "Yaşasın kızıl 1 Mayıs", "Yaşasın Irak halkının direnişi", "Marks, Engels, Lenin, Stalin, Mao viva viva va" vb. sloganların yanısıra, günün anlamıyla ilgili dağıtılan bildiriler okundu. Yürüyüşün bitiş alanı olan Nation Meydanı'na varan kitle orada da halaylar çekti.

14 Mayıs'ta gerçekleşecek olan komünist önder İ. Kaypakkaya anma gecesi ile ilgili yapılan çağrının akabinde, parti ve devrim şehitleri için yapılan bir dakikalık saygı duruşunun ardından 1 Mayıs programı sona erdirildi.

FRANKFURT

Emperyalist işgal ve saldırganlığın beslediği ırkçı şoven saldırılar ve sosyal hak gasplarının ağırlaştırılarak uygulandığı Almanya'da kitleler bu yılki 1 Mayıs'ta geçen yıla oranla daha kitlesel bir katılımı alanlardaydılar. Bizler Frankfurt Partizan taraftarları olarak bir ay önceden bir çağrı yayımlayarak bütün Partizanları kitlelerle birlikte 1 Mayıs'ın militan duruşuna ve direniş geleneğine uygun alanlarda yürümenin zorunluluğuna dikkat çekerek bütün uluslardan işçilerin ve göçmenlerin birlik ve dayanışma bilinciyle kuşanıp örnek olunması çağrısında bulunduk. Ayrıca ATİF diğer göçmen dernek ve federasyonlarına çağrıda bulunarak bu yılki 1 Mayıs'ta sarı sendikacılığa karşı devrimci bir blok oluşturarak kitlelere doğru devrimci mesajların süreç açısından verilmesinin zorunluluğu bilinciyle hareket edilerek eylem birliği oluşturuldu.

Sabah 9:00'da başlayan yürüyüş öğle saatlerinde sona erdi. Genel katılım 6 bin civarındayken, Partizan kitlesi de 80 kişilik kortejiyle yürüyüşe katılım sağladı. Yürüyüş boyunca 1 Mayıs'ın anlam ve önemine ilişkin sloganlar haykırıldı.

BELÇİKA

"1 Mayıs kızıldır kızıl ka-

lacak" şiarıyla Belçika Liej (luik) ile yapılan 1 Mayıs anmalarına Partizanlar olarak sömürüye, zulme, suskunluğa, yozlaşmaya karşı yürüyüşe geçtik. Artık Belçika'da da 1 Mayıs'ın Partizanca kutlanmasını gösterdik, pankartımızla yerimizi aldık. "Yaşasın enternasyonal işçi sınıfı ve halkların kardeşliği" yazılı Partizan imzalı parkartımızın arkasında yerimizi aldık. Atılan sloganlarımız suskunluğa bir cevap oldu. "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "İbo yaşıyor TİKKO savaşıyor", "Yaşasın enternasyonal dayanışma" Fransızca atılan sloganların ardından Partizan bir arkadaşın devrim şehitleri şahsında 1 dakikalık saygı duruşuna çağrısı ve günün anlamına uygun yaptığı konuşmasından sonra 1 Mayıs 2006'da katılımın ve coşkunun daha fazla olacağı temennisiyle miting son buldu.

(Belçika Partizan okurları)

LİNZ

1 Mayıs'ta alanlara emperyalist işgallere, faşist saldırılara, şovenizme ve özelleştirmelere karşı halkın sesini haykırmak şiarıyla yaptığımız çağrı sonucu Avusturya Linz'de görkemli bir işçi bayramı yaşadık.

Linz'de her sene olduğu gibi yine alternatif 1 Mayıs yürüyüşü düzenledi. En kalabalık kortej olmamız nedeniyle yürüyüşün nabızı Partizanla beraber atı. Yüzelli kişinin üzerinde bir katılımı oluşan kortejimiz, yürüyüş güzergahı boyunca hiç susmadan halkın sesini duyurmaya çalıştı. Konuşmacıların yapılacağı alana varıldığında halk oyunları grubumuz bir gösteri sundu. Türkiyelilerin ve izleyenlerin büyük ilgisini çekti. Daha sonra bir genç tarafından yapılan konuşmayla görüşlerimiz kitlelere iletildi.

Yürüyüşün ardından 1 Mayıs kutlamaları sonlandı. Sonuç olarak görüşlerimizi ve değerlendirmelerimizi kitlelere sunma açısından hem dağıtılan bildirilerle hem sloganlarla, hem konuşmayla ve hem de ikili ilişkilerle başarılı bir 1 Mayıs geçti diyebiliriz. Bu yapılanları büyüterek ileri taşıma gerekliliğinin bilincinde olarak, Linz Partizan taraftarları olarak tüm okurların 1 Mayıs'ını kutlarız.

(Linz ATİGF taraftarları)



LONDRA

İşçi sınıfının birlik mücadele ve dayanışma günü 1 Mayıs Londra'da birçok ulustan (Türkiye, Nepal, Hindistan, Sri Lanka, İran, Irak, Kolombiya, Filipin vb.) binlerce kişiyle kutlandı. Clerkenwell Green'de toplanan gruplar kortejlerini oluşturarak buradan saat 12:00 civarında yürüyüşe başladılar. Trafalgar meydanında toplanan gruplar burada yapılan konuşmaların ardından dağıldılar.

Birçok kurumun yer aldığı yürüyüşte büyük bir kitleyi Anti-Emperyalist Blok kattı. Yürüyüşte Devrimci Komünist Grup (İngiltere), MLKP, MKP, 5 ustanın resimleriyle TKP/ML pankartları ile yer aldı. Ayrıca çeşitli dillerde "Yaşasın 1 Mayıs" pankartı ile Partizan, Türkiyeli, Filipinli, Hindistanlı, Nepalli, Afrikalı, İranlı, İngiliz Grupları bir araya getiren ILPS pankartları da yürüyüşe katıldı. Bildirilerimizle, sloganlarımızla, omuz omuza çektiğimiz halaylarla 1 Ma-

yıs'ı oldukça coşkulu geçirdik. Türkiyeli kurumlardan Partizan, MLKP ve HÖC kitleselliğiyle ön plana çıkarken TİKB, MKP vb. örgütler de yürüyüşte yerlerini aldılar. Pek çok ülkeden özellikle göçmen kitlenin katıldığı etkinlik saat 16:00 civarında sonlandı.

(Londra İşçi-Köylü okurları)

STUTTGART

Almanya'nın hemen tüm şehirlerinde olduğu gibi Stuttgart'ta da 1 Mayıs kutlamaları gerçekleştirildi. Yaklaşık bir ay öncesinden Türkiyeli devrimci, demokratik kurumlar bir araya gelerek "Stuttgart sosyal yıkıma, emperyalist savaşlara ve işgalere karşı birlik"i oluşturularak 1 Mayıs çalışmaları, hazırlıkları başlattı. Birlik içerisinde; ATİF, ADHF, AGİF, Anadolu Federasyonu ve Mücadele Birliği okurları yer alındı. Ortak hazırlanan bildiri yine ortak bir şekilde fabrika önlerinde dağıtıldı.

1 Mayıs günü bizlerde Partizan ve

ATİF kitlesi olarak alandaki yerimizi aldık. "Birlik" korteji içerisinde beş ustanın pankartı ardından Partizan pankartı ve ATİF pankartı ile birlikte kızıl bayraklarımız, ILPS, ATİK bayraklarımızla yürüyerek; yürüyüş boyunca sloganlarımızı haykırdık, bildirilerimizi dağıttık.

1. yürüyüş sonrası "Devrimci 1 Mayıs" şiarı ile, devrimci kurumlar ve anti-kapitalist çevrelerce organize edilen 2. yürüyüş de Partizan okurları ve ATİF üyeleri olarak katılım sağladık. Yaklaşık 400 civarı kitlenin katıldığı bu yürüyüş geçen yıla oranla bir düşüş ve canlılıktan yoksun olarak gerçekleşti. Fakat kendi içerisinde belli oranıyla dinamizmi barındırması ve hemen hepsinin gençlik kesiminden olması, gelecek eylemler açısından önemlidir.

(Stuttgart Partizan okurları)

BERLİN

Her yıl olduğu gibi bu yıl da 1 Ma-

yıs birkaç yerde birden kutlandı. Biz, Partizan okurları olarak işçi sınıfının bel kemiğini oluşturduğu sendikalar kesimini tercih ettik. Sabahın erken saatlerinde alanda yerimizi aldık. Kortejimizde beş ustanın beze dikilmiş resimleri ve altında TKP/ML imzası olan pankart en çok dikkat çeken pankart oldu. Mitingte ayrıca ILPS ve ATİK-ATİF imzalı pankartlarda açıldı. ILPS ve ATİK'in merkezi olarak hazırlayıp bölgelere gönderdiği flamları korteje ayrı bir renk katıyordu.

Yürüyüş boyunca 1 Mayıs bildiri-leri ve Ermeni Soykırımını ile ilgili bildirilerimizi dağıttık.

Bu yıl bizim katıldığımız alanın dışında yapılan diğer 1 Mayıs'ta geçen yıla oranla az olay oldu. Zira, Kreuzberg denen alan bu yıl daha da çok yemek ve içecek standlarıyla hınca hınç doldurulmuş ve insanlar müzik gösterileri ile yolundan sapıtılıp, şaşırtılıp 1 Mayıs'tan uzak tutulmaya çalışılmıştı. (Berlin Partizan okurları)



Evrensel Bakış

EKVATOR'DA "HALKÇI" BAŞKANIN MASKESİ DÜŞTÜ

Toplam nüfusunun yüzde 70'inin (günde 5 doların altını yoksulluk sınırı olarak kabul edersek) yoksul olduğu ve devrimin fırtına merkezlerinden olan Latin Amerika'da 2000'li yıllarla birlikte esen, sözde halkçı, solcu, yeni sol vb. tanımlamalar ve yakıştırmalarla anılan rüzgarın geri dönüş süreci yaşanmakta. Öyle ki bu gerisin geri esen rüzgar, halka karşı propagandalarını "IMF'den kurtuluş, ABD politikalarına karşı çıkış, neo-liberal politikaların reddi" üzerine kuran hükümetlerin ikiyüzlülüğünü orta yere sererek, onları sarsıyor, hatta en son Ekvator'da olduğu gibi hükümeti deviriyor.

Filmi başa sararsak; neydi bu "solcu, hakçı" başkanları ülke iktidarlarına taşıyan sorusu çıkmakta karşımıza. 1980'lerin sonunda sözde "Soğuk Savaşın" sona ermesiyle 1990'lara damgasını vuran "küreselleşme" emperyalistlerin yeni argümanı olarak yer edinmiş, ancak bu argümanın da maskesi düşmüş; kısa sürede emperyalistlerin sömürü ve kâr hırsının aracı olduğu ezilen halklar nezdinde ortaya çıkmıştı. Yoksulluğun, sefaletin bu süreçte hızla ezilenlerin yaşamlarını daha da çekilmez hale getirmesi ve 90'ların sonunda ortaya çıkan ve hızla yayılan "küreselleşme karşıtı" hareket sayesinde emperyalizmin bu "yeni" oyuncuğu da paramparça olmuştu. **Yukarıda da bahsettiğimiz gibi yoksulluğun çokça yaygın olduğu ve önemli bir devrimci geleneğe sahip Latin Amerika ülkelerinde özünde emperyalizmin neo-liberal politikalarından başka bir şey olmayan saldırı-**

larına karşı halkın muhalefetini "başarılı" bir şekilde kullanan isimler iktidarlara yerleşmişti: Brezilya'da Lula da Silva, Venezüella'da Chavez, Bolivya'da Carlos Mesa, Peru'da Toledo, Kolombiya'da Uribe, Meksika'da Fox, Şili'de Lagos,... Ve isimlerin aşağı yukarı hepsi de kendilerinden önceki diktatörleri halkın öfke ve tepkisini önlerine alarak devirmiş ve halk hareketlerinin sonucu olarak seçilmeyi başarmışlardır, ama kendileri de yeni diktatörler olarak halkın karşısına geçmişlerdir.

Aslında hepsi de kendilerini bekleyen "trajik son"un farkındadırlar. **Zira hem bir yandan emperyalist-kapitalist sistemin bir parçası olarak ülkeyi yöneteceksiniz ve hem de diğer yandan halkçı politikalar uygulayarak halkı memnun edeceksiniz. İşte bu anti-bilimsel politika(sızlık) sonu baştan belli trajediyi sahneye koymakta.** Seçildiklerinde bu liderlere ortalama yüzde 50 oranında olan halk desteği bugün çok gerilere düşmüş durumda. Tabi her ülkenin kendine özgü koşulları, bu "halkçı" başkanların manipülasyonlarının çeşitliliğiyle bu oranlar ve beklenen "son"un tarihi de değişmekte. Ancak 2002'de ülkenin başına geçen Ekvator başkanı Lucio Gutierrez iktidarını sadece 27 ay koruyabildi ve 2 yıl önce geldiği gibi geçtiğimiz hafta yine bir halk ayaklanmasıyla koltuğunu terk edip, halkın öfkesinden kaçmak zorunda kaldı. 3,5 aydır süren halk gösterilerinin ardından ve ordunun da desteğini arkasından çekmesiyle dayanak noktaları tama-

men ortadan kalkan Gutierrez, Kongre tarafından görevinden alındı. Sığındığı ülke ise ne çarpıcıdır ki Brezilya oldu. Kendini yine kendisi gibi "halkçı" olan Lula'nın kollarına atan Gutierrez yaşamını kurtarabildi, yerine ise yardımcısı Alfredo Palacio getirildi.

3,5 aylık bir ayaklanma ile yıkılan Ekvator hükümeti yine bir halk ayaklanmasıyla kurulmuştu. 1999 yılında Ekvatorlu halk kitleleri başkent Quito'yu zapt ederek hükümetin devrilmesini sağlamışlar, devlet başkanı Jamil Mahuad ülkeden kaçmak zorunda kalmıştı. Mahuad'n kaçışından sonra Ekvator halkı yeni bir "felaketle" karşı karşıya kalmış, Mahuad'ın yardımcısı Noboa hükümetin başına geçmişti. Ülkenin en zengin kişisi olan muz patronu Noboa aynı politikaları devam ettirerek halkın IMF reçetelerinin ve komşu ülkelere karşı "Amerikan askeri üssü" olmayı reddetmesine gözlerini tamamen kapatmıştı. İşte bu Mahuad'ın devrilmesi sürecinde Ekvator ordusunun halk ayaklanmasına destek olan alt ve orta kademeleri, yurtsever subay ve askerlerinin başında bulunan isim Albay Lucio Gutierrez'di. Yeni hükümetin ilk icraatlarından biri de Gutierrez ve isyancı liderlere verdiği cezalar oldu. IMF ile ilişkileri ve ulusal para birimini kaldırarak yerine ABD dolarını geçirmeye kadar varan ABD'ci politikaları sonucunda onun da ömrü uzun olmamıştır ve 2002 yılında yapılan seçimlerde başkan koltuğuna Gutierrez oturmuştur. Gutierrez her ne kadar IMF'ye, özelleştirmeye karşı tam bağımsızlık ve demokrasi vaad eden bir programla çıksa da halkın karşısına, uyguladığı politikada uluslararası sermayeyi kayıyarak köylülerle yerlileri aşağılayarak tam bir burjuva hükümet olduğunu gösterdi.

Genel olarak Latin Amerika ülke-

lerindeki, özelde de Ekvator'daki halkın bu ayağa kalkışlarını iki yönlü değerlendirmek gerekir. ABD'nin arka bahçesi olarak nitelendirilen bu ülkelerde emperyalizmin ama özellikle de ABD emperyalizminin politikalarına, IMF programlarına, Amerikan Ülkeleri Serbest Ticaret Anlaşması ALCA'ya karşı önemli bir öfke ve tepki mevcut. Yani halk içinde açıkça teşhir olmuş meselelere karşı söylemlerle ortaya çıkan kişiler, orduyu da arkalarına aldığı kolaylıkla iktidara taşınabiliyorlar. Ancak sonrası ise Gutierrez, Lula, Chavez örneklerinde olduğu gibi halkçı sosl emperyalist uşağı olarak yerlerini korumaya çalışıyorlar. Ekvator'da 1996-2005 arasındaki 9 yıllık süreçte beş başkan değişti. Bu değişimlerde "dikkate değer" bir yan da bir başkan devrildikten sonra yerine yardımcısı geçtiğinde halkın sakinleşmesi, evlerine dönmesi; ta ki **yeni gelen de eskisini aratmaya başlayınca kadar.** Aynı politikaları aynı yöntemlerle (belki biraz daha farklı ama kesinlikle) uygulayacağı baştan belli olan isimlerin değişmesi Ekvator halkının umutlarının yönünü de değiştirebiliyor. Bu da kuşkusuz **Ekvator halkının doğru önderlikler altındaki örgütsüzlüğünden ileri gelmektedir.** Gutierrez'in arkasından başkan olan Alfredo Palacio da (eğer kendisi istifaya etmezse) kısa bir süre sonra aynı akıbetten kurtulamayacaktır. Yani ne Ekvator'da, Venezüella'da, Brezilya'da sözde halkçı söylemlerle ortaya çıkan başkanlar bize umut verebilir, onları "sosyalizme giden yol" olarak görebiliriz ne de devrildiklerinde ortaya çıkan tabloyu devrim olarak nitelendirip kutsayabiliriz. 2000'li yılların başlarında Latin Amerika'da esen rüzgara büyük bir gayretle yüzünü dönen çevreler bu son durumu da iyi değerlendirmelidir.

8 Mayıs 1945: Faşizme karşı halkların zaferinin adı “ZAFERİMİZ UĞRUNA İLERİ”



sene 1941 değil artık
Moskova kapılarında değil artık
Berlin kapılarında dövüşüyor artık
seninkiler
bizimkiler
bütün namuslu dünyanınkiler...

Nazım Hikmet

1 Eylül 1939'da Nazi ordularının Polonya'yı işgali ile başlayan insanlık tarihinin en kanlı ve vahşi savaşı, 7 Mayıs 1945 tarihinde Sovyet ordularının Berlin'e girişi ile sona erdi. Böylece 60 milyon insanın yaşamını yitirdiği II. Emperyalist Paylaşım Savaşı halkların zaferi ile sonuçlandı. Bugün bu tarihin üzerinden tam 60 yıl geçti. Her yıl bu tarihlerde bir yandan, o dönem, vahşeti yaşayan yüzlerce insanın gözyaşları ve acıları tazelenirken, halkların Kızılordu'ya olan minnettarlığı alevlenmekte, diğer yanda da emperyalistler Sovyet ordularının bu zaferini yok saymak için çeşitli yöntemler bularak tarihi çarpıtmaya çalışmaktadır. "Avrupa'yı faşizmden Amerika kurtardı" türünden propagandalar ile Normandy çıkartmasını örnek veren emperyalistler, sanki faşizmin yenilmesinde Sovyetler Birliği'nin hiçbir rolü olmamış gibi göstermeye çalışmaktadır. Oysa bu tarih, milyonlarca Sovyet yurtseverinin kanı uğruna Kızılordu'nun tüm dünya halklarına armağan ettiği bir zaferin tarihidir. Zaten tanıklar, tarih ve gerçekler emperyalistlerin söylediklerini yalanlamaya yetmektedir.

Sovyetler Birliği'nde yükselen işçi iktidarı gün gün daha ileri noktalara taşınırken; Nazi faşizmi ise bu iktidarı ortadan kaldırmanın yollarını arıyordu. Almanya'nın saldırdığı ve işgal ettiği ülkelere bakıldığında da bu gerçek rahatça görülebilir. 1-28 Eylül 1939 tarihleri arası Polonya; 7-9 Nisan 1939'da Norveç ve Danimarka; 10 Mayıs'ta Hollanda, Lüksemburg ve Belçika işgal edilmişti. Kısa bir zaman sonra Sovyetlerin sınırlarına ulaşan Naziler, arkalarını sağlama almak için de Haziran ayında Fransa'yı işgal etmişti. 2 Şubat 1943 tarihinde Stalingrad zaferi-

ne kadar Nazi ordularının ilerleyişi devam etti. Ancak bu ilerleyiş aynı zamanda Nazilerin, faşizmin tam anlamı ile bozguna giden süreçleri idi. II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın en uzun, en kanlı çatışmalarının yaşandığı bu cephede kahramanlık destanları yaratan Kızılordu erleri, Nazilere büyük kayıplar verdirerek bir anlamda savaşın kaderini belirlemişti.

Stalingrad direnişi savaşın adeta dönüm noktası oldu. Büyük direnişe ve can kaybına sahne olan Stalingrad direnişi, Hitler ordularının Stalingrad'a saldırması ile başladı. 6 milyon Sovyet vatandaşının öldüğü direnişte, Sovyet halkı Stalin'in radyo konuşması ile yüz binler olup faşizme karşı anayurt savunusunu gerçekleştirdi. Savaşın dönüm noktası olan direnişle, Naziler önemli bir güç kaybetti ve savaşın sonucu belli oldu.

1917 devriminden sonra Lenin'in önderliğinde kurulmaya başlanan yeni toplumun bütün bir Sovyet halkında yarattığı -dünya halklarına da sirayet eden- bilinçli ve inançlı iyimserlik, gelecek konusunda duyulan sabırlı güven, İkinci Paylaşım Savaşı'nda sergilenen olağanüstü yurt savunmasının en nesnel zeminini oluşturuyordu. Sovyet halkı ve tümüyle bir halk ordusu biçimindeki Kızılordu'nun, anayurtu istila ederek içlerine doğru ilerleyen faşist Alman ordularına karşı giriştiği büyük savaş; gerçekte sadece Sovyetler Birliği'nin değil, faşizmin bizzat işgali altındaki bütün bir Avrupa halkının ve "Sovyetler düştükten sonra" sıranın geleceği diğer ulusların da savaşıydı. Faşizme ve Alman emperyalizmine karşı duyulan büyük nefret, Sovyet yurttaşlarının kahraman direnişinde somutlaşıyor ve bütün halklar, en azından gönülleriyle bu büyük savaşta Sovyetler'i destekliyordu. Sovyet direnişinin uyandırdığı heyecan, işgal edilmiş Avrupa ülkelerindeki, kimi yerde dağınık, kimi yerde umutsuz direnişleri ve partizan savaşlarını hararetlendirdi. Avrupa'da ve işgal altındaki başka ülkelerde, uluslar, Nazi işbirlikçisi rejimlere, istihla Sovyetlerin yıkılmasını bekleyen sözde "müttefik" hükümetlere ve başka pek çok olumsuzluğa rağmen, Sovyet direnişinin moraliyle safalarını güçlendirdiler ve "yenilmez" sanılan Alman savaş makinesine karşı moralle savaştılar. Sovyetler açısından, savaşın en kritik, en zorlu aşaması olan Stalingrad savunması, bütün o direnişlerin odaklandığı bir dönüm noktası olarak yerini aldı İkinci Paylaşım Savaşı tarihinde. Her açıdan tahkim edilmiş, teknik olanakları geniş ve saldırı gücü yüksek Alman istila ordusu, bu küçük şehrin önünde, tüm tarihin en ağır bozgunlarından birine uğradı. Sovyetleri istila için gelen Alman ordusu, aylarca kuşattığı, ağır silahlarla yakıp yıktığı, dünyayla bağlantılarını kestiği Stalingrad'ın önlerinde, kelimenin gerçek anlamıyla yok oldu. Anglo-Amerikan müttefikler, ancak Sovyetler Alman ordu-

sunun direncini kırdıktan sonra gerçek anlamda katıldılar savaşa. İkinci Paylaşım Savaşı'nda Nazi ordularının yenilmesini sağlayan, Stalingrad savunmasını bir dönüm noktası olarak belirleyip söylenebilir ki, Sovyet halkının topyekûn direnişiydi. Bütün bir ülke ve halk, tüm dünya halklarının samimi desteğini yanında hissederek, önce kısırıldığı ve her türlü insani olanaktan mahrum bıraktığı bir kentin içinde, sonra faşist orduyu püskürte püskürte girerek özgürleştirdiği Avrupa'nın doğu ülkelerinde amansız bir savaş verdi. Sovyetler Birliği, yeni bir düzeni kurma konusundakanı ve canıyla bedel ödeyerek kararlılığını dolaysızca bildiren halkıyla birlikte, artık tüm dünya için, eskisinden daha da büyük bir umudu temsil ediyordu. Emperyalist egemenliğin varlığını en fazla tehdit eden de, bu umudun evrensel düzeydeki yaygınlığıydı. Faşistlerin Stalingrad'da görmeye başladıkları ve sonlarını getiren kabus, tüm zorba egemenlikler için bir "tehdit" olarak algılanıyordu nitekim.

2 Şubat 1943 tarihinde Nazi ordularını geri çekilmenin son noktası olarak Berlin'e sığındılar. "Avrupa'yı faşizmden kurtardığı" iddia edilen Normandy çıkartmasının tarihi ise 6 Haziran 1944'tür. Kızılordu, 2 Şubat 1944'te büyük kayıplar vererek ve verdirerek durduğu Nazilere karşı 1944 Haziran'ında Doğu Avrupa'da bir saldırı hareketi başlattı. Ve Kızılordu Romanya ve Bulgaristan'ı aldı. Ağustos ayında iki koldan faşizmin üstüne yüklenen Kızılordu karşısında iyice yıpranan Naziler çareyi kaçmakta buldu. 1945 yılı başlarında ise Hitler ordularının artık Kızılordu karşısında savaşamayacağı gerçeği iyice ortaya çıkmıştı. ABD Başkanı Roosevelt, İngiltere Başbakanı Churchill ve SSCB önderi Stalin Kırım'da bir araya gelerek Almanya'nın koşulsuz teslim olması konusunda anlaşılabilir. Anlaşmanın ardından Ocak 1945'te Kızılordu erleri Budapeşte'ye, Nisan başında Viyana'ya ve Berlin'e hareket etti. Ve 25 Nisan'da Hitler'in sığınağı Berlin kuşatıldı. Berlin'de bir yeraltı sığınağında saklanan Hitler yenildiğini anlayınca 30 Nisan tarihinde bir günlük eşi ile birlikte intihar etti. 8 Mayıs 1945 tarihinde Almanya resmen teslim oldu ve bu tarih faşizmin yenilgisinin tarihi olarak belleklerdeki yerini aldı.

Kahramanca savaşan Kızılordu'ya seslenen komutan Stalin 3 Temmuz 1941 tarihindeki konuşmasında "bu savaş aynı zamanda bütün Sovyet halkının Alman faşist ordularına karşı yürüttüğü faşist bir savaştır. Faşist zalimlere karşı bütün halk tarafından yürütülen ana yurt savaşının amacı yalnız ülkemizin karşısına dikilen tehlikeyi ortadan kaldırma değil, Alman faşizminin boyunduruğu altında inleyen bütün Avrupa halklarına da yardımdır... Bu savaş Hitlerci faşist orduları tarafın-

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER...



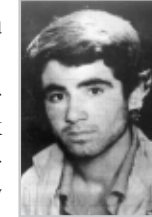
Erdoğan Yalçingil



Haydar Çakmak



Ağa Şimşek



Kenan Bozkurt

Erdoğan Yalçingil: İstanbul Teknik Üniversitesi Temel Bilimler Yüksek Okulu 2. sınıf öğrencisi Erdoğan Yalçingil, 19 Mayıs 1976'da sivil faşistlerin sınıfı basarak açtıkları yayılım ateşi sonucu şehit düştü.

Haydar Çakmak: TİKKO savaşçısı olan Haydar Çakmak, Dersim Mazgirt Dilanoğlu'nda doğdu. Dersim'de Bakıl Ağa denilen bir muhbirin ihbarı sonucu Pag yöresinde düşmanla girdiği çatışmada 11 Mayıs 1981'de şehit düştü. Şehit düşmesine neden olan Bakıl Ağa, TKP/ML TİKKO tarafından daha sonra ölümle cezalandırıldı.

Bozan Yaylası Şehitleri: Dersim Çemişgezek Bozan Yaylası'nda TKP/ML TİKKO gerillaları ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada gerillalardan Ağa Şimşek ve Kenan Bozkurt 9 Mayıs 1985'te çıkan çatışmada şehit düştü.

Ağa Şimşek, 1962 Erzinan Tercan Zoger köyü doğumludur. Mücadeleye '80 öncesi katılmıştı.

Kenan Bozkurt, Dersim Hozat Derik köyü doğumludur. '80 öncesi mücadeleye, 1984'te de gerillaya katılmıştır.

Hasan Tanrıverdi: 10 Ocak 1964'te Muş Varto'da doğdu. Ekonomik nedenlerle ailesiyle birlikte Almanya'ya işçi olarak gitti. Proletarya Partisi ile Berlin'de ilişkiye geçti, ATİF'de yönetim kurulu üyeliği yaptı. Geçirdiği ani bir beyin kanaması sonucu 17 Mayıs 1992'de aramızdan ayrıldı.

İrfan Ağdas: İstanbul Alibeyköy'de Kurtuluş gazetesi dağıtırken 16 Mayıs 1996'da polislin açtığı ateşle vurularak katledildi.

dan gelen esaret ve esaret tehlikesine karşı özgürlükten yana olan halkların tek cephesi olacaktır" diyordu.

Bugün Kızılordu'yu ve komutanı Stalin'i "canavar" olarak göstermeye çalışanlara en büyük yanıt aslında bu tarihin kendisinin incelenmesidir. Bu gerçeği o dönem vahşeti yaşayan ve halen hayatta olanlardan bir kişinin şu minnettarlık dolu sözlerinde de bulmak mümkündür; "Stalin bizim için bir semboldü. Stalin ve Kızılordu'nun bizler için değeri çok büyüktü. Stalin demek direniş demektir. Ben bu yaşa gelmemi Kızılordu'ya borçluyum. Kızılordu'nun zaferi olmasaydı, Almanya'yı yenilgiye uğratmasaydı bugün hayatta olamazdık."

Evet Stalingrad direnişinin, Sovyet ordularının yıkılmaz komutanı Stalin dünya halklarına umuttur ve umut olmaya da devam etmektedir. Onun önderliğindeki Kızılordu faşizmin onca gücüne rağmen yenilmez olmadığını bir ispatıdır.

Güneşi içenlerin türküsü

6 Mayıs 1972, bu ülke topraklarında boğulmaya çalışılan devrim mücadelesinde üç kızıl karanfilin toprağa düştüğü gündür... Üç devrimci gençlik önderi, THKO'nun kurucusu ve önderleri Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan ve Yusuf Aslan bu tarihte faşizmin mahkemelerinde yargılanarak katledilmiştir. Kararı çok daha öncesinden verilmiş olan bu göstermelik mahkeme sonucu idam edilseler de, Deniz, Yusuf ve Hüseyin halkın bağrında unutulmaz yer etmiş ve bu ülkenin devrim tarihine adlarını silinmez bir şekilde yazdırmışlardır. Zaman zaman onların iade-i itibarının verilmesini isteyenler büyük bir gaflete düşmektedir çünkü onlar devletin değil halkın sevgisini ve desteğini kazanmak için mücadele etmiş-

lerdir. Kaldı ki ortada iade edilecek bir itibarın olması için önce bunun ortadan kalkmış olması gerekir, oysa Denizler halkın gönlünde her zaman sevgi ve saygıyla anılmışlardır, bu bundan sonra da böyle olacaktır... Çok çeşitli bir yelpazede Denizlerin sahiplenildiği görülmektedir, ancak onları gerçek kimlikleriyle anmak ve sahiplenmek ancak onların mücadelesini yaşatmakla, emperyalizme ve faşizme karşı mücadele etmekle gerçekleşecektir...

Barış Cem'in dediği gibi: "Bir daha oturuyoruz, kalkmak için ayağa, bizi tüketmek eyleminde ne kadarı varsa, asalak cüssesiyle kof ve kanlı elleriyle semiren patron ağa, barutla yıkayacağımız kirlerini, kurşunla eriteceğiz, mumyadan cüretlerini..."

Son söz olarak;

Deniz Gezmiş: "Yaşasın tam bağımsız Türkiye. Yaşasın Marksizm-Leninizm. Yaşasın Türk ve Kürt halklarının kardeşliği. Yaşasın işçiler, köylüler. Kahrolsun emperyalizm."

Yusuf Aslan: "Ben ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın mutluluğu için şerefimle bir defa ölüyorum. Sizler bizi asanlar şerefsizliğinizle her gün öleceksiniz. Biz halkımızın hizmetindeyiz. Sizler Amerika'nın hizmetinde-siniz. Yaşasın devrimciler. Kahrolsun faşizm."

Hüseyin İnan: "Ben şahsi hiçbir çıkar gözetmeden halkımızın mutluluğu ve bağımsızlığı için savaştım. Bu bayrağı bu ana kadar şerefle taşıdım. Bundan sonra bu bayrağı Türk halkına emanet ediyorum. Yaşasın işçiler, köylüler ve yaşasın devrimciler. Kahrolsun faşizm!" dediler...

Mayıs şehitleri... "KAUGA BİTMEZ ÖLDÜĞÜNDE..."



Şehitlerimiz... Özgür geleceği yaratma yolunda bu ülke topraklarında devrim mücadelesinin gelişmesi için can bedeli bu kavgaya baş koyanlar... Yaşamlarıyla çok şey öğrettikleri gibi, ölümleriyle de çok şey öğrettikleri... Hem yaşamı delice sevmenin, tutkuyla sarılmanın, anı yakalamanın gerekliliğini önümüzde koydular hem de tüm bu güzelliklerden usulca vazgeçilebileceğini, öyle sakin öyle tereddütsüz. Bedel ödemenin gerekli olduğunu buna karşın bedel de ödeteleceğini gösterdiler. Hiçbirini kahramanlaştırmadık, hiçbirini putlaştırmadık, **Muharrem Horoz** yoldaşımızın dediği gibi hiçbirini utandırmadık arkalarından fazlaca övüp... Eksikleri ve hatalarıyla sahiplendik onları çünkü herbirimizin bir o kadar eksik olduğunu, yaşamda eksiklerle olumlulukların içiçe geçmiş olduğunu biliyorduk, ama yaşamını bu uğurda feda etmiş, bu can bedeli kavgaya atılmış olanların bu tutumu göstermesi için olumlulukların çok daha üst boyutta olması normal değil midir? Proletarya için devrim şehitleri bu yolda koşulsuzca ve hiçbir çıkar gözetmeden gönüllü olarak yer almış isimsiz kahramanlardır ve biz nasıl bugün 30 yıl önce düşenlerimizi anıyorsak, bizden sonrakiler de bu geleneği "unutmak ihanettir!" diyerek devam ettireceklerdir. Kuşkusuz bu sahiplenme sadece sözde kalmaktan öte öncelikle onların tuttuğu bayrağı daha yükseklerle çikarmaya çalışmakla, mücadeleyi devam ettirmekle mümkün olacaktır. Ayrıca şehit ailelerinin sahiplenilmesi ve yalnız olmadıklarının da hissettirilmesi önemli bir gerekliliktir.

Mayıs ayı içerisinde uğurladıklarımızı bir kez daha dile getirecek olursak, bunlardan birisi **13 Mayıs 1980'de Elazığ Karakoçan'da** polisle girdiği çatışmada şehit düşen **Armenak Bakırcıyan'dır**. Halk arasında **Orhan Bakır** olarak da bilinen Armenak Bakırcıyan, Ermeni milliyetine mensuptur. Ermeni halkının yaşadığı acıları, katliamları, sürgünü bilerek mev-

cut sisteme başkaldırmış, ancak proletaryanın kurtuluşunun kendi ulusuna da özgürlük getireceğine inanmıştır. 1953 Diyarbakır doğumludur. İlkokulu bitirdikten sonra İstanbul'a yerleşmiştir ailesiyle birlikte. TKP/ML'nin kadrolarından olan Armenak Bakırcıyan, halk arasında çok sevilmiş ve ölümünden sonra da adı sıklıkla anılmaya devam etmiştir. Eylem için gittiği İzmir'de yakalanıp Buca Hapishanesi'ne götürülünce kararlılığından asla taviz vermemiştir. Böylesine değerli bir komünisti zindanlarda bırakmamaya karar veren TKP/ML, hastaneye giderken kendisini düşmanın elinden kaçırmıştır. Daha sonra Türkiye Kürdistanı'nda faaliyet yürütürken bir polis komiserini cezalandırmak için gittiği Elazığ Karakoçan'da kurulan pusu sonucu çıkan çatışmada şehit düşmüştür.

1980 sonrasında Tuzla katliamıyla başlayan yargısız infazlar dizisinde önemli bir halka da Hasanpaşa Katliamıdır. 19 Mayıs 1991'de Kadıköy Hasanpaşa'da TKP/ML üyesi İsmail Oral ve taraftar Hatice Dilek Aslan yapılan yargısız infazla katledilmişlerdir.

İsmail Oral, 1961 İzmit doğumludur. Bir süre hapishanede kaldıktan sonra çıktığında mücadeleye atıldı. Marmara Üniversitesi'nde kısa sürede gençliğin önderi oldu. TMLGB'yi kısa sürede geliştirip güçlendirenler arasında yer aldı. Tekrar yaşadığı tutsaklık deneyiminden sonra aynı hızla çalışmalarına devam etti.

Hatice Dilek, 1958 Elazığ Beraj köyü doğumludur. Çocukluğu İstanbul Gülsuyu mahallesinde geçti. Şehit düşmeden önce bir klinikte laborant olarak çalışıyordu.

12 Mayıs 1992'de ise Sekerman Şehitleri düşüyordu toprağa.. Dersim'in Mazgirt ilçesinde 12 Eylül'den beri düşmanla bağlantısını kesmeyen işbirlikçi **Muhtar Kemal**, TİKKO birliğinin almış olduğu karar doğrultusunda cezalandırılır. Başarıyla geçen bu eylem sonrasında yapılan operasyon sonucu çıkan çatışma-

da TİKKO gerillalarından **Gürsel Çelebi** (Erdal) yaralı ele geçirilerek işkencede katledilirken, **Gülseren Ağgül** çatışmada şehit düşer.

Gürsel Çelebi, Dersim Mazgirt Yukarı Oyumca köyünde 1972'de doğmuştur. Tokat'ta öğrenciyken Parti ile ilişkiye geçer. Karadeniz'de gerillaya katılma arzusu ailesi tarafından engellense de Dersim'de bu isteğine kavuşmuştur.

Gülseren Ağgül (Kamile), Dersim Ovacık Karataş köyü doğumludur. Eylül 1990'da başladığı mücadelesini 12 Mayıs 1992'de yoldaşlarına devrederek ölümsüzleşmiştir.

11 Mayıs 1994'te ise **Eyüp Güllen**'i sonsuzluğa yolcu etmiştir Partizanlar. Eyüp Güllen (Sidar), 1972 Maraş doğumludur. Proletarya Partisi ile üniversite eğitimi için gittiği Eskişehir'de tanışır. Kısa zamanda TMLGB içinde örgütlenmiştir. Öteden beri istediği gerillaya katılmak 1993 yazında gerçekleşir. Bu yürüyüşünü 1994'ün 11 Mayıs'ında Dersim Mazgirt Dinar Köprüsü'nde bir kaza sonucu yoldaşlarına devrederek ölümsüzleşmiştir.

Onlarca TİKKO gerillasını toprağının koyununa alan Karadeniz çok değil kısa bir süre önce de 15 Mayıs 2003 tarihinde Tokat'ın Almus ilçesinde çıkan çatışmada **Emel Kılıç**'ı da bağrına basmıştır. 1979 Ovacık doğumlu olan Emel Kılıç, ilköğretimini Ovacık'ta tamamlayıp liseyi Erzincan Hemsirelik Okulu'nda okumuştur. Üçüncü sınıfta tutuklanarak bir süre hapishanede kalmış daha sonra 2000 yılının yaz aylarında TİKKO'ya katılmıştır. Gerilla birliğinin sağlıklılığını başarıyla yürüten Emel Kılıç cesareti, azmi ve kararlılığıyla yoldaşlarına örnek olmuştur.

Herşeyin hızla kirlendiği, daha da kirlenmeye çalışıldığı bir ortamda, sistemin yarattığı onca bilinç bulanıklığına rağmen şehitlerimiz yürünen yolun doğruluğunu ve güzelliğini yaşamalarını ortaya koyarak bizzat kanıtlamışlardır. Tarih herkese hak ettiği yeri verecektir...

GÜN'DE DÜN..

1990. İzmir **Aliaga'da** termik santral yapımına karşı 50 bin kişi 24 kilometrelik insan zinciri oluşturdu.

8 Mayıs

1993. Üç bin kişi Gökova termik santraline karşı eylem yaptı.

9 Mayıs

1974. Almanya'da, **Kızıl Ordu Fraksiyonu** liderlerinden **Ulrike Meinhof** Stuttgart'daki Stammheim hapishanesindeki katledildi.

1978. Faşistler İstanbul Yıldız Teknik Üniversitesi'nde dersten çıkan öğrencilerin üzerine ateş açtı; 3 kişi öldü, 12 kişi yaralandı.

Aynı gün **Kızıl Tugaylar Örgütü'nün** 16 Mart'ta kaçırdığı eski başbakan **Aldo Moro'nun** cesedi Roma'da bir arabanın bagajında bulundu.

10 Mayıs

1908. Kadın iplik işçileri Bursa'da greve çıktılar.

1920. İstanbul'da tramvay işçileri greve başladı. Aynı gün Amerikan Komünist Partisi kuruldu.

1996. Doğru Yol Partisi Genel başkanı Tansu Çiller'in başkanlıktan ayrılmadan 22 gün önce örtülü ödenekten 500 milyar lira çektiği açıklandı.

11 Mayıs

1963. Başbakan İsmet İnönü "**Kürt sorunu**"nun tehlike oluşturmadığını söyledi.

12 Mayıs

1871. **Paris Komünü** aylık halinde kadınlara nafaka hakkı tanıdı.

1916. İrlanda'nın İngiltere'den bağımsızlığını ilan eden **Paskalya Ayaklanması'nın** öncüsü ve İrlanda'nın ilk Marksist işçi önderlerinden **James Connolly** kurşuna dizildi.

1992. **Nelson Mandela Uluslararası Atatürk Barış Ödülü'nü** insan hakları ihlalleri nedeniyle reddetti.

1998. **İnsan Hakları Demeği (İHD)** Genel Başkanı **Akın Birdal** Ankara'da silahlı saldırıya uğradı. Birdal ağır yaralandı.

14 Mayıs

1968. Üniversite öğrencileri "**NATO'ya Hayır**" haftası başlattılar; 106 öğrenci gözaltına alındı.

15 Mayıs

1984. 1256 aydın "**Türkiye'deki demokratik düzene ilişkin gözlem ve istekler**" başlıklı dilekçeyi **15 Mayıs 1984'de** Cumhurbaşkanı **Kenan Evren'e** verdi. "**Aydınlar Dilekçesi**" olarak bilinen girişime karşı dava açıldı.

16 Mayıs

1717. **Voltaire** adıyla bilinen yazar **François-Marie Arouet** din ve krallık karşıtı yazılarından ötürü **Bastille Hapishanesi'ne** gönderildi.

1943. **Varşova Gettosundaki** Yahudi topluluğunun Nazi işgaline karşı direnişi kırıldı. Hayatta kalanlar **Treblinka** toplama ve yok etme kampına gönderilmeye başladı.

17 Mayıs

1971. **Türkiye Halk Kurtuluş Partisi-Cephesi (THKP-C)** üyesi dört devrimci İsrail'in İstanbul Başkonsolosu **Efraim Elrom'u** kaçırdı. Eylemciler, 20 Mayıs gününe kadar cezaevlerindeki bütün devrimcilerin serbest bırakılmasını istediler. Hükümet pazarlık yapmayacağını açıkladı.

18 Mayıs

1871. **Paris Komünü** eşit işe eşit ücret verilmesini kabul etti.

19 Mayıs

1934. Bulgaristan'da faşistler darbeyle iktidarı ele geçirdi.

1948. İstanbul Üniversitesi Talebe Birliği ile İstanbul Teknik Üniversitesi Talebe Birliği birleşti. Böylece, kısa adı TMTF olan Türkiye Milli Talebe Federasyonu kuruldu.

1968. **Türkiye İşçi Partisi'nin** Kayseri'deki toplantısına saldırıldı; konuşmacılar yaralandı, bayrak ve flamalar yırtıldı.

8 MART YARGILANAMAZ

"Şan olsun 8 Mart'ı anlamına, ruhuna ve özüne uygun biçimde kutlayanlara!"



6 Mart'ta Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlamalarının yapıldığı Saraçhane ve Beyazıt'ta eylemcilere biber gazı ve coplara saldıran polisler hakkında hazırlanan Emniyet raporunda Çevik Kuvvet polislerinin 'efrada kötü muamelede' bulunmadığı kanaatine varıldı!

na ayrılmış yeri de açığa çıkaracak bir içeriğe sahip. Bu yüzden şiddet yalnız çıplak şiddetiyle kalmıyor; Beyazıt Meydanı'nda uygulanan şiddet devletçe kadına çizilmiş makus bir gelecekte çıkmanın cezasına dönüşüyor. Devletin emperyalistlerce dikte edilmiş politikaları sürdürme telaşı içinde, uğraşılması gereken bir ayrıntı olarak duruyor kadın. Bu yüzden kız çocuklarının alınıp satılmasına, "namus meselesi" uğruna töresel ayinlerde kurban edilmesine, sokak ortasında kocasınınca dilimlenmesine ve umutsuzluk girdabında intiharlara sürüklenmesine, fuhuşun artışına seyirlik bir dizi gibi bakıyorlar. Bu dizinin yarım kalmaması için de töre kurbanı olmaktan kaçıp polise sığınan kadınları yeniden ailesine, dayaktan kaçan kadını "kocasına" teslim ediyorlar.

Kadını ancak türbanının altında ve sadece türbanı ve namusu için tartışmaya açan devlet, politik bir vitrin olsun diye Kadından ve Aileden Sorumlu Devlet Bakanlığı'nı himaye ediyor. Ne var ki kadının çılgınlığının çıktığı hiçbir yerde bir Bakan(ı) yok. Kimi dikkat çeken olaylarda erkek ağzıyla açıklama yapma görevi de Gürdal Akşit'e verilmiş ama Beyazıt'ta yaşananlara en sağır ve en dilsiz yine o. Gürdal Akşit'in suskunluğu, kadının kendi emeği ve bedeni üzerinde ebedi olarak suskun kalmasını öğütüyor, ilk örneği olarak kendisini işaret ediyor. Böylece üzerine düşen vazifeyi en iyi şekilde yapmış oluyor.

Devlet kadına hukuksal bir tanımlamayla önceden "temiz bir namus" emanet etmiş ve onun kirletilmesi ve kirletilmemesi üzerinden ceza kesiyor. Kızını, karısını, kız kardeşini ya da annesini bu "temiz namustan" çıktığı için katleden erkeğe "temizlik" indirimi veriliyor. Sonuçta tecavüz ya da tacize uğrayan bir kadının bekar ya da evli olup olmaması, aile içi gerçekleşip gerçekleşmemesi, kadının bedenini satarak yaşayıp yaşamıyor oluşu, saldırganın bu kadınla evlenmeyi kabul edip etmemesi verilecek cezayı da belirliyor. Ancak tecavüz ve tacize uğrayanın çocuk ya da yetişkin olup olmamasının, devletin askeri, polisi ve korucusuyla toplu şekilde ve işkence yöntemi olarak uygulanıp uygulanmamasının hiçbir hükmü olmuyor. 13 yaşındaki

kız çocuğunun korkusundan tecavüze uğrayışına sesini çıkaramadığı için "rı-zalı" olduğundan, Mardin'de "onurlu ve şerefli TSK mensubu" 40 askerin toplu tecavüzüne uğrayan kız çocuğu da "devletin bekası" için failleri "ırz"ın kapsamında bir çırpıda çıkarılıp "aklanıyor". Kadın ancak devletin ona verdiği resmi "ırz"ıyla tanımlanıp tartışarak yaşamın içine dahil edildiğinden kadına her yerde insan olduğundan önce kadın olduğu en başta devletin feodal yasalarınca tembihleniyor. Beyazıt'taki polisin şiddeti ve şiddetin arkasında devletin ısrarlı duruşu da bu tembihlemenin faşizan ucu olarak meydana taşıyor.

Yaşama Hükmedemeyen Cinsiyetine Hükmedemez!

6 Mart'ta Beyazıt Meydanı'nda görünenler gerçek yaşamın bir anlık somut tezahürüydü. Üretim ilişkilerinde kadın erkekten sonra yerini almaya başladığından beri, kadının hep ikincil ve edilgen olan tarafa itildiği gerçeği ne denli unutturulmaya çalışılırsa çalışılınsın bir kez daha kendini gösterdi. Yani emek gücü ev işlerine harcanan, cinsiyeti kapitalizmin geçer akçesi haline getirilen kadın, devletin var olan namus ve ucuz kadın emeği politikalarıyla kendi zincirlerine bağlı yaşamaya mahkum kalacaktır. Ne kadına açılacak yüzlerce sığınma evi kadını koruyabilir, ne de kadının cinsiyetini erkeğine karşı sahiplenmeyi çizgi edinmiş, cinsiyetine karşı erkekten-devletten ödün koparma peşindeki feminal hareketler kurtarabilir. Kadının zaten cinsiyetiyle tanımlandığı, cinsiyetiyle "değer" katıldığı ve cinsiyetiyle zincirlendiği bir koşulda devletle aynı kipte konuşmak kadının tutsaklığını da sonsuza uzatmaktadır.

Şiddet-tecavüz ve cinayet tehdidi, emeğini ucuza satma mecburiyeti kadının yaşamı etrafına faşist devletçe çekilmiş, çekilene göz yumulmuş dikenli bir tel, kafalara ve vücutlara azgınca bir faşist kinle indirilen coplar, zehirli biber gazları... Beyazıt Meydanı'nda isyanı dillendirenler bu teli zorlayanlar, bu faşist zulme kafa tutanlar, kendilerine biçilen rolü kabul etmeyenler, isyanı seçenler aynı zamanda. Şan olsun Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü anlamına uygun, ruhuna uygun kutlayanlara...

2005 yılı 8 Mart kutlamalarında eylemlere katılan kadınlar tarihsel olarak ezilmişliklerini bu anlamlı mücadele gününde isyan duygularıyla ifade ederken, kadının emeği ve bedeni üzerinden sömürü zincirine zincir ekleyenler de bu isyanı acımasızca bastırmak görevini yerine getirmişlerdi. 6 Mart'ta Beyazıt Meydanı'nda kadınlı-erkekli kitleye yönelik polis yine tanıdığımız ve sıkça maruz kaldığımız zorbalığı konuşurmuştu. Şiddetin kendisini bir tür ifade ediş olarak tanımladığımızda, polisin uyguladığı şiddet, temsil ettiği devlet düşüncesinin- sınıf tavrının-zorbalığını, faşistliğini ve kadının hep ikincil ve zincirlerine bağlı olarak kalmasındaki ısrarını ifade ediyordu. Bundaki ısrarıyla, uyguladığı şiddetin gücü birbirine paralel yükseliyor. Kadının sessiz, pasif rolüne devam etmesini isteyenlerin, emeği ve bedeni üzerinden rant edinenlerin, kadını buna zorlayanların, bundan çıkarı olanların, ideolojisi bunu gerektirenlerin Beyazıt Meydanı'nda uygulanan bu şiddeti savunma ve aklama gayretkeşliğinin de, polisin şiddet ve zorbalık gösterisi ile aynı tonda yükseldiğini çoğumuz hatırlıyoruz. Polisini aklama görevini doğal olarak ilk elden Başbakan R. Tayyip Erdoğan üstlenmişti.

Aslında R. Tayyip Erdoğan ve avanelerinin, polisini ve şiddetini savunmaya mecbur bırakan ve bunca fırtınanın kopmasına neden olan önemli hususlardan birisi, polisin bu saldırganlığının tam da AB Troykası toplantılarına denk gelmesiydi. Başbakanı'ndan İçişleri ve Adalet Bakanı'na kadar bütün koronun, yıllardır şiddeti temel almış, işkenceleriyle ünlenmiş bir devletin, tüm dünyada sicilini aklama çabası verdiği sırada "yakalandıkları" bu suç üstü tedirginliği doğrusu görülmeye değerdi. Ve sırf bu suçüstü olmasından dolayı

AB temsilcilerinin üstünde durdukları, "bizim" borazancı burjuva medyanın diline dolandığı polis şiddeti "devlet erkanını" acz içinde bırakmıştı. Patronlar klübü TÜSİAD'ın bile "bak Avrupalıya rezil oluyoruz yeter" diye Başbakanı ikaz ettiğine tanık olduk, ama devletin savunduğu tezlerin neresinden tutsa elinde kalışı ve polisin şiddetinin üstüne her renkten örtü serme çabası, "yere düşene vurulmaz ki" (ayaktakine vurmak serbest!) gibi hümanist(!) yaklaşımlar, "hanımlara da bu yapılmaz ki" gibi açıklamalarla mesele trajedi ve komedi arasında gidip geldi.

Üstelik 15 Şubat'ta Mersin'de Ümit Gönültaş adlı Kürt gencinin polis kurşunuyla infaz edilmesi ve Gökhan Belgüzar adlı gencin İstanbul Bakırköy Asayiş Şubesi'nde işkenceyle öldürülmesi daha hafızalarda oldukça tazeyken yapıyordu bu aymazca açıklamalar.

Olay sonrası Emniyet Müdürlüğü tarafından açılan soruşturmanın ilk ayağının tamamlanması ile geçtiğimiz günlerde basına açıklanması devletin aymazlığını devam ettireceğinin bir göstergesi. Buna göre Emniyet müfettişleri, orantısız güç kullandıkları için açığa alınan altı Çevik Kuvvet polisi hakkında TCK'nın "efrada kötü muamele" suçunu düzenleyen maddesinden değil, Emniyet Teşkilatı Disiplin Tüzüğü'nün "görevin takdir ve yerine getirilmesinde hoşgörü ve savsaklama" suçunu düzenleyen maddesinden işlem yaptı. Bu maddeye göre ise ancak uyarı cezası verilebiliyor. Böylelikle devlet önce eylemcileri dövdürtmüş sonra ise polisleri "uyarmış" olacak!

"8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü" eyleminde devletin, polisin uyguladığı şiddeti savunma gayreti ve her renkten kesimin tepkisi, yaşanan tek olayla sınırlanamayacak, alınan tavrın beslendiği ideolojik tabanlarında kadı-



Sevgili Mukaddes Erdoğan Çelik Merhaba;

Yeni çıkan "Demir Parmaklıklar Ortak Düşler" adlı kitabınız, hücremizdeki kitaplığımızda yerini aldı. Herşeyden önce böyle bir çalışma yapmış olmanızı, anlatılmayan devrimci kadını anlatmanızı olumlu bulduk. Yaşamın yarısı dolayısıyla da kavganın, sınıf mücadelesinin yarısı olan biz kadınları yazmanızın, anlatmanızın önemli bir eksikliği tamamladığını düşünüyoruz. Kitabını henüz okuma fırsatımız olmadı, bu yüzden bütününe dair olumlu veya olumsuz herhangi bir değerlendirme yapmayacağız şimdilik.

Doğaldır ki her insan ilk önce kendisiyle, bulunduğu mekanla ilgili konuları, yazılanları merak eder. Bu nedenle ilk elden kitabın bulunduğu hapisaneyi, esas olarak da 19 Aralık sonrası durumu anlatan bölümü inceledik. Bu bölümde kadın tutsakların hücrelerde nasıl yaşadıkları, bu yaşamın koşullarıyla arasındaki farkı gibi noktalara değinilmiş. Anlatılanların bizim yaşantımız olması ve üstelik bunun oldukça subjektif bir bakış açısıyla yapılmış olması konu üzerine bir değerlendirme yapma zorunluluğuyla karşı karşıya bıraktı bizi.

Söz konusu anlatım Çiçek Otlu'nun anlatımıdır. İlk olarak; herhangi bir ortama, sürece ilişkin bir değerlendirme yapılırken, ortamda yer alan bileşenlerin niteliği açıklanmalıdır ve değerlendirme, bu nitelik gözardı edilmeden yapılmalıdır. Çünkü niteliğe göre insanlardan bir beklenti olur ve değerlendirmeler buna göre yapılır. Çiçek arkadaş bu ayrımı yapmamıştır. İkinci olarak, olayların hangi zaman diliminde, nasıl yaşandığı ve süreç içerisinde nasıl bir değişime uğradığı da önemlidir. Biz bu iki noktadan yola çıkarak Çiçek Otlu'nun oldukça subjektif yaklaştığını, ortamı bilimsel olarak değerlendiremediğini ve bir anın, bir dönemin olumsuzluklarını (ki bunlar da anlattığı ölçüde değildir) tüm

"Demir Parmaklıklar Ortak Düşler"e dair birkaç söz

Yeni çıkan "Demir Parmaklıklar Ortak Düşler" adlı kitabı ile ilgili Gebze Hapishanesi'nden tutsak kadın Partizanların yazdığı yazıyı kısaltarak yayımlıyoruz.

sürece yaydığını, dolayısıyla da varolmayan bir tablo çizdiğini görüyoruz. İşin ilginç yanı Çiçek Otlu'nun, aşağıda da açacağımız gibi bu kadar olumsuz bir tabloda etkilenmeden ve buna müdahale etmeden nasıl çıkabildiği, en önemlisi kendini nasıl özgürleştirebildiğidir.

Çiçek arkadaşımızın sıraladığı, gerilikler, olumsuzluklar yok mu peki? Elbette var. Hücrelerde TV seyretme, özellikle de dizileri takip etme oranının artması, bireysel yaşamın eskiye oranla daha öne çıkması vb. olgular mevcuttur. Ve bunlar sadece buraya özgü değil, genel bir sorundur. Devrimci bilincin, devrimci yaşam tarzının içselleştirilme(me)sine bağlı olarak bütün hapisanelerde karşılaşılan bir sorundur. Fakat, bu olumsuzluğa rağmen hala hakim yaşam tarzı hangisidir? Bu soruya hem kendi yaşamımıza dayanarak, hem de tutsakların genel duruşuna bakarak hakim olan yaşamın devrimci yaşam tarzı olduğu cevabını veriyoruz. Bunu varolan olumsuzlukları reddederek belirtmiyoruz. Aksine bu olumsuzluklarla da mücadele ediyoruz, bunları değiştirmeye çalışıyoruz, fark burada. Çiçek Otlu'nun anlatımında bu noktalar gözardı edilmiş hatta bunlarla uzlaşıldığı, barışık yaşandığı anlamı çıkmaktadır. Somut örnek olması açısından şunları belirtmek istiyoruz, müdahale sonucunda ilk dönemlerde yerleşmiş olan dizi seyretme, TV izleme oranını oldukça aza indirmiş durumdayız burada.

Olumsuzlukların hangi süreci kapsadığı ve bu süreçte, ortamda bulunan kişilerin niteliği noktasına gelirsek; 19 Aralık'tan hemen sonra bahsi geçen hücrede devrimcilerin dışında bağımsız, örgüt ve mücadeleyle bağları çok zayıf olan (ki bu insanlar kısa bir süre sonra ayrılmışlardır) insanlar da mevcuttur. Bu ayrımın yapılmaması, devrimci kadınların farklılığı, olumsuzluklarla mücadele edildiği gibi noktaların gözardı edilmesine neden oluyor.

Ayrıca bu sürecin hücrelere ilk geçiş dönemi olması açısından da bir özgünlüğü söz konusudur. Koşullar sisteminde daha atıl durumda olan kadının artık kendisiyle baş başa kalması, ÖO sürecinin olması gibi etkenler bu dönemin her açıdan yaşamdan tutalım, politik çalışmalara kadar birçok şeyin dağılık, kendiliğindenci olmasını beraberinde getirmiştir. Özellikle ÖO sürecinde

sürekli müdahalelerin olması, her gün bir direnişçinin alınıp götürülmesi, üst üste şehit haberlerinin gelmesi, insanların doğru düzgün gazete dahi okuyamadığı, kafasını toplayamadığı bir dönem olmuştur. Çiçek Otlu bizzat yaşayan biri olarak bu dönemi nasıl göz önünde bulundurmaz anlaşılır bir şey değildir.

Bu sürecin etkilerinin atılmaya başlamasıyla bir toparlanma döneminin olduğunu biliyoruz.

Evet kadın kişiliğinin sistemden getirdiği birçok olumsuz ve geri yansılar vardır. Ve bunların yansımaları yaşam içerisinde çıkıyor karşımıza. Ancak Çiçek arkadaşımız tamamen apolitik bir kadın kişiliği çizdiği için, bu zaafarla olan mücadeleyi, ilerlemeleri kendini dışında tutarak görmezden gelmiştir. Sıradanlaşan kadınlar "özgürleşen" ben, boyutunda bir farklılığın olması mümkün mü? Bilimsel açıdan bu derece bir farklılık mümkün değildir, gördüğümüz pratik bunun böyle olmadığını göstermiştir zaten. Soruyu şu biçimde de sorabiliriz...

Sonuç olarak, çizilen tablonun abartılı olduğunun sizin de dikkatinizi çektiğini ve sorduğunuz "olumlu bir

şey yok muydu?" sorusunun bunu gösterdiğini düşünüyoruz. Ki, bu sorunun ardından verdiği cevapların Çiçek arkadaşımızı, önceki anlattıklarıyla çelişkiye düşürdüğünü görüyoruz. "İlişkilerde genişleme oldu, gruplaşmalar ortadan kalktı... vs" biçiminde sıraladığı olumlu yansılar, bahsettiği "dizileri izleyen, aşk ve evlilik ilişkisini özleyen, uykucu, sorunlardan kaçan, birbiriyle çekişen, giyim, süslenme tutkusu, fiziğini gösterme eğilimleri" olanlarla nasıl yaratılabileceğini merak ediyoruz. Eğer ki ilişkiler genişletilmiş, gruplaşmalar ortadan kaldırılabilmişse demek ki çizilen o tabloda değişimler olmuş. Yani iki olasılık çıkıyor ortaya, ya çizilen tablo doğru değil, ya da Çiçek Otlu'nun nedense bir türlü vurgulamak istemediği bir değişim, dönüşüm mevcuttur.

Kısacası Çiçek arkadaşımızın başta da belirttiğimiz gibi abartılı ve subjektif anlatımı olduğunu düşünüyoruz. Bunu buradaki ortamın daha iyi anlaşılması için sizinle paylaşma gereği duyduk. Tüm devrimci duygularımızla sizleri kucaklıyor, öpüyoruz.

**Gebze Hapishanesi'nden
Tutsak Partizanlar**

Grup Yorum 20. yılında T. Kürdistanı'nda



Grup Yorum 20 yıllık devrimci sanat mücadelesiyle burjuva feodal kültüre ve toplumsal çürümeye karşı devrimci mücadeleye hizmet etti. Bu devrimci duruşu nedeniyle 20 yıl boyunca devamlı saldırılara maruz kalan Grup Yorum'un hala tutsak tutulan üyeleri mücadelede ısrarın ifadesidir. İşkenceye alınan, tutsak edilen, mücadele içinde değerler yaratan Grup Yorum, 1 Nisan operasyonları olarak bilinen komploda da hedef alınmıştı.

Grup Yorum tüm bu saldırılara rağmen Malatya, Dersim, Elazığ, Diyarbakır, Adıyaman vb. illerde verdiği konserlerde binlerce emekçiyle buluştu ve halkın acılarını, umudunu, direnişlerin türkülerini/marşlarını seslendirdi. Konserlerde devrimci ve sosyalist basın da standlarıyla yer aldı. Çeşitli mesajlarla devrimci dayanışma, devrim şehitleri ve son olarak Ovacık/Dersim'de şehit düşen devrimciler anıldı. Konserler coşkuyla sona erdi.

(Malatya)

Saldırı yasalarına karşı alanları dolduran kamu emekçileri haykırdı: “HÜKÜMET YASANI AL BAŞINA ÇAL”

KESK, Genel Sağlık Sigortası, Sosyal Güvenlik Yasası ve Kamu Personel Yasası Tasarılarının geri çekilmesi talebiyle iş bırakarak hükümeti uyardı.

İSTANBUL

27 Nisan 2005 tarihinde Aksaray Metrosu önünde bir basın açıklaması yapan KESK üyelerine çeşitli sendikalar ve siyasi partiler de destek verdi.

KESK İstanbul Şubeler Platformu pankartının açıldığı eyleme; SES Şişli-Aksaray şubeleri ve Eğitim-Sen 3 ve 8 No'lu şubeler “Eğitim-Sen kapatılmaz”, “Eğitim-Sen kapatılmaz, okullar satılmaz” pankartlarıyla katıldılar. Çeşitli dövizlerin ve Eğitim-Sen flamalarının olduğu eylemde yapılan konuşmada; IMF patentli yasaların hayata geçirilmesi için iş güvencesinin ortadan kaldırılmaya, halkın susturulmaya çalışıldığına ve saldırıların toplumun tüm kesimlerine yönelik olduğuna dikkat çekildi.

“Hükümet yasani al başına çal” sloganları eşliğinde yapılan konuşmada “Hükümet ya yasasını alıp başına çalacak ya da gitmek zorunda kalacak” denildi. Eylemde basın açıklamasını KESK Genel Sekreteri Musa Avcı okudu. “Kamuda reform adı altında, yasa tasarıları parçalar halinde Meclis'ten geçirilmeye çalışılmaktadır. Bize dayatılmak istenen sistem çağdaş kölelik sistemidir ve bu sistemin mimarı da IMF, DB, ABD, AB ve DTÖ'dür” diyen Avcı bu yasaların kime hizmet ettiğini belirterek taleplerini sıraladı.

500'ün üzerinde kitlenin katıldığı iş bırakma eyleminde polis de metro önünde barikat kurmuştu.

KARTAL

*27 Nisan günü saat 13:30'da Kadıköy İskele Meydanı'nda toplanan kamu emekçileri AKP hükümetinin emekçilere yönelik kapsamlı saldırılarını protesto etti.

Yaklaşık 400 kişinin katıldığı eylemde kamu emekçileri “Eğitim-Sen anti-demokratik yasağı yönetim anlayışını yarıyor”, “Kamu hizmetinin paralı hale getirilmesine, şirketlere devredilmesine hayır”, “Sözleşmeli köle olmayacağız” vb. dövizlerle başta eğitim ve sağlık olmak üzere kamu hizmetlerinin tasfiyesine yö-

nelik olan Gelir İdaresi Yasası, Kamu Yönetimi Personel Rejimi, Sağlıkta Dönüşüm Projesi vb. yasa tasarılarına karşı birleşik, kitlesel bir 1 Mayıs çağrısı yapıldı.

KESK MYK üyesi Güven Gerçek yaptığı açıklamada hükümetin, başta sağlık ve eğitim olmak üzere kamu hizmetlerinin sermayeye peşkeş çektiğini ve emekçilerin taleplerini yok saydığını ifade etti. Kısa süren eylemde KESK'e bağlı sendikalar ve bağlı şubelerin üyeleri iş bırakmasına rağmen katılımın oldukça düşük olduğu görüldü.

ANKARA

Öğlen saatlerinde Ziya Gökalp Caddesi'nde toplanan kamu emekçileri, Kamu Personel Rejimi'ne karşı tepkilerini dile getirdi. SSK İşhanı önünde polis barikatıyla karşılaşan emekçiler, burada sloganlarını haykırdı. “Eğitim-Sen kapatılmaz” pankartının açıldığı eylemde BES, Haber-Sen, TMMOB, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, Kültür Sanat-Sen ve SES de pankartlarıyla alandaki yerlerini aldılar. “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz”, “Zafer direnen emekçinin olacak” sloganlarını atan kitleye seslenen Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı Abdullah Çiftçi, kamu emekçilerinin Eğitim-Sen'in kapatılmasına ve saldırılara sessiz kalmayacağını söyledi. Sefalet ücretine karşı açlık grevine başlayan Yapı Yol-Sen'in eyleme katılmasıyla coşkunun arttığı dikkat çekerken KESK Genel Başkanı Sami Evren de bir konuşma yaptı. ESP ve HÖC de eyleme katılarak emekçilere destek verdi.

BURSA

27 Nisan günü Ünlü Caddesi'nde toplanan kamu emekçileri, kortejler oluşturarak alkış ve sloganlarla Fomara Meydanı'na yürüdü.

Kamu emekçileri adına KESK Bursa Şubeler Platformu dönem sözcüsü Kemal Yıldız yaptığı açıklamada “İş güvencemiz tehdit ediliyor. Ekmeğimize aşımız göz dikiliyor. İş güvencemiz amirlerin iki dudağından çıkacak söze kalacak, sosyal güvenlik yasası ile devlet teşvikli özel emeklilik sigortası uygulaması ve sosyal güvenliğin tasfiyesi söz konusudur. Emeklilik yaşının kademeli olarak 68 ya-

şa yükseltilmesi söz konusudur. Prim ödeme süreleri artırılmakta, 9 bin güne çıkarılmaktadır. Kamu emekçileri olarak bugün bu taleplerle hizmet üretiminden gelen gücümüzü kullanıyoruz. Bunun için alanlardayız” dedi.

SAMSUN

Kamuda hizmet sektörünün özelleştirilerek iş güvencesini ortadan kaldıran, sektörü sermayeye açarak hizmeti paralı hale getiren yasalara karşı iş bırakma eylemi yapan KESK'e üye kamu emekçileri Mecidiye Konak Sineması önünde saat 12:30'da kitlesel basın açıklaması yaptı.

Yaklaşık 250 kişinin katılımıyla düzenlenen basın açıklamasında “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz”, “IMF değil üretkenler yönetsin” vb. sloganlar atıldı. KESK Dönem Sözcüsü Uğurcan Albak'ın, hükümetin kamu emekçilerinin iş güvencesini ortadan kaldıran yasalarla birbirini ardına gündeme taşıdığını belirterek “Bu halkın etini kemiğini kuruttukları yetmedi. Daha çoğunu istiyorlar. Bize hastane kapısında ölümler diyorlar, paran kadar eğitim paran kadar sağlık diyorlar” şeklindeki konuşması sloganlarla devam etti. Eylem sloganlarla sona erdi.

“Eğitim emekçileri eylemde”



KARTAL

Eğitim-Sen 5 No'lu Şube 24 Nisan tarihinde yaptığı eylemle kamudaki kadrolaşmaya, kamu alanının tasfiyesine, iş güvencesinin emekçilerin elinden alınmasına karşı durdu. Emekçiler “Eğitim-Sen Kapatılmaz” pankartıyla, Kartal Meydanı'nda toplandı. Yapılan basın açıklamasında AKP'nin hükümet olmasından bu yana binlerce eğitim emekçisinin yerlerinin değiştirilerek boşalan yerlere AKP yandaşlarının yerleştirildiğine vurgu yapılarak, “Kamu Yönetimi Temel Kanunu ile kamu tarafından üretilen mal ve hizmetlerin tamamen piyasa koşullarına terk edilmesi ve başta eğitim, sağlık ve sosyal güvenlik hakkı olmak üzere, tüm kamu hizmetleri özelleştirilmek, paralı hale getirilmek isteniyor” denildi.

Basın açıklaması sırasında ve sonrasında kamu emekçileri atış oldukları “Yaşasın halkların kardeşliği”, “Ana dil bölmez bütünleştirir”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz” vb. sloganlarla uygulamaları protesto ettiler.

SAMSUN

* 24 Nisan Pazar günü Samsun'da İstiklal Caddesi üzerinde bulunan sendika binası önünde basın açıklaması yapan Eğitim-Sen Samsun Şubesi, ka-

muda kadrolaşmayı, iş güvencesinin, sendikal hak ve özgürlüklerin önündeki engelleri kınadı. Açıklama yapan şube başkanı Alpaslan Çepni, Kamu Yönetimi Temel Kanunu, Yerel Yönetimler, Sosyal Güvenlik ve Kamu Personel Yasalarının sadece kamu emekçilerinin ve işçilerinin değil tüm halkın geleceğini ipotek altına alma amacı olduğuna değinerek “sesimizi susturmazlar” dedi.

DERSİM

Eğitim-Sen Tunceli Şubesi üyeleri 24 Nisan günü basın açıklaması yaptı. Eğitim-Sen tüzüğüne “Anadilde eğitim hakkını savunur” maddesine üzerine açılan kapatma davasının protesto edildiği basın açıklaması Yeraltı Çarşısı üzerinde yapıldı.

“Eğitim-Sen'i kapattırmayacağız” ve “Anadilde eğitim hakkı engellenmez” yazılı iki pankartı yere açan eğitim emekçileri, 15 dakika oturma eylemi yaptı. Basın açıklamasını Eğitim-Sen Şube Başkanı Hanifi Bekmezci okudu. “Sendikamız anadilde eğitim hakkını savunuyor diye kapatılmak isteniyor” diyen eğitim emekçileri, “bu dava süresince her Cumartesi günü farklı etkinliklerle eylemlerimiz devam edecektir” diyerek kapatma davası saldırısına karşı mücadelede ısrarlı olduklarını vurguladılar.



SES üyesi emekçiler: “Parayla sağlık olmaz”



İSTANBUL

Çocukların, hamile kadınların ve yoğun bakım hastalarının tedavileri dışında iş bırakma eylemi yapan TTB üyesi hekimler ile SES üyesi sağlık emekçileri Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na karşı hükümeti uyardı. 21 Nisan Perşembe günü Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde toplanan Sağlık emekçileri eylemde “Meslek onurumuz, iş güvencemiz, ücretimiz, sağlık hakkı için g(ö)revdeyiz”, “Hekimlere iş güvencesi ve insanca yaşanacak ücret”, “Halka eşit nitelikli ve ücretsiz sağlık hizmeti” pankartları ile “AKP sağlığa zararlı”, “Parayla sağlık olmaz” dövizleri açtı. Eylemde kitle adına bir açıklama yapan İstanbul Tabip Odası Genel Sekreteri Ali Çerkezoğlu hastaların kuyruğa, sağlık çalışanlarının ise düşük ücretle çalıştırılmaya alıştırıldığını ifade ederek, “Hekimler mutlu, vatandaş mutsuz diye bir şey ürettiler. Öyle bir şey yok. Hasta ve çalışanların sorunları ortak” diye konuştu. Eylemde bir konuşma yapan Deri-İş Sendikası Genel Başkanı Yener Kaya ise SSK'ların Sağlık Bakanlığı'na devrinin devlete maliyetinin 4.2 milyon dolar olduğunu belirterek özelleştirmeye de zemin hazırlanmasına dikkat çekti. Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı Adnan Serdaroğlu ise, mücadelelerinin sadece sağlık emekçilerinin değil, tüm toplumun mücadelesi olduğunu belirtti. DİSK, KESK, TÜRK-İŞ, Tüm Bel-Sen ve BES İstanbul Şubelerinin aralarında yer aldığı çok sayıda sendikanın destek verdiği eylem sloganlarla son buldu.

İZMİR

21 Nisan'da Sağlık İl Müdürlüğü'ne yürüyen yüzlerce emekçi, halkın sağlık hakkının gasp edilmesini ve iş güvencelerinin ortadan kaldırılmasına karşı çıktı.

İş bırakma eylemine sabah hastanelerde bildiri dağıtarak başlayan sağlık emekçileri, hastalara da eyleme katılım çağrısında bulundu. İş bırakma eylemi bazı yerlerde yüzde 80'lere ulaştı.

İlk eylem SSK Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde yapıldı. İşyeri temsilcisi İsmail Karademirci “Hiç aralıksız 30 yıl çalışsanız ancak emekli olabilirsiniz. Bu ülkede bu mümkün mü?” diye sordu. Eyleme hasta ve hasta yakınları da katıldı.

Daha sonra SES İzmir Şubesi önüne ge-

len sağlık emekçilerine Konak Pier önünde toplanan İzmir Tabip Odası üyesi doktorlar da katıldı. “Parasız eğitim, parasız sağlık”, “Sağlık haktır satılmaz” sloganları atan eylemciler Behçet Uz Hastanesi önüne geldiklerinde çalışanlar tarafından da alkışlarla karşılandılar ve oradan sağlık emekçileri İl Sağlık Müdürlüğü önüne geldi.

SES İzmir Şube Başkanı Ergün Demir, burada yaptığı konuşmada “Sağlığın ticareti ölüm demektir” dedi. Tabip Odası Başkanı Zeki Gül de hükümetin Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'nı halktan sakladığını dile getirdi.

SAMSUN

21 Nisan'da Türkiye genelinde olduğu gibi Samsun'da da sağlık emekçileri yürüyüş yaparak Genel Sağlık Sigortası ve Sosyal Güvenlik Yasası'nı protesto ettiler. Saat 12:30'da Samsun Devlet Hastanesi önünde toplanan SES üyesi sağlık emekçilerinin 13:00'de başlayan yürüyüşünde bildiri dağıtımı da yapıldı. Çiftlik Caddesi'nde devam eden yürüyüşte “Direne direne kazanacağız”, “Zafer direnen emekçinin olacak”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz” vb. sloganlar atıldı. Yaklaşık 150 kişinin katıldığı yürüyüş eylemi Gazi Caddesi'ndeki AKP Merkez ilçe binasının önünde yapılan basın açıklamasıyla devam etti. SES Samsun Şube Başkanı Süleyman Bal yaptığı açıklamada “İşimize, işyerimize sahip çıkmak için alınterimiz ve onurumuzla geçmişte başlattığımız mücadeleyi daha da büyütürük bugün hizmet üretmiyoruz. Sizleri 70 milyonu ilgilendiren, sağlık hakkını yok eden, sosyal güvenliği yağmalayan ve çocuklarımızın geleceğini sağlıksız ve güvencesiz kılacak bu politikalara karşı durmaya, tepki göstermeye ve birlikte mücadeleye davet ediyoruz” dedi.

ADANA/MERSİN

SES protesto eylemlerini Adana ve Mersin'de de yaptı.

Adana'da Balcalı Hastanesi'nde basın açıklaması yapan SES'liler buradan Hastaneler Kavşağı'na gittiler. Burada toplanan SES'liler Numune Hastanesi'ne doğru yürüyüşe geçtiler. SES üyelerine halk da destek verirken SES Adana Şube Başkanı Mehmet Antmen bir açıklama yaptı. Eyle-

me katılan Adana Tabip Odası (ATO) Başkanı Osman Küçükosmanoğlu ve SES MYK üyesi Abbas Koluvaçık da birer konuşma yaptılar. Eylemde sık sık “Parasız eğitim, parasız sağlık”, “AKP sağlığa zararlıdır” vb. sloganlar atıldı.

Mersin'deki SES üyeleri de Mersin Devlet Hastanesi önünde aynı gün bir araya gelerek bir açıklama yaptılar. Eylem saat 11:00'de başlarken Mersin Devlet Hastanesi'nde çalışan SES'liler 1 günlük iş bırakma eylemi yaptılar. Buradan AKP il binası önüne doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş maliye binası önünde BES üyeleri de destek verdiler. AKP önüne gelen kitle adına açıklamayı SES Mersin Şube Başkanı Yılmaz Bozkurt okudu.

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesini isteyen sağlık emekçileri Diyarbakır, Batman, Tunceli ve Şanlıurfa'da da iş bırakma eylemi yaparak taleplerini haykırdı.

BATMAN

Batman'da iş bırakma eylemi yapan sağlık emekçilerine DEHAP, Eğitim-Sen, Genel-İş ve Petrol-İş temsilcileri destek verdi. Sadece acil hastalara bakılan Batman Devlet Hastanesi bahçesinde bir araya gelen yaklaşık 100 sağlık emekçisi, müzik eşliğinde halaylar çekti. Emekçiler sık sık “Sağlık haktır engellenemez” sloganları attı.

DIYARBAKIR

Diyarbakır'daki Devlet Hastaneleri, Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi Hastanesi başta olmak üzere bütün hastanelerde sağlık çalışanları, bir günlük greve gitti. SES Şubesi ve Diyarbakır Tabip Odası üyelerinin yoğun katılımının olduğu eylemde, acil hastaların dışındaki hastalar muayene olmadan geri döndü. Eyleme katılan hekimlerden Hatap Soysal, eylemle amaçlarına ulaşacaklarını söyledi.

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi Sağlık Merkezi çalışanları da greve katılarak, çocuk hastalar dışındaki hastalara hizmet vermedi. Bir açıklama yapan Sağlık Merkezi Sorumlusu Vahap Saçaklı, hükümetin uyguladığı sağlık politikalarının sonucunda sağlık hizmetinin piyasaya terk edileceğini, sağlığın paralı bir hale getirileceğini ve çalışanların iş güvencesinin sona ereceğini söyledi.

ŞANLIURFA

SES Şanlıurfa Şubesi ve Şanlıurfa Tabip Odası üyeleri, Balıklıgöl Devlet Hastanesi'nde önünde bir araya gelerek, iş bırakma eylemi yaptı. SES Şube Başkanı Bedriye Yorgun, haklarını alıncaya kadar eylemlerine devam ettirecekleri uyarısında bulundu.

DERSİM

Devlet Hastanesi önünde bir araya gelen sağlık emekçileri, Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesini istedi. SES Şube Başkanı Veli Söylemez, tasarının geri çekilerek, bütçeden finans edilecek sağlık ve sosyal güvenlik sisteminin oluşturulmasını istediklerini söyledi. Eyleme siyasi parti ve sivil toplum kuruluşu temsilcileri de destek verdi.

NİĞDE

Niğde'de, KESK'e bağlı sendikalar kamuda kadrolaşmaya, kamusal alanın tasfiyesine, iş güvencesinin ellerinden alınmasına ve sendikaların kapatılmasına karşı bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Yapılan basın açıklamasında “AKP'nin hükümet olmasından bu yana çok sayıda eğitim yöneticisinin yeri değiştirilmiş, binlerce eğitim emekçisi sürgün edilmiş ya da görev yerleri değiştirilerek mağdur edilmiştir. 3 Kasım sonrası ilimizde, kadrolaşma amacıyla, 56 okul müdürü, 80'nin üzerinde müdür yardımcısı, il ve ilçe milli eğitim müdürleri ve şube müdürlerinin yerleri değiştirilmiştir. Yine, SES Niğde il temsilciliği yöneticileri; Yılmaz Yıldız ve İzzet Gündüz'ün yürüttükleri haklı ve meşru sendikal mücadeleleri sebebiyle yerleri değiştirilmiş, farklı birimlerde çalıştırılmak zorunda bırakılmışlardır” denildi. Daha sonra Niğde'de yaşanan tutuklamalara da değinilen basın açıklamasında; “parasız, demokratik ve bilimsel eğitim taleplerini dile getirmek isteyen 2 üniversite öğrencisi ve ev arkadaşları terörist ilan edilmekte, asılsız haberlerle teşhir edilip hedef gösterilmektedir. Sendikamızın kapatılmak istenmesi ve bütün bu örnekler biz emekçilerin, aydınların, demokratların üzerinde oynanmak istenen oyunun sadece birer küçük parçasıdır. Ama yılmayacak ve ısrarlı mücadelemizi sürdüreceğiz” denildi. Eylem atılan; “Yaşasın örgütlü mücadelemiz” ve “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz” sloganlarıyla son buldu. (Niğde YDG)



İşçi-köylü'den

O'nu Anmak Anın Görevlerini Yerine Getirmektir! Görevlerimize Sarılalım

Devletin ciddi anlamda yönetememe krizi yaşadığı günümüzde bu siyasi boşluğu doldurmaya aday olanlar sahnede. Genelkurmay'ın 20 Nisan'da yaptığı açıklama, öncesinden planlanmış bir sürecin parçaları olarak devam ediyor. Bu açıklamalar ve müdahaleler zincirine Mustafa Bumin'in sözleri de eklendi. Gündemdeki yerini koruyan bu müdahalelere AKP hükümeti de yapılanların önemini kavramış durumda hareket ederek cevap veriyor.

Tesadüfler zincirine bağlı olmayan bu gelişmelerin çok önceden planlandığı ortada. "Yaklaşık üç ay önce bizim kulağımıza bir bilgi gelmiş, doğrusu biz bu bilgiyi abartılı bulup köşemize taşımamıştık.

Neydi o bilgi?

Her sokakta "Türkler'in yürüyüşü" isimli bir eylem hazırlığı var." (Şakir Süter. 27 Nisan 2005 Akşam gazetesi) Kalemeye alınan ve devletin çeşitli kademelelerinde planlanan bu süreç yani müdahale sürecinin önümüzdeki günlerde sürmesi ise muhtemel bir gelişme. Çünkü müdahaleyi gerekli kılan durum ortadan kalkmış değil. Faşist linç girişimlerini geriye çeken devlet, sıraya önce Özkök'ün açıklamalarını ardından da Mustafa Bumin'in sözlerini aldı. Bundan sonra sahnelenecek oyunu ise birlikte göreceğiz.

İktidara geldiği günden bu zamana ABD emperyalizminin direktiflerini yerine getirmekle yükümlü olan AKP hükümetinin gelinen aşamadaki yıpranmışlığı ve isteklere yeterli performansla yanıt vermemesi bu sürecin yaşanmasının temel nedenlerinden birini oluşturuyor. Ancak diğer önemli neden ise gelinen aşamada hükümetin ciddi boyutlarda sıkışmasıdır. IMF'nin 10 milyar dolarlık kredi borcunu bağladığı saldırı yasalarının çıkarılması gerekiyor. Bunun yanı sıra 2004 yılında açıkladığı "2005 yılı özelleştirmeler yılı olacak" sözünü yerine getirmesi gerekiyor. Üstelik bunları

işçi ve emekçilerin sokağa taşan öfkesini dindirerek yapmalı. Birçok işyerinde tıkanan toplu iş sözleşmeleri nedeniyle yaşanan hareketliliğin yanı sıra TEKEL işçilerinin, KESK'e bağlı sendikaların 27 Nisan'da ülke genelinde yaptıkları eylemler gelecek günlerin habercisi olduğu biçiminde değerlendirildiğinde oldukça önemlidir. Tabii bunların yanı sıra muhalefetin ilerici ve devrimci güçlerin bu süreçte attıkları adımlar ise yine devlet açısından yaşanan krizin diğer bir önemli kısmını oluşturmaktadır.

2005 1 Mayıs'ı bu açılardan ele alındığında oldukça önemlidir. Kadıköy'de yapılan kutlamalarda 11 devrimci kurumun 1 Mayıs'tan önce oluşturduğu ve çeşitli basın açıklamaları, bir işçi toplantısı ve 1 Mayıs şehitlerinin anması gibi etkinlikler organize eden "Devrimci 1 Mayıs Platformu"nun yürüyüş sırasında ve alandaki birlikte duruşu, süreç açısından bakıldığında anlamlıdır. 1 Mayıs alanında ortak sloganları dillendiren, önde ortak pankart ile birlikte yürüyen yaklaşık 10 bin kişilik kitlenin, coşkusu ve disiplini alana damgasını vurmuştur.

Şu bir gerçek ki, Kadıköy kutlamalarında sendikaların, konfederasyonların katılımı aslında hiç de söylendiği gibi "uzun yılların en yüksek katılımı" değildir. 1 Mayıs'tan önce artan ırkçı-şoven saldırıların, televizyon ekranlarından saldırıların yaşandığı eski 1 Mayıs görüntülerinin yayınlanmasının katılımı etkilediği gerçeğini bir kenara bırakırsak; KESK ve DİSK'e bağlı bazı sendika şubeleri nerede ise pankartlarını tutan kitle ile sınırlı bir durumda kalmıştır. İçinden geçtiğimiz süreçle ve devletin kamu kesimine yönelik saldırıları ile birlikte değerlendirildiğinde bu aslında çok daha tezat bir görüntü oluşturmaktadır.

Devrimcilerin 1 Mayıs 2005 tablosu içindeki katılımı ve inisiyatifi konfederasyonların başından itibaren yapmaya çalıştığı "devrimcileri yok sayma", "gör-

mezden gelme" tutumlarına bir yanıt olma anlamında oldukça önemlidir. Şu gerçek kez daha görülmüştür ki, 1 Mayıs alanlarına rengini veren devrimcilerdir. Devrimcilerin bu ortak duruşunun kitle üzerindeki moral ve motivasyonu gözlerden kaçmayacak bir gerçektir. Geçen yılki parçalı kutlamaların ardından bu yıl ortak bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesi, yine geçtiğimiz yıl devrimciler açısından da yaşanan bölünmenin ardından bu yıl ağırlıklı olarak aynı noktada yapılan kutlamalar ileri kitle üzerinde olumlu etki yaratmıştır.

Değinilmesi gereken diğer bir konu da özellikle T. Kürdistanı'nda uzun yıllardır hatta 25-30 yıldır kutlama yapılmayan illerde bu yıl yapılan 1 Mayıs mitingleridir. Ağrı, Kars, Erzincan, Bingöl, Van vb. illerde yapılan kutlamalar uzun zaman yapılmayan 1 Mayıs'lara bakıldığı zaman daha bir önem kazanmaktadır. Yine bu illerin bazılarında Partizan okurlarının kitleliliği ve coşkusu, alana müdahale etme çabası önemlidir. Birçok ilde diğer devrimci çevrelerle ortaklaşan, güncel dair ortak sloganları dillendiren kitle, kendi gündemini de işçi sınıfına taşıma noktasında önemli bir adım atmıştır.

Böylesine önemli ve kritik olan bu süreçte 1 Mayıs'ın deneyimleri ile birlikte 15-16 Haziran sürecini örnek önemli. Devletin estirdiği milliyetçi-şovenist dalgaya geri çekilse de bu sorun işçi sınıfının ve emekçilerin bilincinde işlenmesi, aydınlatılması gereken bir noktadır. Bu yılki 15-16 Haziran çalışmalarının zeminini devletin işçi sınıfına yönelik artan kapsamlı saldırısı ile birlikte, işçi sınıfının ve ezilenlerin mücadelesine karşı milliyetçilik-şovenist silahın nasıl kullanıldığını teşhir etmek ve açığa çıkarmak gerekir.

Ezilenlerin tepkisinden ciddi anlamda korkan devletin yaşadığı krizi derinleştirmek ve bu krizi ezilenlerin mücadelesinde bir dönüm noktası olarak değerlendirmek önemlidir. 1 Mayıs mitinginde de görüldüğü gibi bu sürecin işçi sınıfı açısından örgütlenmesi ve sokağa yansımaları mevcut sendikaların hiçbiri yapacak güce ve mecale sahip değildir. Bugün alttan yaratılan basınç sendika ağalarını sıkıştırırsa da tepkiyi belli boyutlarda dengeleme ve ellerinde tutma pratiğini

gösterebilmekteler. Basıncın arttırılması ve mevcut saldırı yasalarına karşı tepkinin daha hızlı ve kapsamlı örgütlenebilmesi için bizlerin yapacağı çalışma belirleyici derecede önemlidir.

Yine bu noktada üzerinde durulması gereken nokta bu süreçlerin tümünde diğer devrimci güçlerle ortaklığı ve birlikte hareketi önemsemek gerektiğidir. 1 Mayıs'ta bu anlamda yaratılan olumluluğun büyütülmesi için işçi sınıfının mücadelesinde bu iradenin gösterilmesi önemlidir. İşçi sınıfının bu şanlı mücadele gününü o güne sıkıştırılmış bir çalışma olarak değil de içinden geçtiğimiz dönemin özgünlükleri ve özellikleriyle birlikte ele almak ve bu tarzda şekillendirmek önemlidir.

15-16 Haziranlara yürüyeceğimiz bugünlerde Proletarya Partisi'nin kurucu Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı katledilişinin yıldönümünde bir kez daha anacağız. O'nu anmanın anın görev ve sorumluluklarını yerine getirmek demek olduğunu biliyoruz. O kendi koşulları ve yaşadığı dönemin özellikleri açısından kendi etrafında kurulmaya çalışılan tüm çemberleri kırarak düşünceleri ile bir çığır açmıştır. O'nun açtığı yolda yürümenin onuru ve sorumluluğuyla, örülmeye çalışılan çemberlerin tümünü yaparak yürüme bir görevdir.

O'nu anmak onun sahip olduğu cüreti kuşanmaktır. Mücadelenin tüm zorluklarını ve engellerini bu cüretle aşma iradesini ortaya koymaktır. Görev ve sorumluluklarımız dünden daha ağırdır. Çünkü ezilen milyonların açıklıkla terbiye edilen gözleri bizden daha fazla şey bekliyor. Bu beklentileri boşa çıkarma lüksüne sahip değilsek, omuzlarımızda duran sorumlulukların bilincinde ve bunun sorumluluğuyla hareket edelim.

O 33 yıl önce bir kırma ile başlattığı mücadeleyi, bırakıp giderken ardıllarına, tereddütsüz yürürken ölümün ve zulmün üstüne, biliyordu ki o bayrak dalgalanacak, yaktığı meşale hiç sönmeyecekti. Gezdiği ve dolaştığı topraklarda hala bir efsanedir İbrahim Kaypakkaya adı. Kavgadaki ısrarı, inancı, cüreti, tutarlılığı ve çalışkanlığı ile halkın gönülünde yer etti. Şimdi O'nun ardılları, onun ardılı olmanın anlamı ve onuru ile daha fazla yürümeli, yürümeli, yürümeli...

Serbest Bölge'de ilk grev

AB Uyum Yasaları çerçevesinde serbest bölgelerde grev yasağının kaldırılmasının ardından Ege Serbest Bölgesi'ndeki Fransız Lisi Aerospace (FT Bestaş) işçileri greve çıktı. Serbest bölgede faaliyet gösteren ve dünyanın önde gelen bağlantı elemanları üreticisi olan şirkete bağlı işyerinde çalışan ve Birleşik Metal-İş'te örgütlü 175 işçinin başlattığı grevin nedeni ise sendika ile işyeri arasında yürütülen toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması.

Grev kararını işyerine asmak için 28 Nisan günü Ege Serbest Bölgesi önünde toplanan işçiler "Sefalet ücreti istemiyoruz", "İşçilerin onuru sermayeyi yenecek", "Yaşasın onurlu grevimiz" sloganlarıyla işyerlerine kadar yürüdüler. Burada bir basın açıklaması yapan Birleşik Metal-İş İzmir Şube Başkanı Ali Çeltek, "İşveren, arkadaşlarımızın zor durumda kalarak çalışmaya başlayacaklarını düşünüyor. Evet arkadaşlarımızın sıkıntısı çok, zorluklar yaşayacaklar

ama unuttukları bir şey var ki, FTB çalışanlarının onuru var, namusu var" dedi.

Serbest bölgelerin uluslararası sermaye için cennet, çalışanlar için ise cehennem olduğunu söyleyen Birleşik Metal-İş Sendikası Genel Başkanı ve DİSK Genel Başkan Yardımcısı Adnan Serdaroğlu da merkezi Fransa'da olan şirketin Fransa'da çalışanlarına en düşük 1300 Euro ödediğini, İzmir'deki işçilerin ise 275 Euro aldığını, taleplerinin bu ücreti 500'e çıkartmak olduğunu ifade etti.

FTB işçilerinin direnişine destek vermek için bölgeye gelen DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası'na üye işçiler de "Onurlu mücadelenize destek veriyoruz" pankartı açtılar.

(H. Merkezi)



SAMSUN

Türk-İş, DİSK ve KESK'in Tertip Komitesini oluşturduğu 1 Mayıs mitingine TMMOB, HÖC, Halkevleri, SDP, ÖDP, EMEP, PSAKD, Üniversite Koordinasyonu, Ekim Gençliği vb. pankartları ile katıldı. Ray Apartmanı önünde başlayan yürüyüş sırasında yaklaşık 2 bin 5 yüz kişi bir araya geldi. Saat 13:00'te başlayan yürüyüşte Eğitim-Sen'in coşkulu sloganları dikkat çekici idi. Özelleştirme sürecindeki Samsun Limanı ve TEKEL'de çalışan işçilerin sendikaları olan Tek Gıda-İş ve Liman-İş kortejlerine de katılım oldukça iyi idi. Petrol-İş sendikasında örgütlü işçilerin katılımı ise oldukça azdı. Sloganlar ve dövizleri ile Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan kitle konuşmaların ve türkülerin eşliğinde çekilen halayların ardından miting bitirdi.

MERSİN

1 Mayıs Mersin'de coşkuyla kutlandı. Miting iki ayrı noktadan kitlenin saat 11.00'de toplanmasıyla başladı. Partizan, HÖC, ÖDP, Halkevleri, Liman-İş vb. grupların bulunduğu Kuruçeşme'de toplanan kitle, sloganlarla Mersin Devlet Hastanesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Partizan ve HÖC yürüyüş boyunca sık sık "Yaşasın devrimci dayanışma", "Faşizme karşı omuz omuza", "İçerde, dışarıda hücreleri parçala", "1 Mayıs kızıldır, kızıl kalacak" vb. sloganlar atarak dayanışma içinde Mersin Devlet Hastanesi'ne kadar yürüdü. Burada polislin arama noktasında TAYAD'lı ailelerin "Tecritte 118 ölüm var, tecriti kaldırın" yazılı pankartının 'yasak olduğunu' söylemesi üzerine kitle alana sokulmadı. Ayrıca Partizan kitesinde bulunan Komünist Önder İbrahim Kaypakkaya'nın resimlerini bahane eden polislin bu keyfi tutumu üzerine Partizan ve HÖC kitlesi oturma eylemi yaptı.

Polislin tecritle ilgili sloganlar, Kürtçe sloganlar ve devrim şehitlerinin resimlerine izin vermeyeceğini mitingden birkaç gün önce açıklamasından kaynaklı olası bir saldırıya karşı ortak tavır kararı alan Partizan ve HÖC, polislin keyfi dayatması karşısında geri adım atmadı. Yaklaşık 45 dakika süren oturma eyleminin ardından Partizan ve HÖC hiçbir şeyini polise vermeden alana girdi. Devrimcilerin kararlı duruşu ise işçiler, emekçiler tarafından coşkuyla alkışlanarak karşılandı.

Buradan Metropol Miting Alanı'na sloganlarla giden kitle alanda 1 Mayıs mitinglerinde şehit düşenler anısına saygı duruşu yaptı. Tertip Komitesi ve Mersin Demokrasi Platformu adına yapılan konuşmaların ardından kitle müzik dinletisi eşliğinde halay çekti.

Partizan kitlesi mitinge "Yaşasın 1 Mayıs-Birlik, Mücadele, Zafer- Partizan, YDG", "Özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya karşı işçiler, emekçiler birleşin-DDSB", "Yaşasın Demokratik Halk Liseleri mücadelemiz-YDG" yazılı pankartlar, Partizan, YDG, DDSB flamları, çeşitli sloganların yazılı olduğu dövizler ve İbrahim Kaypakkaya'nın resimleriyle katılım sağladı. Miting sloganlarla bitirilirken alanda "Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİK-KO, TMLGB" sloganının atıldığı da görüldü.

İZMİR

İzmir'de bu yıl miting alanı Gündoğdu Meydanı'ydı. Saat 13:00 civarında Konak, Basmane vb. yerlerden sendikaların, kitle örgütlerinin, partilerin ve devrimci siyasetlerin oluşturduğu kortejlerle yürüyüş başladı.

Saat 14:30'da miting alanına girişte DEHAP kitesinin ellerindeki bayraklara sorun çıkaran kolluk güçleriyle kısa bir arbede yaşandı. Kısa bir süre sonra aralarında Partizan kortejinin de olduğu kitle alana girdi. Alanda tüm katılımcıların alana girmesiyle program saygı duruşu ve 1 Mayıs marşının hep bir ağızdan söylenmesiyle başladı.

Sendikalar arasında DİSK ve KESK'in ka-

tılımı bu yıl diğer yıllara nazaran daha fazlaydı. 300'e yakın demokratik kitle örgütü, sendika, parti ve devrimci siyasetlerin katıldığı 1 Mayıs mitingine bu yıl damgasını faşist ve şovenist saldırılar ve son dönem de artan özelleştirme saldırıları vurdu.

Partizan kitlesi de yürüyüşe Konak'tan başladı. "Özelleştirmelere, tarımın tasfiyesine, faşist ve şovenist saldırılara hayır" ve "Emperyalizm halkların mücadelesiyle yenilecek" Partizan imzalı pankartlarla ve Yeni Demokrat Gençlik imzalı "Biz kendimizi dünyayı temellerinden sarsacak bir davaya adanmış" pankartıyla mitingde katıldı. İbrahim Kaypakkaya'nın resimlerinin en önde taşındığı Partizan kortejinde sık sık "Yaşasın 1 Mayıs-Biji Yek Gulan", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol" ve "Faşistlerden Hesap lafla sorulmaz bizde hesapları namlular sorar", "Yaşasın Partimiz TKPM/L" sloganları atıldı. Partizan korteji geçmiş yıla nazaran hem coşku hem de katılım olarak iyiydi. Miting alanında da İşçi-köylü ve YDG dağıtımı yapılarak işçilerle emekçilerle sohbet etme imkanı bulundu.

ANTAKYA

Bu yıl Antakya'da 1 Mayıs mitingi Partizan, KESK, DEHAP, Dayanışma Evleri Derneği, TÖP, EMEP, HÖC, MKÜ-Öğder, Halkevi, İHD tarafından oluşturulan Antakya 1 Mayıs Platformu tarafından organize edildi. Geçmiş 1 Mayıslara göre en fazla katılımın olduğu bu 1 Mayıs'ta devrimcilerin nitel ve nicel katılımının fazla olması da eyleme damgasını vuran ve de eylem coşkusunu artıran diğer bir olumluluktur. 6 bin kişinin katıldığı eyleme provokasyon, şovenizm, emperyalist saldırganlık karşıtlığı ve 1 Mayıs'ın kızılığı damgasını vurdu.

Biz Partizanlar açısından bu 1 Mayıs, daha önce Hatay'da katıldığımız 1 Mayıs'lardan daha farklı bir önem arz ediyordu, daha önceleri sistemli 1 Mayıs çalışmasından yoksun olan katılımımız bu yıl yerini daha anlamlı ve sistemli 1 Mayıs çalışmasına bıraktı. Hem katılım açısından hem de süreç açısından değerlendirdiğimizde ne kadar nitelikli ve programlı çalışmaya yürütürsek o kadar kitleyi alana taşıyacağımız ve sisteme karşı Partizan duruşunu sergileyebileceğimiz bir kez daha ortaya çıktı. Antakya'da çalışmalarımız yaklaşık 3 hafta önce yoğun bir çalışma ile başladı. Kitle ilişkilerinin canlı tutulması, düzenli görüşmeler kitlenin nabzını tutmamızı, bunu da alana aktarabilecek bir seyir vermemizi sağladı. Süreç içinde yaşanan çelişiklere yanıt bulundu, 1 Mayıs'ın önemi kavratılmaya çalışıldı. Yeni iletişime geçtiğimiz okurlarımızla düzenli sohbetler ve ev konuşmaları ile katılıma somut olarak destek verildi. Teknik açıdan ise 2 hafta önce de kolektifle iş bölümü halinde gerekli materyaller hazırlandı (Partizan önlükleri, pankart, dövizler, afiş çalışması, bildiri dağıtımı, kuşlama, 1 Mayıs'a çağrı konuşmaları vb. gibi). Afiş ve bildiri izninin geç verilmesinden kaynaklı afiş ve bildiri çalışmaları geç başladı. Buna rağmen Hatay örgülünde ilk olmasından kaynaklı bizim açımızdan oldukça önemli idi. 1 Mayıs'tan iki gün önce başlayan afiş çalışmasında yaklaşık 250-300'e yakın afiş şehrin en kalabalık bölgelerine yapıldı. Şehrin merkezinde dört ayrı noktada yaklaşık 1000'e yakın bildiri dağıtımı yapıldı.

Partizan olarak mitinge "Emperyalizme, Şovenizme, Özelleştirmelere ve Provokasyonlara Karşı Eyleme Örgütlenmeye PARTİZAN/DDSB" pankartı, İbrahim'in resimleri, birçok dövizle ve Partizan önlüklü 55-60 kişilik kortejimizle katıldık. Mitingde gündemimizdeki tüm süreçlere değinen sloganları haykırmanın eylemin darlaşmamasına güzel bir örnekti. Sloganlarımızla eylemin başından sonuna kadar kortej disiplini ve düzenimizle Partizan disiplini ile politikalarımızı kitlelere taşı-

mayı özel çalışmalarımızda bize nitel ve nicel katkı sağlayacağına inanarak bundan sonraki faaliyetlerimizde bunu örgütlemeyi bizlere yüklenmiş tarihi bir sorumluluk olarak görüyoruz. Kendi özgülümüzdeki 1 Mayıs çalışmasının çok şey öğrettiğini, kolektif ve planlı çalışmanın her bölge kolektifinin yapması gereken devrimci tutum olduğunu görmekteyiz.

Antakya Partizan/DDSB BALIKESİR

Çarşamba Pazarı'nda toplanan kitle miting alanı olan Stadyum önüne düzenli kortejler halinde yürüdü. KESK'e bağlı sendikalar, EMEP, DEHAP ve Halkevleri de kendi pankartlarıyla mitingde katıldı.

Balıkesir 1 Mayıs Gençlik Platformu bileşenleri (DGH, YDG, Balıkesir Gençlik Derneği, Balıkesir SGD, Öğrenci İnisyatifi) saat 12:30'da Necatibey Eğitim Fakültesi önünde toplanıp Çarşamba Pazarı'na yürüyerek kitleyle buluştu.

Öğrenci Koordinasyonu, Emek Gençliği ve BAGEH de ayrı ayrı mitingde yerlerini aldı.

Yaklaşık 800 kişinin katıldığı mitingde işçilerin azlığı dikkat çekerken öğrenciler ve kamu emekçileri çoğunluktaydı.

"Yaşasın 1 Mayıs, Biji yek gulan" pankartı açan 1 Mayıs Gençlik Platformu kortejinde bileşenler kendi pankartlarını açarak kendi sloganlarını haykurdular.

"İşçi köylü gençlik, Halk Savaşında birleştik", "1 Mayıs Kızıldır Kızıl Kalacak", "Irak Filistin Nepal direniyor, Direne direne kazanaçaz" sloganlarını atan DGH ve YDG İbrahim Kaypakkaya'nın olduğu dövizleri taşıdı.

Yaklaşık üç saat süren miting çekilen halaylarla son buldu.

ÇANAKKALE

Çanakkale'de 1 Mayıs sendikaların, çeşitli parti ve demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla gerçekleştirildi. Cumhuriyet Meydanı'nda devrim şehitlerinin anısına yapılan saygı duruşu, konuşmalar, müzik dinletisi ve halaylarla yapılan miting son buldu. Yürüyüşe "Yaşasın sermayenin kıyamet günü 1 Mayıs" yazılı YDG imzalı ve "Yaşasın yeni demokrasi, yeni insan mücadelemiz" yazılı DGH imzalı bez dövizleriyle DGH ve YDG'liler katıldı.

(Çanakkale YDG)**ERZİNCAN**

Erzincan YDG ve Partizan olarak bu yılki 1 Mayıs'a geçen seneden çıkarılan dersler doğrultusunda hazırlandık. Elimize ulaşan Partizan imzalı bildiri, afiş ve kuşlamaları Merkez-Cumhuriyet-Barboros-İzzetpaşa mahallelerine, dershane ve liselere, Erzincan merkeze bağlı köy ve beldelere yoğun olarak yaptık.

1 Mayıs öncesinde gerek Tertip Komitesi ile iletişim sağlanıp sürdürülerek gerekse de diğer devrimci demokrat yapılarla görüşerek 1 Mayıs'ın daha kitlesel, coşkulu ve özüne uygun olarak kutlanması için çalışmalarımız oldu. Bu çalışmaların olumlu sonuçlarını da gözlemledik.

1 Mayıs'a "Emperyalist işgallere, özelleştirmelere, tarımın tasfiyesine, YÖK'e, tecrite ve faşist saldırılara karşı cüreti kuşan isyanı her tarafa yay" yazılı YDG imzalı pankart ve "1 Mayıs'ın kızılığıyla vur emperyalizme yıkıl-sın, omuz ver Halk Savaşına yükselsin" yazılı Partizan imzalı pankart, flama ve dövizlerle katıldık.

Mitinge ayrıca DHP, HÖC ve ESP katıldı. Saat 11:00'de Erzincan Belediye binası önünde toplanmaya başlandı. Toplanma alanına girerken polislin engellemesiyle karşılaştık. Önce tüm pankart, döviz ve flamalarımız alana sokulmadı. Daha sonrasında Tertip Komitesi'nin de araya girmesiyle YDG imzalı pankart ve dövizler alana alındı. Ancak Partizan imzalı pankart, flama ve dövizlerimiz yasadışı olduğu gerekçesiyle alınmadı. Ancak kitlenin kararlı tutumu sonrası polis geri adım atmak zorunda

kaldı. Bu süre zarfında ortak olarak sık sık "Faşizme karşı omuz omuza", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Birlik mücadele zafer", "Baskılar bizi yıldıramaz" vb. sloganlar atıldı. Saat 13:00'de miting alanına doğru yürüyüşe geçildi. Ancak Gençlik Derneği öğrencilerin polis tarafından engellendiği duyumu üzerine yürüyüş durdurularak oturma eylemi yapıldı, kitlenin gelmesi ile yürüyüş tekrar başladı. Partizan ve YDG olarak toplanma alanında, yürüyüşte ve miting alanında sık sık "Önderimiz İbrahim İbrahim Kaypakkaya", "Dersim, Tokat, Erzincan savaşıyor Partizan" gibi sloganların yanısıra dünyadaki ve ülkemizdeki gelişmelere işaret eden, halkı örgütlenmeye ve saldırılara karşı durmaya çağıran birçok slogan attık. Yürüyüş boyunca Partizan ve YDG'nin kitleselliği ve coşkusu oldukça ilgi çekti. Alanda toplanan kitle önce 1 Mayıs ve devrim şehitleri için saygı duruşunda bulundu. Bu sırada Partizan kortejinde Vartnik'te Bir Köm şiiri okundu.

DDSB'li emekçiler ise Eğitim-Sen pankartı altında mitingde katıldı. Ayrıca DDSB'li emekçiler alanda DDSB imzalı bildiriler dağıttı.

KARS

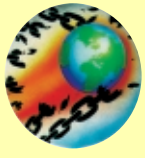
Kars'ta bu yılki 1 Mayıs Kars Halkevi Girişimi, HÖC, Mücadele Birliği, DGH ve Yeni Demokrat Gençlik tarafından organize edildi. Alana kortej şeklinde ortak bir şekilde yürüyüşle gelindi. "1 Mayıs'ın kızılığıyla cüreti kuşan isyanı her tarafa yay-YDG" imzası ile pankart açan Yeni Demokrat Gençlik kitleselliği ve disiplini ile alandaki yerini aldı. Basın açıklamasına 1 Mayıs şehitleri için saygı duruşu ile başlandı. Saygı duruşunun hemen ardından tüm kitle tarafından "Devrim şehitleri ölümsüzdür" sloganı atıldı. Basın açıklamasını Kars Halkevi Girişimi adına Selahattin Özşahin okudu. Basın açıklamasında 1 Mayıs'ın tarihine değinildi. Ayrıca Kars'ta son süreçte giderek artan tefecilik, uyuşturucu ve fuhuş da yapılan basın açıklamasında dile getirildi. (Kars YDG)

AĞRI

1 Mayıs Ağrı'da coşkuyla kutlandı. Eğitim-Sen, SES, DİSK-Genel-İş, DEHAP ve öğrencilerin koordine ettiği ve saat 10:00'da başlayan kutlamada yapılan konuşmalarda; ülkemizde artan özelleştirmeler, işsizlik, ABD ve AB politikaları, son süreçteki ırkçılık ve şovenizm rüzgarına vurgu yapıldı. Ağrı tarihinde ilk defa kutlanan 1 Mayıs, ilk olmasına rağmen genel olarak olumlu geçti. Kitle tarafından hep birlikte 1 Mayıs'ın özüne uygun güncel sloganlar gur bir şekilde atıldı. Doğubeyazıt'tan gelen müzik grubunun kutlamada söylediği Kürtçe ve Türkçe ezgilerle kitle halaya durdu. 3 saat süren kutlama ezgiler ve halaylarla bitirildi.

(Ağrı YDG)**MALATYA**

Malatya'da Emeksiz Alt Kavşağı'ndan Emeksiz Üst Kavşağı'na kadar olan caddede saat 13:00'den 15:30'a kadar sürdü. Polis ve Valilikçe Milli Eğitim Caddesi'nde yürüyüş yapılmasına izin verilmediği için, Partizan'ın da içinde yer aldığı çeşitli sendika ve demokratik kitle örgütlerinden oluşan 24 kurum fiili yürüyüş yaparak "yasaklı" caddeden yürüdü. 1 Mayıs'ı ifade eden pankartların yanısıra Partizan da "Özelleştirmelere, tarımın tasfiyesine karşı halkların özgürlüğü için devrimci 1 Mayıs" pankartıyla yürüşüteki yerini aldı. Toplanan kitle yürüyüş ve eylem boyunca "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "Toplu sözleşme hakkımız, grev silahımız", "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak" vb. sloganlar atarken, alanda toplanan Partizan kitlesi "Marks Lenin Mao önderimiz İbo, savaşıyor TİK-KO", "Faşizme isyan halka önder Partizan" vb. sloganlar da attı. Türk-İş, KESK, DİSK ve TMMOB temsilcilerinin konuşmalar yaptığı mitingde Kürtçe ve Türkçe marş ve türküler eşliğinde halaylar çekildi.



İşçi-Köylü

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Numan BOZER
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com

BÜROLAR

♦ KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAKS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
♦ ANKARA: TUNA CAD. ÇANAKCI İŞHANI NO:11 KAT:3 DAİRE:32 ÇANKAYA TEL: (0312) 432 23 01 Cep: 0 535 562 33 72
♦ İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAKS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
♦ MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO:9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0536 697 94 19
♦ BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
♦ SAMSUN: KALE MAH., YUSUF KEFELİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0 537 597 69 84
♦ MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT: 1 NO: 47 MERSİN
♦ AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

Kanlı yazılan tarihin direngen ruhu 1 Mayıs alanlarına devrimcilerle taşındı!



İşçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs İstanbul'da Kadıköy'de kutlandı. Emperyalist saldırganlık ve işgale, IMF ve DB politikalarına, özelleştirmelere, işten atmalara, tarımın tasfiyesine, tecrite, milliyetçiliğe, ırkçı-şoven-faşist saldırılara ve her türden gericiliğe karşı gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlaması oldukça coşkulu geçti. Bazı illerde polislin engellemesi sonucu olaylar yaşanırken 1 Mayıs'ın kutlandığı hemen hemen tüm alanlarda, tırmandırılmaya çalışılan milliyetçilik karşıtı sloganlar öne çıkarken başta sağlık ve eğitim olmak üzere kamu hizmetlerinin özelleştirilmesini içeren yasa tasarılarına karşı örgütlü mücadele çağrısı yapıldı. Konfederasyonların devrimcileri dışlamaya yönelik tüm çabalarını, ısrarlı ve kararlı duruşlarıyla ve katılımları ile yanıtlayan devrimciler 1 Mayıs'ın asıl sahipleri olduklarını ortaya koydular.

İstanbul'da 2005 1 Mayıs kutlaması üç koldan yürünerek Kadıköy İskele Meydanı'nda sonlandırıldı.

Türk-İş'e bağlı sendikaların, DEHAP, EMEP ve SDP'nin toplandığı Numune Hastanesi kolunda ayrıca ESP de yürüdü. Haydarpaşa tarafında toplanan çeşitli demokratik kitle örgütleri de alana sloganlar ile girdi.

Haydarpaşa Numune Hastanesi önünde en önde Türk-İş'e bağlı sendikalar yer aldı. Belediye-İş Sendikası "En büyük güç örgütlü güçtür" pankart ve dövizleriyle yürüyüşe başlarken, Petrol-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten çıkarılan Tibet işçileri de açmış oldukları "Tibet'te örgütlenme hakkımız engellenemez" pankartı ile yürüyüş kolundaki yerlerini aldılar. Yol-İş Sendikası'na üye olan işçiler, yürüyüş esnasında sık sık "Kahrolsun sendika ağaları" sloganını haykırdılar. Deri-İş Sendikası'na üye olan işçiler de açmış oldukları "Yaşasın halkların kardeşliği", "Devrimci Demokratik Sendikal Birlik" pankartlarıyla ve "Yaşasın 1 Mayıs", "Kahrolsun ABD emperyalizmi", "Tuzla'da OHAL'e son"; Tez Koop-İş Sendikası ise coşkularıyla ve atmış oldukları "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek" sloganlarıyla dikkat çekiciydiler. Türk-İş'in arkasında ise DEHAP, EMEP, SDP kitlesi "Yaşasın işçilerin birliği, yaşasın halkların kardeşliği" yazılı pankart arkasında yürüdüler. Bunlarla birlikte ESP ve Köz Dergisi de yürüyüş kolunda yer aldılar. Haydarpaşa Tren İstasyonu önünden ise SHP, Halkevleri, PSAKD yürüyüşe geçtiler.

Tepe Natiulus Alışveriş Merkezi önünde toplanarak meydana yürüyen KESK ve DİSK'e bağlı sendikaların arkasında yer alan Devrimci 1 Mayıs Platformu yaklaşık 80 bin kişilik genel kitlenin en dinamik ve coşkulu kesimini oluştur-

du. KESK'e bağlı sendikaların katılımının genel olarak çok düşük olduğu ve daha sönük kaldığı gözlemlenen mitingde, hemen ardında yer alan Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun pankartı arkasında yerini alan platform bileşenleri pankartları, bayrakları, dövizleri ve önlükleriyle yürüyüş kortejlerini oluşturdular. Uzun bir bekleyişin ardından yürüyüşün başlamasıyla kutlama daha da renklendi.

Devrimci 1 Mayıs Platformu pankartının arkasında sırasıyla Kaldıraç ve BDSP'den sonra yer alan Partizan kitlesi de, Partizan coşkusunu alana kitleselliğiyle taşıdı. Açmış olduğu İbrahim Kaypakaya'nın resmi ve altında "Onu anmak savaştır" pankartı arkasında "IMF'ye özelleştirmeye, tarımın tasfiyesine, tecrite hayır-Partizan", "1 Mayıs şehitleri onurumuzdur-Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri", "Sendikasıylaştırma, özelleştirme, işsizliğe, yaşamımızın hücreleştirilmesine hayır- Devrimci Demokratik Sendikal Birlik", "Emperyalizme, faşizme karşı Yeni Demokratik Gençlik Hareketini Yükselt", "Emperyalizmin köleleştirici kültürüne karşı yeni demokrasinin özgürleştirici kültürünü kuşan-Tohum Kültür Merkezi" pankartlarıyla yaklaşık 1500 kişilik kitle beş ustanın ve ağırlıklı olarak İbrahim Kaypakaya'nın resimlerinin olduğu Partizan bayraklarını dalgalandırdı. Genel olarak devrimcilerin kortejlerinde hakim olan coşkuyu kendi kortejlerinde de doruğa taşıyan Partizan kitlesi "Ağa-patron devletini yıkacağız, halk iktidarı kuracağız", "Gençler dağlara Partizan iktidara", "Yaşasın sınıf dayanışması" vb. sloganlar atarak 33 yıllık tarihi selamlarken alını kıvılcı bantlı şehit ve tutsak anaları da "Anaların öfkesi katilleri boğacak", "İçerde dışarda hücreleri parçala" sloganlarını atarak taşıdıkları şehit resimleri ve "Şehitlerimiz tohum oldu ekinimiz devrim olacak" dövizleriyle evlatlarının kendilerine devrettiği devrim yürüyüşünün yılmaz neferleri olacaklarını haykırdılar bir kez daha düşmanın suratına.

TKM, YDG ve DDSB kortejlerinde de işçi sınıfının ve halk gençliğinin somut sorunlarına yönelik sloganların atıldığı mitingde İskele Meydanı'na gelindiğinde TKP/ML ve TMLGB militanlarının açtığı TKP/ML-TİKKO TMLGB imzalı bayraklarla ve "Yaşasın 1 Mayıs, Bijî Yek Gulan-TKP/ML TİKKO" yazılı pankartla hareketlenen kitle "Yaşasın partimiz TKP/ML, halk ordusu TİKKO-TMLGB", "Marks-Lenin-Mao önderimiz İbo savaşıyor TİKKO", "Savaş-öğren-ilerle gücümüz TMLGB" vb. sloganlar attı. Söylenen marş ve türkülerin yanısıra okunan Partizan Andı'nın ardından miting sona ererken tüm miting alanına hakim olan heyecanın, sıcaklığın, coşkunun, kitleselliğin, 1 Ma-

yıs'ı kızıla boyayan şehitlerin direngen ruhunun, faşizme karşı kararlı duruşunun yaşatıldığı/yansıtıldığı yerin devrimcilerin cephesi olduğu herkes tarafından bir kez daha çok net olarak görüldü.

ANKARA

1 Mayıs öncesi ilerici, devrimci kurumların bir araya gelmesi, tartışmalarda ortak tavır belirlemeleri ve yapılan eylem ile hazırlıklar geçen yıla oranla daha örgütlü bir tablo çiziyordu.

Sabah erken saatlerden itibaren Maltepe Köprüsü'nün bulunduğu alana, EGO önüne akmaya başlayan kitle yürüyüşe ancak saat 11:30'da başlayabildi. Yürüyüş mesafesinin çok kısa olmasından dolayı kortejlerde bir karmaşa yaşandığı gözlemlendi. DİSK, KESK, Pir Sultan Abdal Derneği, Halkevleri ve 78'liler Derneği'nin oluşturduğu Tertip Komitesi tarafından organize edilen eyleme çeşitli sendikalar ve siyasi partiler katıldı. Sendika ve derneklerin 1 Mayıs'a katılımının geçen yıla göre daha düşük olduğu dikkat çekti. Atık Kağıt işçileri ve üniversite öğrencilerinin de kortejleriyle alanda yerini aldığı yürüyüşte; HÖC, ESP, Kurtuluş, SGD, Alnteri, EKB, Odak, DPG, DSB, DHP, BDSP ve Partizan kızıl bayrakları, coşkulu sloganlarıyla mitingde damgalarını vurdular. Önceki yıla oranla ilerici, devrimci yapıların kitleselliği, coşkusu dikkate değerdi.

Partizan kitlesi üstünde "İktidar namlunun ucundadır", "Birlik mücadele zafer", "Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm" yazılı önlükleri, Partizan şapkaları ve flamalarıyla saat 10:30'da YKM önünde toplandı. "Kürt ulusuna özgürlük halk savaşıyla gelecek", "İşgale değil direniş destek ol", "SEKA kıvılcım, TEKEL ateş olacak" sloganlarıyla ve "Emperyalist saldırganlığa ve özelleştirmelere karşı mücadeleye" yazılı Partizan "Gelecek ellerimizdedir" yazılı Yeni Demokratik Gençlik pankartıyla alanda yerini aldı. Alanda davul-zurna eşliğinde halay çeken kitlenin oldukça coşkulu olduğu görüldü. Disiplinli bir şekilde yürüyen korteje katılım geçen yıla oranla daha yoğundu. İşçi-köylü gazetesinin sesli ajitasyonu ve dağıtımının yapıldığı alanda Partizan bildirileri de dağıtıldı. Yaklaşık 6 bin kişinin katıldığı 1 Mayıs'ta ilerici-devrimci kurumların ağırlığı hissedilirken işçi ve memur sendikalarının katılımı düşüktü.

BURSA

1 Mayıs Bursa'da Gökdere Bulvarı'nda coşkulu bir şekilde kutlandı.

Atıcılar-Zafer Parkı'nda bir araya gelen Partizan, HÖC, DHP, ESP, BDSP, Alnteri okurları, BATİS, çeşitli dernekler, siyasi partiler, Halkevleri ve ÇHD kortejlerle Gökdere Bulvarı'na yü-

rüdü. Diğer yıllara göre daha nitelikli ve kitlesel geçen 1 Mayıs özüne uygun kutlandı.

Bizler Partizan, İşçi-köylü ve YDG okurları olarak "Emperyalist Saldırganlığa ve Özelleştirmelere Karşı 1 Mayıs Ruhu ile Umudu Büyütmeye-Partizan", "Faşist Saldırı ve Katliamlar Devrim Mücadelesini Durduramaz-İşçi köylü" imzalı pankartlarımız, Partizan, YDG flamaları ile mitingde katıldık.

Hep birlikte atılan "1 Mayıs kızıldır kızıl kalacak", "İbo-Haydar-Zülfikar namludur iktidar", "Katil ABD Ortadoğu'dan defol", "1 Mayıs Şehitleri Ölümsüzdür" sloganları ile birlikte devrimci çevrelerle birlikte atılan sloganlar da devrimci dayanışmanın güzel örneklerindendi. Yürüyüşte Partizan andı okuyan kitle ayrıca "Yaşasın Partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO-TMLGB", "Marks Lenin Mao Önderimiz İbo Savaşıyor TİKKO" sloganlarını da attı. Alana varıldığında özelleştirmelere, faşist saldırılara, provokasyonlara, katliamlara karşı emperyalizmi, faşizmi, şovenizmi, feodalizmi ve her türden gericiliği teşhir edici Türkçe ve Zazaca yapılan konuşmalar halkın yoğun ilgisini çekti. Sendika temsilcileri ve Suavi'nin yaptığı konuşmalardan sonra Çaw Bella marşı ve halaylarla miting sona erdi.

